EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET **RÅDET**

Strasbourg den 27 november 2024
(OR. en)

2021/0295 (COD)
LEX 2404

PE-CONS 5/1/24
REV 1

EF 21
ECOFIN 83
SURE 3
CODEC 160

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV OM ÄNDRING AV DIREKTIV 2009/138/EG VAD GÄLLER PROPORTIONALITET, TILLSYNSKVALITET, RAPPORTERING, LÅNGSIKTIGA GARANTIÅTGÄRDER, MAKROTILLSYNSVERKTYG, HÅLLBARHETSRISKER SAMT GRUPPTILLSYN OCH GRÄNSÖVERSKRIDANDE TILLSYN, OCH OM ÄNDRING AV DIREKTIVEN 2002/87/EG OCH 2013/34/EU

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV (EU) 2024/…

av den 27 november 2024

om ändring av direktiv 2009/138/EG vad gäller proportionalitet, tillsynskvalitet, rapportering, långsiktiga garantiåtgärder, makrotillsynsverktyg, hållbarhetsrisker samt grupptillsyn och gränsöverskridande tillsyn, och om ändring av direktiven 2002/87/EG och 2013/34/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet[2], och

---

1 EUT C 275, 18.7.2022, s. 45.

2 Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 november 2024.

av följande skäl:

(1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG[3] infördes mer riskbaserade och harmoniserade tillsynsregler för försäkrings- och återförsäkringssektorn. Vissa bestämmelser i direktivet omfattas av översynsklausuler. Tillämpningen av direktivet har i hög grad bidragit till att stärka det finansiella systemet i unionen och gjort försäkrings- och återförsäkringsföretag mer motståndskraftiga mot en rad olika risker. Även om direktivet är mycket omfattande åtgärdar det emellertid inte samtliga brister som identifierats och som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretags verksamhet.

(2) Covid-19-pandemin har orsakat enorma socioekonomiska skador och medfört att unionens ekonomi behöver en återhämtning som är hållbar, inkluderande och rättvis. Dessutom är de ekonomiska och sociala konsekvenserna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina ännu inte kända i sin helhet. Det har därför blivit än mer angeläget att driva på arbetet med unionens politiska prioriteringar för att i synnerhet säkerställa en ekonomi som verkar för människor och uppnå målen med den europeiska gröna given. Försäkrings- och återförsäkringssektorn kan vara en källa till privat finansiering för europeiska företag och göra ekonomin mer motståndskraftig genom att tillhandahålla ett skydd mot ett brett spektrum av risker. Med denna dubbla roll har sektorn stor potential att bidra till att unionens prioriteringar uppnås.

---

[3] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

(3) Det är, vilket understryks i kommissionens meddelande av den 24 september 2020 *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan*, avgörande för att främja en ökad grad av aktiefinansiering (re-equitisation) inom företagssektorn att skapa incitament för institutionella investerare, särskilt försäkringsgivare, att göra mer långsiktiga investeringar. För att det ska bli lättare för försäkringsgivarna att bidra till finansieringen av unionens ekonomiska återhämtning bör tillsynsramen justeras så att den bättre beaktar försäkringsverksamhetens långsiktiga karaktär. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet enligt standardformeln bör det framför allt bli lättare att använda en gynnsammare standardparameter för investeringar i aktier som innehas med ett långsiktigt perspektiv, förutsatt att försäkrings- och återförsäkringsföretagen uppfyller säkra och robusta kriterier som vidmakthåller skyddet av försäkringstagare och den finansiella stabiliteten. Sådana kriterier bör syfta till att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag kan undvika att tvingas sälja aktier som är avsedda att innehas på lång sikt, till exempel under stressade marknadsförhållanden. Eftersom försäkrings- och återförsäkringsföretag har en mängd olika riskhanteringsverktyg för att undvika sådan tvångsförsäljning, bör kriterierna ta hänsyn till denna variation och inte kräva att långsiktiga investeringstillgångar rättsligt eller genom avtal separeras för att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska kunna dra nytta av den gynnsammare standardparametern för aktieinvesteringar. Dessutom bör försäkrings- eller återförsäkringsföretagets ledning genom styrdokument förbinda sig till en minsta innehavsperiod för de aktier som företaget investerar i och påvisa företagets förmåga att behålla dessa aktier under den innehavsperioden.

(4) Justeringar som tar bättre hänsyn till försäkringsverksamhetens långsiktiga art kan leda till en ökning av det fria tillgängliga kapitalet till följd av nedsättningen av solvenskapitalkravet. Om så är fallet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag överväga att inte styra det frigjorda kapitalet till aktieägarutdelningar eller bonusar till ledningen, utan sträva efter att styra det frigjorda kapitalet till produktiva investeringar i realekonomin i syfte att stödja den ekonomiska återhämtningen och unionens bredare politiska mål.

(5) Försäkringsgivare och återförsäkrare har frihet att investera var som helst i världen och är inte begränsade till unionen. Investeringar i tredjeländer kan också bidra till unionens eller medlemsstaternas allmänna politik för utvecklingsbistånd. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför säkerställa att deras investeringsstrategi återspeglar målen i EU:s aktuella förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849[4] med avseende på högrisktredjeländer.

[4] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

(6) I sitt meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given åtog sig kommissionen att bättre integrera hanteringen av klimat- och miljörisker i unionens tillsynsregelverk. Den europeiska gröna given är unionens nya tillväxtstrategi, som syftar till att omvandla unionen till en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi utan nettoutsläpp av växthusgaser senast 2050. Den ska bidra till målet att skapa en ekonomi för människor genom att stärka EU:s sociala marknadsekonomi och säkerställa att den är framtidssäkrad och kan leverera stabilitet, arbetstillfällen, tillväxt och investeringar. Kommissionen lade den 4 mars 2020 fram ett förslag till en europeisk klimatlag för att göra målet om klimatneutralitet och klimatresiliens bindande i unionen senast 2050. Förslaget antogs av Europaparlamentet och rådet och trädde i kraft den 29 juli 2021[5]. Kommissionens ambition att säkerställa unionens globala ledarskap på vägen mot 2050 upprepades i 2021 års strategiska framsynsrapport, i vilken uppbyggnaden av motståndskraftiga och framtidssäkra ekonomiska och finansiella system identifieras som ett strategiskt verksamhetsområde.

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

(7) EU:s ram för hållbar finansiering kommer att spela en viktig roll för att uppnå målen med den europeiska gröna given, och miljölagstiftningen bör kompletteras med en ram för hållbar finansiering som kanaliserar finansiering till investeringar som minskar exponeringen för klimat- och miljörisker. I sitt meddelande av den 6 juli 2021 *Strategi för att finansiera omställningen till en hållbar ekonomi* åtog sig kommissionen att föreslå ändringar av direktiv 2009/138/EG för att genom att ställa krav på att försäkringsgivare ska göra analyser av klimatförändringsscenarier säkerställa att hållbarhetsrisker konsekvent integreras i deras riskhantering.

(8) Ett antal förslag till lagstiftningsakter har nyligen lagts fram och antagits för att förbättra resiliensen och som bidrar till hållbarhet, särskilt när det gäller hållbarhetsrapportering, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088[6], Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464[7] och ett direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937, vilka alla påverkar försäkrings- och återförsäkringssektorn.

---

[6] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

[7] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15).

(9) Fortsatt integrering av unionens inre marknad för försäkringar är ett centralt mål för detta ändringsdirektiv. Integreringen av den inre marknaden för försäkringar ökar konkurrensen och tillgången till försäkringsprodukter i medlemsstaterna till förmån för företag och konsumenter. Försäkringsmisslyckanden på unionens inre marknad för försäkringar sedan direktiv 2009/138/EG började tillämpas framhäver behovet av mer konsekvens och konvergens i tillsynen i hela unionen. Tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag som bedriver verksamhet inom ramen för rätten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten bör förbättras ytterligare utan att undergräva målet att fortsätta att integrera den inre marknaden för försäkringar för att säkerställa ett konsekvent konsumentskydd och upprätthålla rättvis konkurrens på den inre marknaden.

(10) Direktiv 2009/138/EG undantar vissa företag från sitt tillämpningsområde på grund av deras storlek. Nu när direktiv 2009/138/EG har tillämpats under ett antal år och för att undvika en oskälig tillämpning av det på mindre företag är det lämpligt att se över dessa undantag genom att höja tröskelvärdena, så att mindre företag som uppfyller vissa villkor inte omfattas av det direktivet. Såsom redan är fallet med försäkringsföretag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG bör företag som gynnas av sådana höjda tröskelvärden ha möjlighet att behålla eller ansöka om auktorisation enligt det direktivet för att komma i åtnjutande av den gemensamma auktorisation som föreskrivs i direktivet, och det bör vara möjligt för medlemsstaterna att låta försäkringsföretag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG omfattas av bestämmelser som liknar eller är identiska med bestämmelserna i det direktivet.

(11) Direktiv 2009/138/EG är inte tillämpligt på assistans om villkoren i artikel 6.1 i direktivet är uppfyllda. Det första villkoret är att assistansen ska avse olyckor eller maskinhaverier med vägfordon som inträffar i den medlemsstat där den försäkringsgivare som tillhandahåller försäkringsskyddet är verksam. Denna bestämmelse skulle kunna antyda att det krävs auktorisation som försäkringsgivare för att ge assistans till vägfordon om en olycka eller ett maskinhaveri inträffar på andra sidan gränsen, vilket kan försvåra assistansverksamhet på ett oskäligt sätt. Det är därför lämpligt att se över detta villkor. Således bör villkoret i artikel 6.1 a i direktiv 2009/138/EG utvidgas till att omfatta olyckor eller maskinhaverier med ett vägfordon som kan inträffa i ett grannland till medlemsstaten för det företag som tillhandahåller försäkringsskyddet.

(12) Information om eventuella ansökningar om auktorisation att starta verksamhet i en medlemsstat och resultatet av bedömningen av dem kan ge information som är väsentlig för bedömningen av ansökningar i andra medlemsstater. Därför bör sökanden informera den berörda tillsynsmyndigheten om tidigare avslag på ansökningar om eller återkallelser av ansökningar om auktorisation i en annan medlemsstat.

(13) Innan auktorisation beviljas ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag till ett företag i en annan medlemsstat eller som kommer att kontrolleras av samma juridiska eller fysiska person som ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en annan medlemsstat, bör tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som beviljar auktorisationen samråda med tillsynsmyndigheterna i alla berörda medlemsstater. Med tanke på den växande försäkringsgruppverksamheten i olika medlemsstater måste tillämpningen av unionsrätten bli mer enhetlig och informationsutbytet mellan tillsynsmyndigheter öka, i synnerhet innan auktorisation beviljas. Om det är nödvändigt att samråda med flera tillsynsmyndigheter, bör varje berörd tillsynsmyndighet därför ha rätt att till tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där auktorisationsförfarandet för ett framtida försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen pågår rikta en begäran om att en gemensam bedömning ska göras av en ansökan om auktorisation. Befogenheten att fatta beslut om att bevilja auktorisation tillhör tillsynsmyndigheten i den hemmedlemsstat där det berörda företaget ansöker om auktorisation. Resultaten från den gemensamma bedömningen bör emellertid tas i beaktande när detta beslut fattas.

(14) Direktiv 2009/138/EG bör tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen. För att underlätta en proportionerlig tillämpning av direktivet på mindre företag och företag av mindre komplexitet än genomsnittet och för att säkerställa att de inte ställs under oproportionerligt betungande krav är det nödvändigt att fastställa riskbaserade kriterier som gör det möjligt att identifiera sådana företag.

(15) Det bör vara möjligt för företag som uppfyller de riskbaserade kriterierna att klassificeras som små och icke-komplexa företag i enlighet med ett enkelt anmälningsförfarande. Om tillsynsmyndigheten inom en begränsad tidsperiod efter en sådan anmälan inte av vederbörligen motiverade skäl som rör bedömningen av de relevanta kriterierna motsätter sig denna klassificering bör företaget betraktas som ett litet och icke-komplext företag. När ett företag väl har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag bör företaget i princip automatiskt omfattas av fastställda proportionalitetsåtgärder när det gäller rapportering, offentliggörande av information, företagsstyrning, översyn av styrdokument, beräkning av försäkringstekniska avsättningar, egenrisk- och solvensbedömning och planer för likviditetsriskhantering.

(16) Genom undantag från den automatiska förmånen att omfattas av proportionalitetsåtgärder bör tillsynsmyndigheterna, om de hyser allvarliga farhågor när det gäller riskprofilen hos ett enskilt litet och icke-komplext företag, ha befogenhet att kräva att det berörda företaget avstår från att använda en eller flera proportionalitetsåtgärder. En sådan befogenhet kan användas om de fastställer att solvenskapitalkravet inte längre efterlevs, om det finns en risk för underskridande, om riskprofilen hos ett företag förändras väsentligt eller om ett företags styrningssystem är ineffektivt.

(17) Proportionalitetsåtgärder bör även kunna komma i fråga för företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag men för vilka vissa av kraven i direktiv 2009/138/EG är alltför kostsamma och komplexa med tanke på de risker som är förknippade med sådana företags verksamhet. Dessa företag bör på grundval av en analys i varje enskilt fall och efter ett förhandsgodkännande från sin tillsynsmyndighet få tillämpa proportionalitetsåtgärder.

(18) Ett korrekt genomförande av proportionalitetsprincipen är avgörande för att undvika en alltför stor börda för försäkrings- och återförsäkringsföretag. Därför bör försäkrings- och återförsäkringsföretag till sina tillsynsmyndigheter endast rapportera om det sker en förändring i tillämpningsområdet för de proportionalitetsåtgärder som de tillämpar.

(19) Captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp de tillhör uppvisar en särskild riskprofil som bör beaktas när vissa krav fastställs, särskilt när det gäller egenrisk- och solvensbedömning, offentliggörande av information och relaterade befogenheter för kommissionen att ytterligare specificera reglerna för sådana krav. Captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring bör också kunna omfattas av proportionalitetsåtgärder om de klassificeras som små och icke-komplexa företag.

(20) Det är viktigt att försäkrings- och återförsäkringsföretag upprätthåller en sund finansiell ställning. För detta ändamål föreskrivs i direktiv 2009/138/EG finansiell tillsyn med avseende på ett företags solvens, upprättande av försäkringstekniska avsättningar, dess tillgångar och dess medräkningsbara kapitalbas. Ett företags styrningssystem är emellertid också en viktig faktor för att säkerställa att företaget upprätthåller sin finansiella ställning. I detta syfte bör tillsynsmyndigheterna bli skyldiga att regelbundet se över företagsstyrningssystemet som en del av deras finansiella tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag.

(21) Tillsynsmyndigheter bör ha rätt att från varje försäkrings- och återförsäkringsföretag som står under tillsyn och deras grupper minst vart tredje år få en regelbunden beskrivande rapport med information om verksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, kapitalförvaltning och annan relevant information för solvensändamål. För att förenkla detta rapporteringskrav för försäkrings- och återförsäkringsgrupper bör det vara möjligt att på vissa villkor lämna information i den regelbundna tillsynsrapporten för gruppen och dess dotterföretag i aggregerad form för hela gruppen.

(22) Det bör säkerställas att små och icke-komplexa företag prioriteras när tillsynsmyndigheter beviljar undantag från och begränsningar av rapporteringen. För denna typ av enhet bör det anmälningsförfarande som gäller för klassificering som ett litet och icke-komplext företag säkerställa att det råder tillräcklig säkerhet när det gäller användningen av undantag från och begränsningar av rapporteringen.

(23) Tidsfrister för rapportering och offentliggörande av information bör fastställas tydligt i direktiv 2009/138/EG. Det bör dock erkännas att exceptionella omständigheter såsom hälsokriser, naturkatastrofer och andra extrema händelser skulle kunna göra det omöjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretag att lämna sådana rapporter och offentliggöra sådan information inom de fastställda tidsfristerna. Kommissionen bör därför ges befogenhet att förlänga tidsfristerna under sådana omständigheter efter samråd med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010[8].

(24) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs att tillsynsmyndigheterna ska bedöma om nytillkomna medlemmar som utsetts att ingå i företagsledningen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller att utföra en central funktion har den lämplighet som krävs. De som ingår i företagsledningen eller utför en central funktion bör dock uppfylla lämplighetskraven på kontinuerlig basis. Om lämplighetskraven inte uppfylls bör tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att vidta åtgärder, exempelvis att, om det är lämpligt, entlediga den berörda personen från den relevanta positionen.

---

[8] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

(25) Eftersom försäkringsverksamhet kan utlösa eller förstärka risker för den finansiella stabiliteten bör försäkrings- och återförsäkringsföretag införliva överväganden och analyser som är av relevans ur makrotillsynssynpunkt i sin försäkrings-, investerings- och riskhanteringsverksamhet. Detta kan inbegripa att ta hänsyn till andra marknadsaktörers potentiella beteende, makroekonomiska risker, såsom nedgångar i kreditcykeln eller minskad marknadslikviditet, eller alltför stora koncentrationer på marknaden när det gäller vissa tillgångstyper, motparter eller sektorer.

(26) På begäran av tillsynsmyndigheten bör försäkrings- och återförsäkringsföretag åläggas att i sin egenrisk- och solvensbedömning beakta all relevant makrotillsynsinformation som tillsynsmyndigheterna tillhandahåller. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av sådana ytterligare makrotillsynskrav bör Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn där det specificeras vilka kriterier tillsynsmyndigheterna ska beakta när de fastställer för vilka företag åtgärden gäller. Tillsynsmyndigheterna bör analysera resultaten av de egenrisk- och solvensbedömningar som försäkrings- och återförsäkringsföretag inom deras jurisdiktioner vilka ombeds att beakta makrotillsynsöverväganden lämnar i sina tillsynsrapporter, aggregera dem och lämna synpunkter till försäkrings- och återförsäkringsföretagen om de faktorer som bör beaktas i deras framtida egenrisk- och solvensbedömningar, särskilt när det gäller makrotillsynsrisker. Medlemsstaterna bör, när ett makrotillsynsuppdrag har tilldelats en myndighet eller ett organ, säkerställa att resultaten av och slutsatserna från tillsynsmyndigheternas makrotillsynsbedömningar meddelas den myndigheten.

(27) I enlighet med de grundläggande principer för försäkringssektorn som antogs 2011 av Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter bör de nationella tillsynsmyndigheterna kunna identifiera, övervaka och analysera marknadsutveckling och finansiell utveckling som kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkrings- och återförsäkringsmarknader, och använda denna information i tillsynen över enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Vid utförandet av dessa uppgifter bör tillsynsmyndigheterna, om det är lämpligt, använda information från och insikter som vunnits av andra tillsynsmyndigheter.

(28) Organ eller myndigheter som tilldelats ett makrotillsynsuppdrag ansvarar för makrotillsynspolicyn över sin nationella försäkrings- och återförsäkringsmarknad. Makrotillsynspolicyn kan verkställas av tillsynsmyndigheten eller av någon annan myndighet eller något annat organ som fått detta uppdrag.

(29) En god samordning mellan tillsynsmyndigheter och relevanta organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag är viktig för att identifiera, övervaka och analysera potentiella risker för stabiliteten i det finansiella systemet som kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretag och för att vidta åtgärder i syfte att på ett ändamålsenligt och lämpligt sätt hantera dessa risker. Samarbetet mellan myndigheter bör också syfta till att undvika alla former av överlappande eller inkonsekventa åtgärder.

(30) Informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter och skattemyndigheter bör inte förhindras. Sådana utbyten bör vara förenliga med nationell rätt och om informationen härrör från en annan medlemsstat bör den endast lämnas ut efter uttryckligt tillstånd från den relevanta myndighet som informationen härrör från.

(31) Enligt direktiv 2009/138/EG ska försäkrings- och återförsäkringsföretag, som en integrerad del av sin affärsstrategi, utföra en regelbunden egenrisk- och solvensbedömning. Vissa risker, exempelvis klimatförändringsrisker, är svåra att kvantifiera eller kan förverkligas under en längre period än den som används för kalibreringen av solvenskapitalkravet. Dessa risker kan beaktas bättre i egenrisk- och solvensbedömningen. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag har en väsentlig exponering för klimatförändringsrisker bör de bli skyldiga att, med lämpliga intervall och som en del av egenrisk- och solvensbedömningen, analysera hur risker enligt långsiktiga klimatförändringsscenarier påverkar deras verksamhet. Sådana analyser bör stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagens verksamhet. I synnerhet bör det krävas att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag bedömer huruvida exponeringen för klimatförändringsrisker är väsentlig, men långsiktiga analyser av klimatförändringsscenarier bör inte krävas av små och icke-komplexa företag.

(32) Företagen bör utarbeta och övervaka genomförandet av särskilda planer för att bemöta de finansiella risker som härrör från hållbarhetsfaktorer. Om en grupp är skyldig att upprätta en sådan plan på gruppnivå bör det säkerställas att undantag från kravet att upprätta planer på individuell nivå medges gruppens försäkrings- och återförsäkringsdotterföretag, om alla relevanta aspekter av dessa dotterföretag återspeglas i planen på gruppnivå.

(33) Enligt direktiv 2009/138/EG ska väsentlig information offentliggöras minst en gång per år genom en rapport om solvens och finansiell ställning. Denna rapport är riktad till försäkringstagare och förmånstagare, å ena sidan, och analytiker och andra yrkesverksamma på marknaden, å andra sidan. För att tillgodose dessa två olika gruppers behov och förväntningar bör innehållet i rapporten delas upp i två delar. Den första delen, som är riktad främst till försäkringstagare och förmånstagare, bör innehålla basfakta om verksamhet, resultat, kapitalförvaltning och riskprofil. Den andra delen, som är riktad till yrkesverksamma på marknaden, bör innehålla detaljerad information om verksamheten och om företagsstyrningssystemet, särskild information om försäkringstekniska avsättningar och andra förpliktelser, solvenssituationen samt andra data som är relevanta för specialiserade analytiker.

(34) Försäkrings- och återförsäkringsföretag får justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för att beräkna en bästa skattning i linje med kreditspreadfluktuationen för sina tillgångar och efter tillsynsmyndighetens godkännande (*matchningsjustering*) eller i linje med den genomsnittliga spreadfluktuationen för tillgångar som innehas av försäkrings- och återförsäkringsföretag i en viss valuta eller i ett visst land (*volatilitetsjustering*). Den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som är riktad till försäkringstagarna och förmånstagarna bör endast innehålla den information som förväntas vara relevant för en genomsnittlig försäkringstagares eller förmånstagares beslutsfattande. Även om försäkrings- och återförsäkringsföretag bör offentliggöra information om effekterna på deras finansiella ställning av att matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, övergångsbestämmelsen för riskfria räntesatser och övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar inte tillämpas, bör sådan information inte antas vara relevant för en genomsnittlig försäkringstagares eller förmånstagares beslutsfattande. Sådan information bör därför ingå i den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som är riktad till yrkesverksamma på marknaden och inte i den del som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare.

(35) De krav som ställs på försäkrings- och återförsäkringsföretag om offentliggörande av information bör inte vara alltför betungande. I detta syfte bör vissa förenklingar och proportionalitetsåtgärder införas i direktiv 2009/138/EG, särskilt om de inte äventyrar läsbarheten hos de data som lämnas av försäkrings- och återförsäkringsföretag. Dessutom bör Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU[9] ändras så att det är möjligt för små och icke-komplexa företag att begränsa sin hållbarhetsrapportering i enlighet med de förenklade standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som fastställs i det direktivet.

(36) För att den information som offentliggörs för allmänheten ska vara så korrekt som möjligt bör vissa delar av rapporten om solvens och finansiell ställning vara föremål för revision. Ett sådant revisionskrav bör åtminstone omfatta den balansräkning som bedöms i enlighet med de värderingskriterier som anges i direktiv 2009/138/EG.

---

[9] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

(37) Eftersom små och icke-komplexa företag inte förväntas vara relevanta för den finansiella stabiliteten i unionen är det lämpligt att inbegripa ett undantag från kravet på revision av rapporten om solvens och finansiell ställning för dessa företag. På samma sätt och på grund av den särskilda riskprofilen och särdragen hos captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring bör revisionskravet inte införas för dessa bolag. Det bör dock vara möjligt för medlemsstater som redan tillämpar revisionskrav på alla företag eller på andra delar av rapporten om solvens och finansiell ställning än balansräkningen att fortsätta att tillämpa sådana krav.

(38) Det bör tillstås att revisionskravet trots dess nytta utgör en ytterligare börda för alla företag. Därför bör tidsfristerna för försäkrings- och återförsäkringsföretags och för försäkrings- och återförsäkringsgruppers årliga rapportering och årliga offentliggörande av information förlängas, så att de får tillräckligt med tid för att utarbeta reviderade rapporter.

(39) I Eiopas riktlinjer om rapportering i syfte att skapa finansiell stabilitet fastställs redan kriterier för att identifiera försäkrings- och återförsäkringsföretag som är relevanta för stabiliteten i de finansiella systemen i unionen.

(40) Det bör säkerställas att metoderna för att beräkna försäkringstekniska avsättningar för avtal med optioner och garantier står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som försäkringsgivaren är exponerad för. I det avseendet bör vissa förenklingar föreskrivas.

(41) Kapitalkostnaden bör minskas jämfört med den nivå som fastställdes vid tidpunkten för antagandet av direktiv 2009/138/EG och de delegerade akter som antagits enligt det direktivet, samtidigt som en tillräcklig nivå av försiktighet och skydd för försäkringstagarna bibehålls. Dessutom bör beräkningen av riskmarginalen ta hänsyn till riskernas tidsberoende och minska riskmarginalens belopp, särskilt för långfristiga skulder och därigenom minska riskmarginalens känslighet för räntesatsförändringar. Därför bör ett exponentiellt och tidsberoende inslag införas.

(42) Direktiv 2009/138/EG kräver att det belopp av medräkningsbar kapitalbas som behövs för att täcka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna fastställs för beräkningen av riskmarginalen och att cost-of-capital-räntesatsen ska vara lika med den ytterligare ränta utöver den relevanta riskfria räntan som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle ådra sig genom att ha detta belopp av medräkningsbar kapitalbas. I direktiv 2009/138/EG föreskrivs också att cost-of-capital-räntesatsen regelbundet ska ses över. I detta syfte bör översynerna säkerställa att cost-of-capital-räntesatsen förblir riskbaserad och inte överstiger 5 %.

(43) Vid fastställandet av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer bör användningen av information som härleds från relevanta finansiella instrument balanseras mot försäkrings- och återförsäkringsföretagens förmåga att säkra räntor som härleds från finansiella instrument. I synnerhet kan det hända att mindre försäkrings- och återförsäkringsföretag inte har förmåga att säkra ränterisk med andra instrument än obligationer, lån eller liknande tillgångar med fasta kassaflöden. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer bör därför extrapoleras för löptider där obligationsmarknaderna inte längre är djupa, likvida och transparenta. Extrapoleringsmetoden bör dock använda information som härleds från andra relevanta finansiella instrument än obligationer, om sådan information finns tillgänglig på djupa, likvida och transparenta marknader för löptider där obligationsmarknaderna inte längre är djupa, likvida och transparenta. För att uppnå säkerhet och en harmoniserad tillämpning och samtidigt göra det möjligt att utan onödigt dröjsmål reagera på förändrade marknadsförhållanden bör kommissionen anta delegerade akter för att specificera hur den nya extrapoleringsmetoden bör tillämpas. Mot bakgrund av de rådande marknadsförhållandena bör utgångspunkten för extrapoleringen för euron den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft ligga kvar på samma nivå som nivån den 31 december 2023, dvs. vid en löptid på 20 år.

(44) Fastställandet av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer har en betydande inverkan på solvenssituationen, särskilt för livförsäkringsföretag med långfristiga skulder. För att undvika störningar i den befintliga försäkringsverksamheten och möjliggöra en smidig övergång till den nya extrapoleringsmetoden är det nödvändigt att föreskriva en infasningsmekanism. En sådan infasningsmekanism bör syfta till att undvika marknadsstörningar och skapa en transparent utveckling mot den slutliga extrapoleringsmetoden.

(45) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs en volatilitetsjustering som söker mildra effekterna av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer och som grundas på referensportföljer för försäkrings- och återförsäkringsföretags relevanta valutor och, när det gäller euron, på referensportföljer för nationella försäkringsmarknader. Användningen av en enhetlig volatilitetsjustering för hela valutor eller länder kan leda till fördelar utöver mildrandet av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer, särskilt när dessa försäkrings- och återförsäkringsföretags relevanta tillgångar är mindre känsliga för förändringar i kreditspreadar än den relevanta bästa skattningens känslighet för förändringar i räntesatserna. För att undvika sådana överdrivna fördelar av volatilitetsjusteringen bör volatilitetsjusteringen godkännas av tillsynsmyndigheten och beräkningen av den beakta företagsspecifika egenskaper som rör tillgångars spreadkänslighet och räntekänsligheten hos den bästa skattningen av försäkringstekniska avsättningar. Dessutom bör minimivillkor för användningen av volatilitetsjusteringen införas som en ytterligare skyddsåtgärd. I vissa medlemsstater omfattas användningen av volatilitetsjusteringen redan av en process för tillsynsmyndighetens godkännande, och medlemsstaterna bör ha möjlighet att utvidga villkoren för godkännande så att de även inbegriper en bedömning i förhållande till de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen. Mot bakgrund av de ytterligare skyddsåtgärderna bör försäkrings- och återförsäkringsföretag tillåtas att addera en ökad andel på upp till 85 % av den riskkorrigerade spread som härleds från de representativa portföljerna till de riskfria basräntesatserna för durationer.

(46) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget investerar i skuldinstrument som har en bättre kreditkvalitet än skuldinstrumenten i den representativa portföljen för beräkningen av volatilitetsjusteringen skulle volatilitetsjusteringen kunna överkompensera den förlust av kapitalbas som orsakas av växande avkastningsdifferenser och leda till alltför stor volatilitet i kapitalbasen. Med målet att kompensera för den artificiella volatilitet som orsakas av sådan överkompensation bör försäkrings- och återförsäkringsföretagen i dessa fall kunna ansöka om en ändring av volatilitetsjusteringen som tar hänsyn till informationen om företagets specifika investeringar i skuldinstrument.

(47) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs en landskomponent i volatilitetsjusteringen som syftar till att mildra överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer i ett visst land. Aktiveringen av landskomponenten grundas dock på ett absolut tröskelvärde och ett relativt tröskelvärde när det gäller landets riskjusterade spread, vilket kan leda till stupeffekter och därmed öka volatiliteten i försäkrings- och återförsäkringsföretagens kapitalbas. För att säkerställa att överdrivna avkastningsdifferenser i en viss medlemsstat som har euron som valuta mildras på ett ändamålsenligt sätt bör landskomponenten ersättas med en makrokomponent som bör beräknas på grundval av skillnaderna mellan den riskkorrigerade spreaden för euron och den riskkorrigerade spreaden för landet. För att undvika stupeffekter bör man vid beräkningen undvika avbrott i indataparametrarna.

(48) För att ta hänsyn till utvecklingen i försäkrings- och återförsäkringsföretagens investeringspraxis bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa kriterier för vilka tillgångar som ska få medräknas i portföljen av avsatta tillgångar i de fall slaget av tillgångar kan leda till olika praxis när det gäller kriterierna för tillämpning och beräkning av matchningsjusteringen.

(49) För att säkerställa att samma behandling tillämpas på alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som beräknar volatilitetsjusteringen eller för att ta hänsyn till marknadsutvecklingen, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter som specificerar beräkningen av företagsspecifika delar av volatilitetsjusteringen. För andra valutor än euron bör man vid beräkningen av valutaspecifika delar av volatilitetsjusteringen ta hänsyn till möjligheten till matchning av kassaflöden mellan medlemsstatsvalutor som är knutna till varandra, på villkor att detta konsekvent minskar valutarisken.

(50) Vid beräkning av sin kapitalbas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013[10] kan institut som tillhör finansiella konglomerat som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG[11] tillåtas att inte dra av sina väsentliga innehav i försäkrings- eller återförsäkringsföretag, förutsatt att vissa kriterier är uppfyllda. Det bör säkerställas att de tillsynsregler som gäller för försäkrings- eller återförsäkringsföretag och kreditinstitut möjliggör lika villkor mellan bankinriktade och försäkringsinriktade finansiella grupper. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör därför också tillåtas att på liknande villkor inte behöva dra av ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut från sin medräkningsbara kapitalbas. I synnerhet bör antingen grupptillsyn i enlighet med direktiv 2009/138/EG eller extra tillsyn i enlighet med direktiv 2002/87/EG vara tillämpligt för en grupp som omfattar både försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och det anknutna institutet. Dessutom bör ägarintresset i institutet utgöra en aktieinvestering av strategisk art för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, och tillsynsmyndigheterna bör försäkra sig om att den samordnade ledningen av och den integrerade riskhanteringen och internkontrollen hos de enheter som omfattas av grupptillsyn eller extra tillsyn är tillfredsställande.

---

[10] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

[11] Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

(51) De befintliga ålagda gränserna för nivån på den symmetriska justeringen begränsar denna justerings förmåga att mildra potentiella procykliska effekter av det finansiella systemet och undvika en situation där försäkrings- och återförsäkringsföretag i otillbörlig utsträckning tvingas anskaffa ytterligare kapital eller avyttra sina investeringar till följd av en tillfälligt ogynnsam utveckling på finansmarknaderna, såsom den som utlösts av covid-19-pandemin. Därför bör den symmetriska justeringen ändras så att den möjliggör större förändringar av standardkapitalkravet för aktier och ytterligare mildrar effekterna av kraftiga uppgångar eller nedgångar på aktiemarknaderna.

(52) För att öka de kvantitativa kravens proportionalitet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag ges möjlighet att beräkna kapitalkravet för icke-betydande risker i standardformeln enligt en förenklad metod för en period på högst tre år. En sådan förenklad metod bör göra det möjligt för företag att skatta kapitalkravet för en icke-betydande risk på grundval av ett lämpligt volymmått som varierar över tiden. Den metoden bör grundas på gemensamma regler och omfattas av gemensamma kriterier för identifiering av icke-betydande risker.

(53) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder matchningsjusteringen måste identifiera, organisera och förvalta portföljen av avsatta tillgångar och förpliktelser separat från andra delar av affärsverksamheten och tillåts därför inte att hantera risker som uppstår i andra delar av verksamheten genom att använda portföljen av avsatta tillgångar. En separat förvaltning av portföljen leder dock inte till en ökning av korrelationen mellan riskerna i portföljen och riskerna i resten av företaget. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder matchningsjusteringen bör därför tillåtas att beräkna sitt solvenskapitalkrav på grundval av ett antagande om fullständig diversifiering mellan portföljens tillgångar och förpliktelser och resten av företaget, såvida inte de tillgångsportföljer som täcker en motsvarande bästa skattning av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser utgör en separat fond.

(54) Behovet av att på ett korrekt sätt återspegla extremt låga och negativa räntesatser i försäkringstillsynen har uppstått på grund av det man har bevittnat på marknaderna under de senaste åren. Detta bör åstadkommas genom en omkalibrering av undergruppen för ränterisk för att återspegla att en negativ avkastningsmiljö är möjlig. Samtidigt bör den metod som ska användas inte leda till orealistiskt stora minskningar i den likvida delen av kurvan som skulle kunna undvikas genom att man föreskriver ett uttryckligt golv som representerar en lägre gräns för negativa räntesatser. I linje med räntesatsdynamiken bör kommissionen sträva efter att införa ett golv som är tidsberoende snarare än schablonmässigt, i den mån tillgängliga marknadsdata möjliggör en robust riskbaserad kalibrering av sådant tidsberoende.

(55) Kommissionen har samlat alla befogenheter som föreskrivs i direktiv 2009/138/EG i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35[12]. Denna metod har fungerat väl för genomförandet av det direktivet och underlättat efterlevnaden av den delegerade förordningen. Delegerad förordning (EU) 2015/35 bör därför fortsätta att gälla och alla nödvändiga ändringar inom ramen för befintliga befogenheter samt genomförandet av nya befogenheter enligt detta direktiv bör genomföras uteslutande i form av ändringsakter till delegerad förordning (EU) 2015/35. Om sådana ändringar i framtiden ska samlas i en eller flera delegerade ändringsakter anger kommissionen i enlighet med punkt 31 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[13] under samråden vid utarbetandet av sådana delegerade akter också vilka befogenheter som anses vara materiellt kopplade till varandra, för vilka kommissionen förväntas tillhandahålla objektiva motiveringar på grundval av den materiella kopplingen mellan två eller flera befogenheter.

---

[12] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

[13] EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(56) Som en del av den samlade tillsynsbedömningen är det viktigt att tillsynsmyndigheterna kan jämföra information mellan de försäkrings- och återförsäkringsföretag som de utövar tillsyn över. Partiella och fullständiga interna modeller gör det möjligt att bättre fånga upp ett företags individuella risk och enligt direktiv 2009/138/EG får försäkrings- och återförsäkringsföretag använda sådana modeller för att fastställa kapitalkrav utan de begränsningar som följer av standardformeln. Tillsynsmyndigheterna skulle också gynnas av att få tillgång till uppskattningar av solvenskapitalkravet som fastställts i enlighet med standardformeln för att göra jämförelser mellan företag och göra jämförelser över tid för ett visst företag. Alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder en fullständig eller partiell intern modell bör därför regelbundet rapportera en skattning av solvenskapitalkravet enligt standardformeln till sina tillsynsmyndigheter. En sådan uppskattning bör på lämpligt sätt återspegla metoderna och de underliggande antagandena i standardformeln för att underlätta en korrekt tillsynsbedömning. För att undvika en alltför stor börda för företagen när de fastställer uppskattningen bör de tillåtas att använda information som härrör från relevanta förenklingar i standardformeln i direktiv 2009/138/EG och de delegerade akter som antagits enligt det direktivet. Om en sådan förenklad metod används för att fastställa skattningen av solvenskapitalkravet bör de underliggande antagandena tydligt förklaras på ett för tillsynsmyndigheterna tillfredsställande sätt.

(57) Direktiv 2009/138/EG ger försäkrings- och återförsäkringsföretag möjlighet att med tillsynsmyndighetens godkännande beräkna sina solvenskapitalkrav med en intern modell. Om en intern modell används hindrar det direktivet inte ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen i sin interna modell. Eftersom användningen av volatilitetsjusteringen kan leda till fördelar utöver mildrandet av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer vid beräkningen av en bästa skattning, kan sådana överdrivna fördelar också snedvrida beräkningen av solvenskapitalkravet om effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen beaktas i den interna modellen. För att undvika en sådan snedvridning bör i de fall där tillsynsmyndigheterna tillåter försäkrings- och återförsäkringsföretag att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen i sina interna modeller en lägsta nivå för solvenskapitalkravet fastställas under vilken det förväntas uppstå fördelar för solvenskapitalkravet utöver mildrandet av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer.

(58) Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör uppmuntras att bygga upp motståndskraft mot krissituationer. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag beaktar effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen i sin interna modell samtidigt som de även beaktar effekten av kreditspreadfluktuationer på makrovolatilitetsjusteringen skulle detta på ett allvarligt sätt kunna undergräva alla incitament att bygga upp motståndskraft mot krissituationer. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför hindras från att beakta en makrovolatilitetsjustering i sin interna modell.

(59) Med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna bör tillsynsmyndigheterna kunna samla in relevant makrotillsynsinformation om försäkrings- och återförsäkringsföretagens investeringsstrategi, analysera den tillsammans med annan relevant information som kan finnas tillgänglig från andra marknadskällor och integrera ett makrotillsynsperspektiv i sin tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag. Detta kan inbegripa övervakning av risker i samband med särskilda kreditcykler, konjunkturnedgångar och kollektivt beteende eller flockbeteende i fråga om investeringar.

(60) Det är nödvändigt att på ett effektivt sätt kunna hantera situationer där försäkrings- och återförsäkringsföretagens finansiella ställning försämras eller där dessa företag bryter mot lagstadgade krav och att förhindra att problemen förvärras. Tillsynsmyndigheterna bör därför ha befogenhet att vidta förebyggande åtgärder. Sådana förebyggande befogenheter bör dock vara förenliga med de interventionssteg och de tillsynsbefogenheter som redan föreskrivs i direktiv 2009/138/EG för liknande omständigheter, inbegripet de tillsynsbefogenheter som föreskrivs i den granskningsprocess som fastställs i artikel 36 i det direktivet. Sådana förebyggande befogenheter bör inte leda till någon ny förutbestämd utlösande faktor före det solvenskapitalkrav som fastställs i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i det direktivet. Tillsynsmyndigheterna bör göra en individuell bedömning av varje situation och besluta om behovet av förebyggande åtgärder på grundval av omständigheterna, företagets situation och sin tillsynsbedömning.

(61) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs ömsesidigt erkännande och ömsesidig verkställighet i alla medlemsstater av beslut om rekonstruktion eller likvidation av försäkringsföretag. Genom direktivet säkerställs att alla företagets tillgångar och skulder, oberoende av det land där de finns, hanteras i ett enda förfarande i hemmedlemsstaten och att borgenärer i värdmedlemsstaterna behandlas på samma sätt som borgenärer i hemmedlemsstaten. För att uppnå en ändamålsenlig resolution bör bestämmelserna om rekonstruktion och likvidation i direktiv 2009/138/EG vara tillämpliga i händelse av användning av resolutionsverktygen både när de verktygen tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsföretag och när de tillämpas på andra enheter som omfattas av resolutionsordningen. Dessa bestämmelser bör därför ändras i enlighet med detta.

(62) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs en förlängning av återhämtningsperioden vid överträdelser av solvenskapitalkravet om Eiopa har förklarat att det råder exceptionellt svåra förhållanden. Sådana förklaringar kan avges på begäran av nationella tillsynsmyndigheter, som i lämpliga fall ska samråda med Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010[14], före begäran. Att de nationella tillsynsmyndigheterna samråder med ESRB på ett decentraliserat sätt är mindre effektivt än om Eiopa samråder med ESRB på ett centraliserat sätt. För att säkerställa ett effektivt förfarande bör det vara Eiopa och inte de nationella tillsynsmyndigheterna som samråder med ESRB innan man förklarar att det råder exceptionellt svåra förhållanden, om situationens karaktär tillåter ett sådant föregående samråd.

[14] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

(63) Enligt direktiv 2009/138/EG ska försäkrings- och återförsäkringsföretag omedelbart underrätta den berörda tillsynsmyndigheten om de konstaterar att minimikapitalkravet underskrids eller riskerar att underskridas under de närmaste tre månaderna. I direktivet anges dock inte när ett underskridande eller en risk för underskridande av minimikapitalkravet under de närmaste tre månaderna kan konstateras, och det är möjligt för företagen att vänta med att underrätta tillsynsmyndigheterna fram till slutet av det berörda kvartalet, då beräkningen av det minimikapitalkrav som formellt ska rapporteras till tillsynsmyndigheten äger rum. För att säkerställa att tillsynsmyndigheterna får information utan onödigt dröjsmål och kan vidta nödvändiga åtgärder bör försäkrings- och återförsäkringsföretag åläggas att omedelbart underrätta tillsynsmyndigheterna om minimikapitalkravet underskrids eller riskerar att underskridas, även när detta konstateras under det berörda kvartalet på grundval av skattningar eller beräkningar mellan två datum för officiella beräkningar av minimikapitalkravet.

(64) Skyddet av de försäkrades intressen är ett allmänt mål för tillsynsregelverket som tillsynsmyndigheterna bör uppnå i alla skeden av tillsynsbedömningen, inbegripet vid försäkrings- eller återförsäkringsföretags överträdelser eller sannolika överträdelser av krav som kan leda till att auktorisationen återkallas. Detta mål bör eftersträvas innan och efter det att en auktorisation återkallas, varvid eventuella rättsliga följder för de försäkrade som kan uppstå på grund av återkallelsen bör beaktas.

(65) Tillsynsmyndigheterna bör utrustas med verktyg för att förhindra uppkomsten av risker för den finansiella stabiliteten på försäkringsmarknaderna, begränsa försäkrings- och återförsäkringsföretags procykliska beteende och mildra negativa spridningseffekter inom det finansiella systemet och till den reala ekonomin.

(66) Den senaste tidens ekonomiska och finansiella kriser, särskilt krisen till följd av covid-19-pandemin, har visat att en sund likviditetshantering hos försäkrings- och återförsäkringsföretag kan förhindra risker för det finansiella systemets stabilitet. Därför bör försäkrings- och återförsäkringsföretag åläggas att stärka likviditetsförvaltningen och likviditetsplaneringen, särskilt med tanke på svåra förhållanden som påverkar en stor del av eller hela försäkrings- och återförsäkringsmarknaden.

(67) När försäkrings- och återförsäkringsföretag med särskilt sårbara profiler, såsom företag med likvida skulder, illikvida tillgångar eller likviditetssvaghet som kan påverka den övergripande finansiella stabiliteten, inte på lämpligt sätt åtgärdar denna situation, bör de nationella tillsynsmyndigheterna kunna ingripa för att stärka dessa företags likviditetssituation.

(68) Tillsynsmyndigheterna bör ha de befogenheter som behövs för att upprätthålla specifika försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvenssituation i exceptionella situationer, såsom vid negativa ekonomiska händelser eller marknadshändelser som påverkar en stor del av eller hela försäkrings- och återförsäkringsmarknaden, i syfte att skydda försäkringstagarna och upprätthålla den finansiella stabiliteten. Dessa befogenheter bör inbegripa möjligheten att begränsa eller tillfälligt stoppa utdelning till aktieägare i och utbetalningar till andra efterställda borgenärer till ett visst försäkrings- eller återförsäkringsföretag innan en faktisk överträdelse av solvenskapitalkravet inträffar. Dessa befogenheter bör tillämpas från fall till fall, iaktta gemensamma riskbaserade kriterier och inte undergräva den inre marknadens funktion.

(69) Eftersom begränsningar av eller tillfälligt stopp för utdelning och annan återbäring, om än bara tillfälligt, skulle påverka aktieägares och andra efterställda borgenärers rättigheter, bör tillsynsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till principerna om proportionalitet och nödvändighet när de vidtar sådana åtgärder. Tillsynsmyndigheterna bör också säkerställa att de åtgärder som antas inte medför oproportionerliga negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet. Tillsynsmyndigheterna bör i synnerhet begränsa kapitalutbetalningar inom en försäkrings- och återförsäkringsgrupp endast under exceptionella omständigheter och när detta är vederbörligen motiverat för att upprätthålla stabiliteten på försäkrings- och återförsäkringsföretagsmarknaden och i det finansiella systemet som helhet.

(70) I undantagsfall kan försäkringsföretag utsättas för betydande likviditetsrisker. Därför bör tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att under en kort period och endast som en sista utväg tillfälligt upphäva inlösenrätten för livförsäkringsavtal för sådana företag som berörs av betydande likviditetsrisker. En sådan exceptionell åtgärd bör användas i syfte att vidmakthålla det kollektiva skyddet av försäkringstagare, dvs. skyddet av alla försäkringstagare, inbegripet dem som kan komma att påverkas indirekt av sådana risker.

(71) Fallissemang på senare tid bland försäkrings- och återförsäkringsföretag med gränsöverskridande verksamhet har tydliggjort vikten av att tillsynsmyndigheterna är bättre informerade om dessa företags verksamhet. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför ha en skyldighet att underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om alla väsentliga förändringar som påverkar deras riskprofil när det gäller deras pågående gränsöverskridande försäkringsverksamhet, och denna information bör delas med tillsynsmyndigheterna i de berörda värdmedlemsstaterna.

(72) Enligt direktiv 2009/138/EG har Eiopa befogenhet att inrätta och samordna samarbetsplattformar för att förstärka samarbetet mellan berörda tillsynsmyndigheter, om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver eller har för avsikt att bedriva verksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsrätten. Med tanke på komplexiteten i de tillsynsfrågor som hanteras på dessa plattformar lyckas de tillsynsmyndigheterna dock i flera fall inte komma fram till en gemensam uppfattning om hur frågor som rör ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver gränsöverskridande verksamhet ska hanteras. Om de tillsynsmyndigheter som deltar på samarbetsplattformarna inte kan nå en överenskommelse om frågor som rör ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver gränsöverskridande verksamhet bör Eiopa ha befogenhet att lösa tvisten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(73) Samarbetet och informationsutbytet mellan den tillsynsmyndighet i hemmedlemsstaten som beviljat auktorisation för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater där detta företag bedriver verksamhet genom att etablera filialer eller tillhandahålla tjänster bör stärkas, för att bättre förebygga potentiella problem som påverkar konsumenträttigheterna och förbättra skyddet för försäkringstagare i hela unionen. Detta förstärkta samarbete är särskilt viktigt om det förekommer betydande gränsöverskridande verksamhet och bör öka transparensen och det regelbundna obligatoriska informationsutbytet mellan de berörda tillsynsmyndigheterna. Detta utbyte bör vara tillräckligt informativt och omfatta all relevant information från tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, särskilt om resultatet av den samlade tillsynsbedömningen i samband med gränsöverskridande verksamhet och om företagets finansiella ställning. För att säkerställa en smidig tillgång till och ett effektivt utbyte av tillgängliga tillsynsdata, rapporter om den samlade tillsynsbedömningen och annan relevant information om företag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, och med beaktande av behovet av att begränsa den administrativa bördan, bör digitala verktyg för informationsutbyte användas. Denna information skulle därför kunna kanaliseras genom de befintliga digitala samarbetsverktyg som inrättats av Eiopa.

(74) Om tillsynsmyndigheten i en värdmedlemsstat hyser allvarliga farhågor när det gäller solvenssituationen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet på dess territorium bör den ha befogenhet att begära att en gemensam inspektion på plats utförs tillsammans med tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, om det föreligger ett underskridande av solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten bör samordna den gemensamma inspektionen på plats och bjuda in alla relevanta nationella tillsynsmyndigheter samt Eiopa. Alla berörda tillsynsmyndigheter bör komma överens om målen för inspektionen på plats innan den genomförs. I slutet av inspektionen bör de också bilda sig en gemensam uppfattning om vilka tillsynsåtgärder som måste vidtas. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten bör informera alla berörda tillsynsmyndigheter om uppföljningen av inspektionen på plats. Om tillsynsmyndigheterna är oeniga om huruvida det är nödvändigt att utföra en gemensam inspektion på plats bör Eiopa ha befogenhet att lösa tvisten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(75) Enligt direktiv 2009/138/EG är försäkrings- och återförsäkringsföretag inte skyldiga att utan onödigt dröjsmål lämna information om utövandet av sin verksamhet till tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna. Sådan information kan endast inhämtas genom en begäran till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten. Ett sådant tillvägagångssätt säkerställer dock inte tillgång till information inom rimlig tid. Därför bör tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna ha befogenhet att direkt begära information från försäkrings- eller återförsäkringsföretag, om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten underlåter att tillhandahålla informationen utan onödigt dröjsmål. Den befogenheten bör inte hindra frivillig överföring av information från försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna.

(76) För att kunna identifieras som ett försäkringsholdingbolag måste ett moderföretag som sin huvudsakliga verksamhet särskilt ha förvärv och innehav av ägarintressen i dotterföretag som enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland. För närvarande tolkar tillsynsmyndigheterna innebörden av begreppet *enbart eller huvudsakligen* i detta sammanhang på olika sätt. Därför bör definitionen av ett försäkringsholdingbolag ändras och förtydligas med beaktande av liknande ändringar av definitionen av ett finansiellt holdingföretag enligt förordning (EU) nr 575/2013 för banksektorn. För att ett företag ska kunna klassificeras som ett försäkringsholdingbolag bör dess huvudsakliga verksamhet i synnerhet ha anknytning till förvärv och innehav av försäkrings- eller återförsäkringsföretag, tillhandahållande av anknutna tjänster till anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller utförande av annan oreglerad finansiell verksamhet. Tillsynsmyndigheter bör ha befogenhet att fastställa att detta kriterium är uppfyllt, oavsett vilket föremål för verksamheten företaget självt har uppgett.

(77) Inom en grupp som omfattas av grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b eller c i direktiv 2009/138/EG innehas i vissa fall ägarintressen i försäkrings- och återförsäkringsdotterföretag i ett tredjeland via ett mellanliggande oreglerat holdingbolag. Även om detta mellanliggande oreglerade holdingbolag inte har något försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag vars huvudkontor finns i unionen är det viktigt att det kan behandlas i likhet med ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå. Därför bör en definition av holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland införas så att grupper ska kunna beakta anknutna företag i tredjeländer när de beräknar solvenskapitalkravet på gruppnivå.

(78) I vissa fall utgör flera försäkrings- och återförsäkringsföretag en grupp i praktiken och uppträder som sådan, även om de inte motsvarar definitionen av en grupp enligt artikel 212 i direktiv 2009/138/EG. Avdelning III i direktivet är därför inte tillämplig på sådana försäkrings- och återförsäkringsföretag. I sådana fall, särskilt för horisontella grupper utan kapitalkopplingar mellan olika företag, bör grupptillsynsmyndigheterna ha befogenhet att identifiera förekomsten av en grupp. Objektiva kriterier bör också föreskrivas för en sådan identifiering. I avsaknad av förändringar i gruppernas särdrag förväntas grupper som redan omfattas av grupptillsyn fortsätta att omfattas av sådan tillsyn.

(79) Försäkrings- och återförsäkringsgrupper får själva fatta beslut om närmare interna arrangemang, ansvarsfördelning och organisationsstruktur inom gruppen för att säkerställa efterlevnad av direktiv 2009/138/EG. I ett fåtal fall kan dock sådana arrangemang och organisationsstrukturer äventyra en ändamålsenlig grupptillsyn. Därför bör grupptillsynsmyndigheter – under exceptionella omständigheter och efter samråd med Eiopa och övriga berörda tillsynsmyndigheter – ha befogenhet att kräva ändringar av dessa arrangemang eller organisationsstrukturer. Grupptillsynsmyndigheter bör på vederbörligt sätt motivera sina beslut och förklara varför de befintliga arrangemangen eller strukturerna hindrar och äventyrar en ändamålsenlig grupptillsyn.

(80) Grupptillsynsmyndigheter kan besluta att undanta ett företag från grupptillsyn, särskilt när ett sådant företag bedöms vara av ringa intresse med tanke på syftet med grupptillsynen. Eiopa har noterat skiljaktiga tolkningar av kriteriet ringa intresse och har konstaterat att sådana undantag i vissa fall leder till att grupptillsyn frångås fullständigt eller till att tillsyn utövas på nivån för ett mellanliggande moderföretag. Det är därför nödvändigt att klargöra att beslut att undanta som skulle leda till att grupptillsyn frångås fullständigt eller till att tillsyn utövas på nivån för ett mellanliggande moderföretag endast bör fattas under mycket exceptionella omständigheter och att grupptillsynsmyndigheter bör samråda med Eiopa innan de fattar sådana beslut. Kriterier bör också införas så att det blir tydligare vad som ska anses vara av ringa intresse med tanke på syftet med grupptillsynen.

(81) Beslut om att inte låta ett företag omfattas av tillämpningsområdet för grupptillsyn kan grundas på olika bestämmelser i direktiv 2009/138/EG. Ändringar av artikel 214.2 i det direktivet som syftar till att specificera begreppet *ringa intresse* bör därför inte påverka den befintliga möjliga grunden för att fatta beslut om undantag från grupptillsyn enligt led c i den punkten, i de fall där medlemsstaten har införlivat artikel 214 i det direktivet på ett sådant sätt att det är möjligt att utesluta det yttersta moderföretaget om det sistnämnda har samtliga följande egenskaper: det fortsätter att vara föremål för tillsyn av tillsynsmyndigheten enligt lagstiftningen i den medlemsstaten, har ingen auktorisation att utöva försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet, tillhandahåller inte anknutna tjänster till försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretagen i gruppen, har stadgar som uttryckligen hindrar företaget från att utföra centraliserad samordning av sina försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag i enlighet med medlemsstatens lagstiftning och som strikt begränsar omfattningen av företagets verksamhet, och det finns en mellanliggande enhet som är etablerad inom en medlemsstats territorium och som aktivt förvaltar försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretagen i gruppen.

(82) Det råder brist på tydlighet när det gäller de typer av företag med avseende på vilka metod 2, dvs. en avräknings- och sammanläggningsmetod enligt definitionen i direktiv 2009/138/EG, kan tillämpas vid beräkningen av solvensen på gruppnivå, vilket inverkar menligt på målet att uppnå lika villkor. Det bör därför tydligt anges vilka företag som kan ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå enligt metod 2. Metod 2 bör endast tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, företag som ingår i andra finansiella sektorer, blandade finansiella holdingföretag, försäkringsholdingbolag och andra moderföretag vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintressen i dotterföretag som enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland.

(83) Inom vissa försäkrings- eller återförsäkringsgrupper förvärvar och innehar ett mellanliggande moderföretag, som inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, ägarintressen i dotterföretag som enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland. Om dessa mellanliggande moderföretag inte har ägarintressen i minst ett dotterföretag som är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor inom unionen, behandlas de enligt gällande regler inte som försäkringsholdingbolag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå, även om deras risker är mycket likartade. Därför bör reglerna ändras så att sådana holdingbolag med ägarintressen i försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland behandlas på samma sätt som försäkringsholdingbolag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

(84) Direktiv 2009/138/EG och delegerad förordning (EU) 2015/35 föreskriver fyra olika metoder för att ta med företag som ingår i andra finansiella sektorer i beräkningen av solvensen på gruppnivå, inbegripet metoderna 1 och 2 enligt bilaga I till direktiv 2002/87/EG. Det leder till inkonsekventa tillsynsstrategier och ojämlika konkurrensvillkor och skapar onödig komplexitet. Därför bör reglerna förenklas så att företag som ingår i andra finansiella sektorer alltid bidrar till gruppens solvens, genom att tillämpa de relevanta sektorsreglerna för beräkning av kapitalbas och kapitalkrav. Dessa kapitalbas- och kapitalkrav bör helt enkelt läggas samman med kapitalbas- och kapitalkraven för gruppens försäkrings- och återförsäkringsdel.

(85) Enligt gällande regler ges försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse begränsade möjligheter att använda förenklade beräkningar för att fastställa sin solvens på gruppnivå när de använder metod 1, dvs. en metod baserad på sammanställd redovisning. Detta skapar en oproportionerligt stor börda, särskilt när grupper har ägarintressen i mycket små anknutna företag. Således bör företag med ägarintresse, efter ett förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheterna, tillåtas att integrera anknutna företag vars storlek inte är väsentlig i sin solvens på gruppnivå genom att använda förenklade metoder.

(86) Det är oklart hur begreppet belastningar, som bör beaktas vid klassificering av kapitalbasposter i olika nivåer ska tillämpas på försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som inte har försäkringstagare och förmånstagare som direkta kunder. Därför bör minimikriterier införas för att göra det möjligt att identifiera fall där en kapitalbaspost som emitterats av ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag anses vara fri från belastningar.

(87) Omfattningen av de företag som bör beaktas vid beräkningen av den lägsta nivån för solvenskapitalkravet på gruppnivå bör överensstämma med omfattningen av de företag som bidrar till den medräkningsbara kapitalbas som är tillgänglig för att uppfylla det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Vid beräkningen av den lägsta nivån bör försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland som tas med genom metod 1 därför beaktas.

(88) Formeln för beräkning av det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå kan leda till situationer där minimikravet ligger nära, eller till och med är lika med, det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Om en grupp i ett sådant fall inte uppfyller det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå men ändå uppfyller sitt solvenskapitalkrav på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, bör tillsynsmyndigheterna endast utöva de befogenheter som är tillgängliga om solvenskapitalkravet på gruppnivå inte uppfylls.

(89) Vid beräkningen av solvensen på gruppnivå bör försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag behandlas som försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Detta innebär att teoretiska kapitalkrav beräknas för sådana företag. Sådana beräkningar bör dock aldrig innebära att försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag måste uppfylla dessa teoretiska kapitalkrav på individuell nivå.

(90) Det finns inga rättsliga bestämmelser som specificerar hur solvensen på gruppnivå ska beräknas när en kombination av metod 1 och metod 2 används. Detta leder till inkonsekvent praxis och osäkerhet, särskilt när det gäller metoden för beräkning av bidraget till solvenskapitalkravet på gruppnivå från försäkrings- och återförsäkringsföretag som tas med genom metod 2. Det bör följaktligen klargöras hur solvensen på gruppnivå ska beräknas när en kombination av metoder används. Därför bör ingen betydande risk som härrör från sådana företag ignoreras vid beräkningen av solvensen på gruppnivå. För att undvika väsentliga ökningar av kapitalkraven och upprätthålla lika villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretag på global nivå bör det emellertid klargöras att man vid beräkningen av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte ska tillämpa något kapitalkrav för aktiekursrisker på sådana innehav. Av samma skäl bör ett kapitalkrav för valutarisk endast tillämpas på värdet av de innehav som överstiger solvenskapitalkraven för dessa anknutna företag. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse bör tillåtas att beakta diversifiering mellan denna valutarisk och andra risker som ligger till grund för beräkningen av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå.

(91) För närvarande kan grupptillsynsmyndigheter fastställa tröskelvärden över vilka transaktioner och riskkoncentrationer inom en grupp ska anses vara betydande på grundval av solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar eller båda dessa värden. Andra riskbaserade kvantitativa eller kvalitativa kriterier, exempelvis medräkningsbar kapitalbas, kan dock också vara lämpliga för att fastställa tröskelvärdena. Därför bör grupptillsynsmyndigheterna ha större flexibilitet när de fastställer en betydande transaktion eller riskkoncentration inom en grupp.

(92) Försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag kan vara moderföretag till försäkrings- eller återförsäkringsgrupper. I sådana fall föreskrivs grupptillsyn på grundval av den sammanställda situationen för sådana holdingbolag. Eftersom de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står under ägarkontroll av sådana holdingbolag inte alltid kan säkerställa att kraven enligt grupptillsyn uppfylls, är det nödvändigt att säkerställa att grupptillsynsmyndigheterna har lämpliga tillsyns- och efterlevnadskontrollbefogenheter för att säkerställa att grupper följer direktiv 2009/138/EG. Därför bör grupptillsynsmyndigheterna, i likhet med de ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU[15] som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878[16] för kreditinstitut och finansiella institut, ha en minimiuppsättning befogenheter över holdingbolag, inbegripet de allmänna tillsynsbefogenheter som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag vid grupptillsyn.

---

15 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

16 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253).

(93) I syfte att skydda försäkringstagarna bör alla försäkringsgrupper som bedriver verksamhet i unionen, oavsett var huvudkontoret för deras moderföretag med det yttersta ägarintresset är beläget, behandlas lika vid tillämpningen av grupptillsyn enligt avdelning III i direktiv 2009/138/EG. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag ingår i en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning inte anses vara likvärdig eller tillfälligt likvärdig i enlighet med artikel 260 i det direktivet, är det svårare att utöva grupptillsyn. Grupptillsynsmyndigheterna kan besluta att tillämpa *andra metoder* i enlighet med artikel 262 i det direktivet på sådana grupper. Dessa metoder är dock inte tydligt definierade och osäkerhet råder om de mål som sådana andra metoder ska uppnå. Om detta inte åtgärdas skulle det kunna leda till oönskade effekter på de likvärdiga villkoren för grupper vilkas moderföretag med det yttersta ägarintresset finns i unionen och grupper vilkas moderföretag med det yttersta ägarintresset finns i ett icke-likvärdigt tredjeland. Således bör syftet med de andra metoderna specificeras ytterligare, inbegripet en minimiuppsättning åtgärder som grupptillsynsmyndigheterna bör överväga. I synnerhet bör dessa metoder garantera samma skyddsnivå för alla försäkringstagare hos försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som har sina huvudkontor i unionen, oavsett platsen för huvudkontoret för moderföretaget med det yttersta ägarintresset i den grupp till vilken ett sådant försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag hör.

(94) Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/981[17] infördes en förmånsbehandling för långfristiga aktieinvesteringar. Undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker, som också syftar till att återspegla den lägre risken hos investeringar med en längre tidshorisont men vars användning i unionen är mycket begränsad, omfattas av kriterier som är strängare än de som gäller för långfristiga aktieinvesteringar. Den nya tillsynskategorin långfristiga aktieinvesteringar verkar därför undanröja behovet av den befintliga undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker. Eftersom det inte finns något behov av att behålla två olika förmånsbehandlingar som har samma syfte att belöna långsiktiga investeringar, bör undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker utgå. För att undvika att denna strykning får negativa effekter bör dock en bestämmelse om tillämpning av äldre regler införas med avseende på försäkringsgivare som i nuläget tillämpar undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker.

[17] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/981 av den 8 mars 2019 om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 161, 18.6.2019, s. 1).

(95) För att uppnå miljö- och klimatambitionerna i den europeiska gröna given krävs att stora investeringsbelopp från den privata sektorn, inbegripet från försäkrings- och återförsäkringsföretag, kanaliseras till hållbara investeringar. Bestämmelserna i direktiv 2009/138/EG om kapitalkrav bör inte hindra försäkrings- och återförsäkringsföretag från att göra hållbara investeringar, utan bör återspegla hela risken med investeringar i miljöskadliga verksamheter. Därför finns det ett behov av att bedöma om tillgängliga belägg för riskskillnader mellan miljöskadliga eller socialt skadliga investeringar och andra investeringar är tillräckliga för att motivera en differentierad tillsynsbehandling. För att säkerställa en lämplig bedömning av relevanta belägg bör Eiopa övervaka och senast den … [en månad från detta ändringsdirektivs ikraftträdande] rapportera om beläggen för miljöskadliga eller socialt skadliga investeringars riskprofil. Om det är lämpligt bör Eiopas rapport ge råd om ändringar av direktiv 2009/138/EG och de delegerade akter och genomförandeakter som antagits i enlighet med det direktivet. Det bör vara möjligt för Eiopa att också undersöka om det vore lämpligt att ta hänsyn till vissa miljörisker, andra än klimatförändringsrelaterade risker, och på vilket sätt. Om beläggen tyder på detta skulle Eiopa till exempel kunna analysera behovet av att utvidga de scenarioanalyser som i fråga om klimatförändringsrelaterade risker införs i detta direktiv till att även omfatta andra miljörisker.

(96) Klimatförändringarna påverkar naturkatastrofers frekvens och allvarlighetsgrad, vilka båda sannolikt kommer att öka ytterligare på grund av miljöförstöring och föroreningar. Detta kan också förändra försäkrings- och återförsäkringsföretagens exponering för naturkatastrofrisk och innebära att de standardparametrar för naturkatastrofrisk som anges i delegerad förordning (EU) 2015/35 blir ogiltiga. För att säkerställa att det inte finns någon bestående diskrepans mellan standardparametrarna för naturkatastrofrisk och försäkrings- och återförsäkringsföretagens faktiska exponering för sådana risker bör Eiopa regelbundet se över omfattningen av riskmodulen för naturkatastrofrisk och kalibreringarna av dess standardparametrar. För detta ändamål bör Eiopa beakta de senast tillgängliga beläggen från klimatvetenskap och, om diskrepanser upptäcks, avge ett yttrande till kommissionen om detta.

(97) Kraven i artikel 308b.12 i direktiv 2009/138/EG bör ändras för att säkerställa överensstämmelse med bankregelverket och lika villkor när det gäller behandlingen av exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en medlemsstats nationella valuta. I det syftet bör det införas en ordning för tillämpning av äldre regler för sådana exponeringar för att undanta sådana exponeringar från kapitalkraven för spread- och marknadskoncentrationsrisk, förutsatt att exponeringarna uppstod före den 1 januari 2023.

(98) I vissa fall använder försäkrings- eller återförsäkringsgrupper i stor utsträckning övergångsbestämmelserna för riskfria räntesatser och övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar. Denna användning kan ge en felaktig bild av gruppens faktiska solvenssituation. Försäkrings- eller återförsäkringsgrupper bör därför vara skyldiga att offentliggöra information om effekterna på deras solvenssituation av ett antagande om att den kapitalbas som härrör från dessa övergångsbestämmelser och denna övergångsåtgärd inte är tillgänglig för att uppfylla solvenskapitalkravet på gruppnivå. Tillsynsmyndigheterna bör också få befogenhet att vidta lämpliga åtgärder för att användningen av dessa övergångsbestämmelser och denna övergångsåtgärd på lämpligt sätt ska återspegla gruppens finansiella ställning. Dessa åtgärder bör dock inte inverka på anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretags användning av dessa övergångsbestämmelser och denna övergångsåtgärd vid beräkningen av deras individuella solvenskapitalkrav.

(99) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs övergångsbestämmelser för riskfria räntesatser och en övergångsåtgärd för försäkringstekniska avsättningar, vilka får användas med tillsynsmyndighetens godkännande och som gäller för kontrakt som genererar försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och som ingåtts före 2016. Dessa övergångsbestämmelser bör uppmuntra företagen att så snart som möjligt börja följa det direktivet, men tillämpningen av övergångsbestämmelser och övergångsåtgärder som godkänts för första gången långt efter 2016 kommer sannolikt att bromsa vägen mot efterlevnad av direktivet. Ett sådant godkännande av användningen av dessa övergångsbestämmelser bör därför begränsas till fall där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag för första gången omfattas av reglerna i direktiv 2009/138/EG eller om ett företag har accepterat en portfölj av försäkrings- eller återförsäkringsavtal och det överlåtande företaget före överlåtelsen tillämpade övergångsbestämmelser eller en övergångsåtgärd för de förpliktelser som hänför sig till denna portfölj.

(100) I syfte att beakta marknadsutvecklingen och komplettera vissa detaljerade tekniska aspekter av detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på kriterierna för att identifiera små och icke-komplexa företag och grupper, behandlingen av den risk som kryptotillgångar utgör i marknadsriskmodulen, förtydliganden avseende långsiktiga investeringar, kriterierna för begränsad tillsynsrapportering för captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring, en försiktig deterministisk värdering av den bästa skattningen, tillämpningen av den förenklade metoden vid beräkningen av solvensen på gruppnivå, vilken information som ska ingå i regelbundna tillsynsrapporter på gruppnivå, och förlängningen av tidsfrister för rapportering under exceptionella omständigheter. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(101) För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av detta direktiv bör Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de faktorer som tillsynsmyndigheterna ska beakta i syfte att identifiera förhållandet mellan olika företag som skulle kunna ingå i en grupp. Kommissionen bör komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Eiopa genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010. Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Eiopa vad gäller vissa specifika metodkomponenter som avser den försiktiga deterministiska värderingen av den bästa skattningen av livförsäkringsförpliktelser, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(102) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att ge försäkringsgivare incitament att bidra till en långsiktig och hållbar finansiering av ekonomin, förbättra riskkänsligheten, motverka alltför stor kortsiktig volatilitet i försäkringsgivarnas solvenssituationer, bidra till en bättre, mer enhetlig och samordnad tillsyn av försäkringsföretag inom unionen och stärka skyddet för försäkringstagare och förmånstagare samt hantera den potentiella uppbyggnaden av systemrisker i försäkringssektorn på ett bättre sätt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(103) Förenade kungariket blev ett tredjeland den 1 februari 2020 och unionsrätten upphörde att gälla för och i landet den 31 december 2020. Direktiv 2009/138/EG innehåller flera bestämmelser som särskilt rör vissa medlemsstater och de bestämmelser som särskilt rör Förenade kungariket har blivit föråldrade och bör därför utgå.

(104) De kalibreringar som används för de delegerade akter och genomförandeakter som antas av kommissionen grundas ofta på data som i hög grad påverkas av inkluderingen av data från Förenade kungarikets marknad. Därför bör alla kalibreringar som används som indata i beräkningarna av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet ses över i syfte att fastställa om de i otillbörlig grad är beroende av data från Förenade kungarikets marknad och, i tillämpliga fall, om sådana data bör tas bort från de relevanta datasammanställningarna, såvida inga andra data finns tillgängliga.

(105) Det bör säkerställas att tillsynsbehandlingen av investeringar i värdepapperisering, inbegripet enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS-värdepapperisering), på lämpligt sätt återspeglar de faktiska riskerna och att kapitalkraven i samband med sådana investeringar är riskorienterade. I detta syfte bör kommissionen bedöma lämpligheten av befintliga kalibreringar för investeringar i värdepapperiseringar som fastställs i de delegerade akter som antas i enlighet med direktiv 2009/138/EG, med beaktande av tillgängliga marknadsdata, och deras förenlighet med de kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i andra värdepapper med fast avkastning. På grundval av en sådan bedömning och när så är lämpligt bör kommissionen överväga att ändra den delegerade akt där kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i värdepapperisering fastställs. Sådana ändringar, som bör vara riskbaserade och evidensbaserade, kan inbegripa införandet av en mer detaljerad uppsättning riskfaktorer beroende på värdepapperiseringstranchernas rangordning eller differentiering mellan olika typer av icke-STS-värdepapperisering beroende på deras risker.

(106) Direktiv 2009/138/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.3 a ska led iv ersättas med följande:

”iv) Den typ av permanenta, inte uppsägningsbara sjukförsäkring som finns i Irland.”

2. I artikel 4.1 ska leden a, b och c ersättas med följande:

”a) Företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 15 000 000 EUR.

b) Företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto inbegripet belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, överstiger inte 50 000 000 EUR.

c) Om företaget ingår i en grupp och gruppens totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inbegripet belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 50 000 000 EUR.”

3. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:

”a) Assistans tillhandahålls i händelse av olyckor eller maskinhaverier med vägfordon när olyckorna eller maskinhaverierna inträffar inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam eller i ett grannland.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I de fall som avses i punkt 1 b i och ii ska villkoret att olyckan eller maskinhaveriet måste ha inträffat inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam inte tillämpas i fall där förmånstagaren är medlem i den organisation som är försäkringsgivare, och där maskinskadeservice eller borttransport av fordonet tillhandahålls av en liknande organisation i respektive land inom ramen för ett ömsesidigt avtal, mot företeende enbart av ett medlemskort och utan att någon tilläggspremie betalas.”

c) Punkt 3 ska utgå.

4. I artikel 8 ska led 3 utgå.

5. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) I led 7 ska led b utgå.

b) Följande led ska införas:

”10a. *litet och icke-komplext företag*: ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, inbegripet ett captivebolag för försäkring eller ett captivebolag för återförsäkring, som uppfyller villkoren i artikel 29a och som har klassificerats som ett sådant i enlighet med artikel 29b.

10b. *liten och icke-komplex grupp*: en grupp som efterlever villkoren i artikel 213a och som har klassificerats som en sådan av grupptillsynsmyndigheten enligt punkt 2 i den artikeln.

10c. *lagstadgad revisor*: en lagstadgad revisor i den mening som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG*.

10d. *revisionsföretag*: ett revisionsföretag i den mening som avses i artikel 2.3 i direktiv 2006/43/EG.

---

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).”

c) Leden 15 och 16 ska ersättas med följande:

”15. *moderföretag*: ett moderföretag som avses i artikel 22.1 och 22.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU[*] eller ett företag som tillsynsmyndigheterna betraktar som ett moderföretag i enlighet med artikel 212.2, 214.5 eller 214.6 i det här direktivet.

16. *dotterföretag*: ett dotterföretag som avses i artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 2013/34/EU, inbegripet dotterföretag till ett sådant företag eller ett företag som tillsynsmyndigheterna ska betrakta som ett dotterföretag i enlighet med artikel 212.2, 214.5 eller 214.6 i det här direktivet.

---

[*] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).”

d) I led 18 ska orden ”artikel 1 i direktiv 83/349/EEG” ersättas med orden ”artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 2013/34/EU”.

e) Led 19 ska ersättas med följande:

”19. *transaktion inom gruppen*: en transaktion där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag direkt eller indirekt förlitar sig på ett annat företag inom samma grupp, eller på en fysisk eller juridisk person som har nära förbindelser med företag inom denna grupp, för att fullgöra ett åtagande, oavsett om det är kontraktsbundet eller inte och oavsett om det innebär en betalning eller inte.”

f) Led 22 ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska orden “artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG” ersättas med orden ”artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU*

---

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).”

ii) I led b i ska orden ”direktiv 2004/39/EG” ersättas med orden ”direktiv 2014/65/EU”.

g) Led 25 ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska orden ”artikel 4.1, 4.5 och 4.21 i direktiv 2006/48/EG” ersättas med orden ”artikel 4.1.1, 4.1.18 och 4.1.26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013*

---

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).”

ii) I led c ska orden ”direktiv 2004/39/EG” ersättas med orden ”direktiv 2014/65/EU”.

h) Led 27 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led c ii ersättas med följande:

”ii) Nettoomsättning: 13 600 000 EUR i den mening som avses i artikel 2.5 i direktiv 2013/34/EU.”

ii) I andra stycket ska orden ”direktiv 83/349/EEG” ersättas med orden ”direktiv 2013/34/EU”.

i) Följande led ska läggas till:

”41. *reglerat företag*: en reglerad enhet i den mening som avses i artikel 2.4 i direktiv 2002/87/EG eller ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv (EU) 2016/2341.

42. *kryptotillgång*: en kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114[*].

43. *proportionalitetsåtgärd*: varje åtgärd som föreskrivs i artiklarna 35.5a, 41, 45.1b, 45.5, 45a.5, 51.6, 51a.1, 77.8 och 144a.4 eller varje åtgärd som föreskrivs i de delegerade akter som antas enligt detta direktiv och som uttryckligen är tillämplig på små och icke-komplexa företag i enlighet med artikel 29c.

44. *hållbarhetsrisk*: en miljörelaterad, social eller styrningsrelaterad händelse eller omständighet som, om den skulle inträffa, skulle ha en faktisk eller potentiell negativ inverkan på investeringens eller skuldens värde.

45. *hållbarhetsfaktorer*: hållbarhetsfaktorer enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088[**].

---

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).”

6. I artikel 18.1 ska följande led läggas till:

”i) ange om en begäran om auktorisation att utöva direkt försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet eller att utöva verksamhet som ett annat reglerat företag eller en försäkringsdistributör har ingetts i en annan medlemsstat och har avslagits eller dragits tillbaka samt skälen till att den avslogs eller drogs tillbaka.”

7. I artikel 23.1 ska följande led läggas till:

”f) De medlemsstater, tredjeländer och, om auktorisation att starta och driva försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet beviljas på geografisk nivå inom tredjeländer, de relevanta geografiska områden i dessa tredjeländer där det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget avser att bedriva verksamhet.”

8. I artikel 24.2 andra stycket ska orden ”direktiv 2004/39/EG” ersättas med orden ”direktiv 2014/65/EU”.

9. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Sådan rätt till domstolsprövning ska även finnas i de fall där tillsynsmyndigheterna inte behandlat en ansökan om auktorisation inom sex månader eller vid gemensam bedömning enligt artikel 26.4 inom åtta månader från den dag då ansökan mottogs.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”Varje avslag på en ansökan om auktorisation, inbegripet namnet på det ansökande företaget och skälen till att ansökan avslogs, ska anmälas till den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010*. Eiopa ska ha en uppdaterad databas med sådan information och ge tillsynsmyndigheterna tillgång till databasen.

---

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).”

10. I artikel 25a ska orden ”Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (*Eiopa*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ([1])” ersättas med ordet ”Eiopa”.

11. I artikel 26 ska följande punkt läggas till:

”4. Om samråd enligt punkt 1 behöver ske med flera tillsynsmyndigheter, får varje berörd tillsynsmyndighet inom en månad från den dag då begäran mottogs begära att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för det företag som ansöker om auktorisation är med och gemensamt bedömer ansökan om auktorisation. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för det företag som ansöker om auktorisation ska beakta slutsatserna av den gemensamma bedömningen när den fattar sitt slutliga beslut.”

12. Artikel 29.3 och 29.4 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att kraven i detta direktiv tillämpas på ett sätt som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, särskilt när det gäller företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag.

4. Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande som antas av kommissionen ska ta hänsyn till proportionalitetsprincipen så att det säkerställs att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små och icke-komplexa företag.

Förslag till tekniska standarder för tillsyn som överlämnas av Eiopa i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010, förslag till tekniska standarder för genomförande som överlämnas i enlighet med artikel 15 i den förordningen samt riktlinjer och rekommendationer som utfärdas i enlighet med artikel 16 i den förordningen ska säkerställa att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små och icke-komplexa företag.

5. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artikel 301a anta delegerade akter för att specificera

a) de kriterier som fastställs i artikel 29a.1, inbegripet metoden för att beräkna den summa som avses i leden a iv, b v och c vii i den artikeln,

b) den metod som ska användas för att klassificera företag som små och icke-komplexa företag, och

c) villkoren för att bevilja eller dra tillbaka tillsynsmyndighetens godkännande för proportionalitetsåtgärder som ska användas av företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag och som avses i artikel 29d.”

13. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 29a*

Kriterier för identifiering av små och icke-komplexa företag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag klassificeras som små och icke-komplexa företag i enlighet med förfarandet i artikel 29b om företagen under de två på varandra följande räkenskapsåren direkt före en sådan klassificering uppfyller följande kriterier:

a) För företag som bedriver livförsäkringsverksamhet och företag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 % av de totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör mindre än 40 % av de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna, ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:

i) Undergruppen för ränterisk, som avses i artikel 105.5 andra stycket a, utgör inte mer än 5 % av de försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76.

ii) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än den hemmedlemsstat där företaget erhållit auktorisation i enlighet med artikel 14 är lägre än något av följande tröskelvärden:

1. 20 000 000 EUR.

2. 10 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

iii) Försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamhet brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, överstiger inte 1 000 000 000 EUR.

iv) Summan av följande är högst 20 % av de totala investeringarna:

1. Den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5.

2. Den del av motpartsriskmodulen som avses i artikel 105.6 och som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk.

3. Alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.

v) Den återförsäkring som accepterats av företaget svarar inte för mer än 50 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

vi) Solvenskapitalkravet efterlevs.

b) För företag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet och företag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör minst 40 % av deras totala årliga tecknade bruttopremieinkomster och vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör mindre än 20 % av deras totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:

i) Den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 %.

ii) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än den hemmedlemsstat där företaget erhållit auktorisation i enlighet med artikel 14 är lägre än något av de följande tröskelvärdena:

1. 20 000 000 EUR.

2. 10 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

iii) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från skadeförsäkringsverksamhet överstiger inte 100 000 000 EUR.

iv) Summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i del A i bilaga I utgör inte mer än 30 % av de totala årliga tecknade premieinkomsterna för skadeförsäkringsverksamheten.

v) Summan av följande är högst 20 % av de totala investeringarna:

1. Den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5.

2. Den del av motpartsriskmodulen som avses i artikel 105.6 och som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk.

3. Alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.

vi) Den återförsäkring som accepterats av företaget svarar inte för mer än 50 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

vii) Solvenskapitalkravet efterlevs.

c) För försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 % av deras totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör minst 40 % av deras totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:

i) Undergruppen för ränterisk, som avses i artikel 105.5 andra stycket a, utgör inte mer än 5 % av de försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76.

ii) Den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 %.

iii) Försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamhet brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, överstiger inte 1 000 000 000 EUR.

iv) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från skadeförsäkringsverksamhet överstiger inte 100 000 000 EUR.

v) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än den hemmedlemsstat där företaget erhållit auktorisation i enlighet med artikel 14 är lägre än något av de tröskelvärdena:

1. 20 000 000 EUR.

2. 10 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

vi) Summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i del A i bilaga I utgör inte mer än 30 % av de totala årliga tecknade premieinkomsterna för skadeförsäkringsverksamheten.

vii) Summan av följande är högst 20 % av de totala investeringarna:

1. Den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5.

2. Den del av motpartsriskmodulen som avses i artikel 105.6 och som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk.

3. Alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.

viii) Den återförsäkring som accepterats av företaget svarar inte för mer än 50 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

ix) Solvenskapitalkravet efterlevs.

Kriterierna i första stycket a ii och v, b ii och vi samt c v och viii ska inte tillämpas på captivebolag för försäkring eller på captivebolag för återförsäkring.

Genom undantag från första stycket ska captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring också klassificeras som små och icke-komplexa företag om de inte uppfyller kriterierna i första stycket, förutsatt att de uppfyller båda följande kriterier:

a) De försäkrade och förmånstagarna är något av följande:

i) Juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring ingår.

ii) Fysiska personer som får omfattas av den gruppens försäkringsavtal, förutsatt att den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.

b) De försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

2. För företag som har haft auktorisation i enlighet med artikel 14 under de två senaste räkenskapsåren ska uppfyllelsen av kriterierna i punkt 1 i denna artikel bedömas med avseende på det senaste räkenskapsår som föregått klassificeringen eller, om de har haft auktorisationen inom de senaste tolv månaderna, med avseende på den verksamhetsplan som avses i artikel 23.

3. Följande företag ska aldrig klassificeras som små och icke-komplexa företag:

a) Företag som använder en godkänd partiell eller fullständig intern modell vid beräkningen av solvenskapitalkravet i enlighet med kraven på fullständiga och partiella interna modeller i kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

b) Företag som är moderföretag i ett finansiellt konglomerat i den mening som avses i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG eller en grupp i den mening som avses i artikel 212 i det här direktivet och på vilket grupptillsyn tillämpas i enlighet med artikel 213.2 a eller b i det här direktivet, såvida inte gruppen klassificeras som en liten och icke-komplex grupp.

c) Företag som är moderföretag till ett företag som avses i artikel 228.1 a–e.

d) Företag som förvaltar pensionsfonder i den mening som avses i artikel 2.3 b iii och 2.3 b iv, om värdet av pensionsfondens tillgångar överstiger 1 000 000 000 EUR.

Artikel 29b

Klassificeringsförfarande för företag som uppfyller kriterierna

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som uppfyller kriterierna i artikel 29a får anmäla detta till tillsynsmyndigheten i syfte att klassificeras som små och icke-komplexa företag.

2. Företaget ska lämna in den anmälan som avses i punkt 1 i denna artikel till tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där den tidigare auktorisation som avses i artikel 14 beviljades. Anmälan ska innehålla följande:

a) Belägg för att alla kriterier i artikel 29a som är tillämpliga på företaget uppfylls.

b) En försäkran om att företaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle leda till att något av kriterierna i artikel 29a inte uppfylls under de närmaste tre åren.

c) Uppgift om vilka proportionalitetsåtgärder företaget avser att använda, särskilt om det planerar att tillämpa förenklande bästa skattningar, samt om företaget planerar att tillämpa den förenklade metoden för att beräkna försäkringstekniska avsättningar enligt artikel 77.8.

3. Tillsynsmyndigheten får inom två månader från mottagandet av en fullständig anmälan enligt punkt 1 motsätta sig att ett företag klassificeras som ett litet eller icke-komplext företag av skäl som uteslutande gäller något av följande:

a) Bristande uppfyllelse av kriterierna som föreskrivs i artikel 29a.

b) Underskridande av solvenskapitalkravet, bedömt utan användning av någon övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d eller i relevanta fall artikel 111.1 andra stycket.

c) Företaget står för över 5 % av livmarknaden eller i tillämpliga fall skademarknaden i enlighet med artikel 35a.1 andra stycket i företagets hemmedlemsstat.

4. Ett beslut av tillsynsmyndigheten om att motsätta sig klassificeringen av ett företag som ett litet och icke-komplext företag ska ange skälen till detta och skriftligen meddelas det berörda företaget.

I avsaknad av ett sådant beslut ska företaget klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med utgången av den tvåmånadersperiod som avses i punkt 3.

Om tillsynsmyndigheten före utgången av den tvåmånadersperiod som avses i punkt 3 har utfärdat ett beslut som bekräftar att kriterierna är uppfyllda, ska företaget klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med dagen för ett sådant beslut.

5. När det gäller begäranden som tas emot av tillsynsmyndigheterna inom de första sex månaderna från … [detta ändringsdirektivs datum för tillämpning] ska den period som avses i punkt 3 förlängas till fyra månader.

6. Ett företag ska vara klassificerat som ett litet och icke-komplext företag så länge klassificeringen inte upphör i enlighet med denna punkt.

Om ett litet och icke-komplext företag inte längre uppfyller något av kriterierna i artikel 29a.1 ska det utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheten. Om villkoren kontinuerligt inte efterlevs under två på varandra följande år, ska företaget informera tillsynsmyndigheten om detta och upphöra att klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med det följande räkenskapsåret.

Om ett företag som har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag uppfyller något av uteslutningskriterierna i artikel 29a.3 ska det utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheten om detta och upphöra att klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med påföljande räkenskapsår.

Artikel 29c

Användning av proportionalitetsåtgärder av företag som klassificeras som små och icke-komplexa

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag får använda alla proportionalitetsåtgärder.

2. Genom undantag från punkt 1 får tillsynsmyndigheten om den hyser allvarliga farhågor när det gäller riskprofilen för ett litet och icke-komplext företag begära att det berörda företaget avstår från att använda en eller flera av proportionalitetsåtgärderna, förutsatt att den begäran vederbörligen motiveras skriftligen med hänvisning till de specifika farhågorna om företagets riskprofil. Allvarliga farhågor ska anses föreligga om

   a) solvenskapitalkravet underskrids eller om det finns en risk för att det underskrids under de följande tre månaderna, i tillämpliga fall bedömt utan användning av någon övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d eller i relevanta fall artikel 111.1 andra stycket,

b) företagets företagsstyrningssystem är inte ändamålsenligt enligt artikel 41, eller

c) väsentliga förändringar i företagets riskprofil kan leda till väsentligt bristande uppfyllelse av något av kriterierna i artikel 29a.1.

Artikel 29d

Användning av proportionalitetsåtgärder av företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag endast får använda proportionalitetsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 35.5a, 41, 45.1b, 45.5, 77.8 och 144a.4 samt sådana proportionalitetsåtgärder som föreskrivs i delegerade akter som antas enligt detta direktiv och som är både uttryckligen tillämpliga på små och icke-komplexa företag i enlighet med artikel 29c och identifieras vid tillämpning av den här artikeln, efter förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheten.

   Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska lämna in en skriftlig begäran om godkännande till tillsynsmyndigheten. Denna begäran ska innehålla

   a) en förteckning över de proportionalitetsåtgärder som företaget avser att använda och skälen till att de är motiverade med tanke på arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet,

b) all annan väsentlig information om företagets riskprofil,

c) en försäkran om att företaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle inverka på företagets riskprofil under de närmaste tre åren.

2. Tillsynsmyndigheten ska inom två månader från mottagandet av den begäran som avses i punkt 1 andra stycket bedöma begäran och informera företaget om sitt godkännande eller avslag samt om de beviljade proportionalitetsåtgärder vars användning har godkänts. Om tillsynsmyndigheten godkänner användningen av proportionalitetsåtgärder på vissa villkor, ska villkoren motiveras i beslutet om godkännande. Tillsynsmyndighetens beslut att motsätta sig användningen av en eller flera av de proportionalitetsåtgärder som förtecknas i begäran ska anmälas skriftligen och ange skälen till tillsynsmyndighetens beslut. Sådana skäl ska ha anknytning till företagets riskprofil.

3. Tillsynsmyndigheten får begära ytterligare information som är nödvändig för att slutföra den bedömning som avses i punkt 2. Den period som avses i den punkten ska upphöra att löpa från och med dagen för tillsynsmyndighetens första begäran till och med dagen för mottagandet av det berörda företagets svar på begäran. Eventuella ytterligare begäranden från tillsynsmyndigheten ska inte leda till att bedömningsperioden upphör att löpa.

4. När det gäller begäranden som tas emot av tillsynsmyndigheterna före … [sex månader från detta ändringsdirektivs datum för tillämpning] ska den period som avses i punkt 2 vara fyra månader.

5. Ett godkännande att använda proportionalitetsåtgärder får ändras eller återkallas när som helst om försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskprofil har förändrats. Varje beslut av tillsynsmyndigheten att ändra eller återkalla det godkännandet ska ange skälen till detta och ska skriftligen meddelas det berörda företaget.

Artikel 29e

Övervakning av användningen av proportionalitetsåtgärder

1. Inom ett år från det att de klassificerats som små och icke-komplexa företag ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen rapportera till sina tillsynsmyndigheter om de proportionalitetsåtgärder som använts som en del av den information som ska lämnas till tillsynsmyndigheterna enligt artikel 35. Om sådana företag avser att ändra förteckningen över de proportionalitetsåtgärder som ska användas ska de omedelbart underrätta sina tillsynsmyndigheter.

2. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder proportionalitetsåtgärder enligt artikel 29d beslutar att sluta använda sådana åtgärder ska de underrätta sina tillsynsmyndigheter om detta.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar någon av de proportionalitetsåtgärder som motsvarar befintliga åtgärder inom ramen för detta direktiv senast den … [den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft] får fortsätta att tillämpa sådana åtgärder utan tillämpning av de krav som anges i artiklarna 29b, 29c och 29d, under en period på högst fyra räkenskapsår.”

14. I artikel 30.2 ska första stycket ersättas med följande:

”Finansiell tillsyn enligt punkt 1 ska omfatta kontroll avseende försäkrings- eller återförsäkringsföretagets hela verksamhet, inbegripet dess företagsstyrningssystem, dess solvens och upprättande av försäkringstekniska avsättningar, dess tillgångar och medräkningsbara kapitalbas, i enlighet med de regler som fastställts eller den praxis som tillämpas i hemmedlemsstaten med iakttagande av de bestämmelser som har antagits på unionsnivå.”

15. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i artiklarna 27 och 28, de allmänna principer för tillsynen som fastställs i artikel 29, särskilt proportionalitetsprincipen.”

b) Följande punkt ska införas:

”5a. Med beaktande av de uppgifter som krävs enligt punkterna 1, 2 och 3 och de principer som anges i punkt 4 ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar in en regelbunden tillsynsrapport som omfattar uppgifter om företagets verksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, värdering för solvensändamål och kapitalförvaltning under rapporteringsperioden.

Den regelbundna tillsynsrapporten ska lämnas in med följande frekvens:

a) för små och icke-komplexa företag, vart tredje år eller, om tillsynsmyndigheten tillåter detta, upp till vart femte år.

b) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte är små och icke-komplexa företag, vart tredje år.

Vid tillämpning av andra stycket b får en tillsynsmyndighet, om det anses nödvändigt, kräva att företag som står under tillsyn rapporterar oftare.”

c) Punkterna 6, 7 och 8 ska utgå.

d) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera

a) de uppgifter som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln,

b) kriterierna för begränsad tillsynsrapportering för captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i dessa specifika typer av företag, i syfte att nå en lämplig grad av enhetlighet i tillsynsrapporteringen.”

e) I punkt 10 ska första stycket ersättas med följande:

”För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av den regelbundna tillsynsrapporteringen med avseende på mallarna för överlämnande av uppgifter till de tillsynsmyndigheter som avses i punkterna 1 och 2, inbegripet de riskbaserade tröskelvärden som fastställer utlösande faktorer för rapporteringskrav i tillämpliga fall eller undantag för specifika uppgifter för vissa typer av företag, såsom captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i vissa typer av företag. Eiopa ska utveckla it-lösningar, inbegripet rapporteringsmallar och instruktioner för den rapportering som avses i punkterna 1 och 2.”

f) Punkt 11 ska utgå.

g) Följande punkt ska läggas till:

”12. Senast den … [två år från och med dagen för ikraftträdande av detta ändringsdirektiv] ska Eiopa till kommissionen lämna in en rapport om möjliga åtgärder, inbegripet lagstiftningsändringar, för att utveckla en integrerad datainsamling i syfte att

a) minska överlappning och bristande överensstämmelse mellan rapporteringsramarna inom försäkringssektorn och andra finansiella sektorer,

b) förbättra standardisering av data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet på unionsnivå eller nationell nivå, och

c) reducera efterlevnadskostnaderna.

Eiopa ska prioritera men inte begränsa sig till uppgifter som rör rapportering om företag för kollektiva investeringar och derivat.

Vid utarbetandet av den rapport som avses i första stycket ska Eiopa ha ett nära samarbete med övriga europeiska tillsynsmyndigheter och Europeiska centralbanken (ECB) och i relevanta fall involvera de nationella behöriga myndigheterna.”

16. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 35a*

Undantag från och begränsningar av regelbunden tillsynsrapportering beviljade av tillsynsmyndigheter

1. Om den i förväg fastställda periodicitet som avses i artikel 35.2 a i är kortare än ett år, får de berörda tillsynsmyndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 129.4, begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen om

   a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet,

   b) uppgifterna rapporteras minst årligen.

   Denna begränsning av den regelbundna tillsynsrapporteringen ska endast beviljas företag som tillsammans inte representerar mer än 20 % av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, varvid livmarknadens andel ska grundas på försäkringstekniska avsättningar brutto och skademarknadensandel på tecknade bruttopremieinkomster.

   När tillsynsmyndigheterna fastställer huruvida företag är berättigade till dessa begränsningar ska de prioritera små och icke-komplexa företag.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen eller bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post, om

a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet,

b) överlämnandet av dessa uppgifter inte är nödvändig för en ändamålsenlig tillsyn av företaget,

c) undantaget inte undergräver stabiliteten i de berörda finansiella systemen i unionen, och

d) företaget kan tillhandahålla uppgifterna på begäran.

Undantaget från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post ska endast beviljas företag som tillsammans inte representerar mer än 20 % av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad och dess återförsäkringsmarknad, varvid livmarknadens andel ska grundas på försäkringstekniska avsättningar brutto och skademarknadens andel på tecknade bruttopremieinkomster.

När tillsynsmyndigheterna fastställer huruvida företag är berättigade till dessa begränsningar eller undantag ska de prioritera små och icke-komplexa företag.

3. Captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring ska undantas från regelbunden tillsynsrapportering där tillgångarna redovisas post för post om den i förväg fastställda periodicitet som avses i artikel 35.2 a i är kortare än ett år, förutsatt att de efterlever båda följande villkor:

   a) De försäkrade och förmånstagarna är något av följande:

      i) Juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring ingår.

      ii) Fysiska personer som får omfattas av den gruppens försäkringsavtal, förutsatt att den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.

   b) De försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 i denna artikel ska tillsynsmyndigheterna som ett led i den samlade tillsynsbedömningen och när det gäller företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos företagets risker, med beaktande av åtminstone följande:

   a) De marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till.

   b) Riskkoncentrationsnivån.

   c) Möjliga effekter av förvaltningen av företagets tillgångar på den finansiella stabiliteten.

   d) Företagets system och strukturer för att lämna uppgifter för tillsynsändamål och det styrdokument som avses i artikel 35.5.

5. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska tillsynsmyndigheterna som ett led i den samlade tillsynsbedömningen och när det gäller företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten ho företagets risker, med beaktande av åtminstone punkt 4 a–d och följande:

   a) Volymen av företagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

b) Volatiliteten i de anspråk och förmåner som företaget täcker.

c) Det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats.

d) Lämpligheten hos företagets företagsstyrningssystem.

e) Storleken på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.

f) Huruvida företaget är ett captivebolag för försäkring eller captivebolag för återförsäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

6. För att säkerställa en sammanhängande och konsekvent tillämpning av punkterna 1–5 i denna artikel ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera

a) metoderna för att fastställa de marknadsandelar som avses i punkt 1 andra stycket och i punkt 2 andra stycket i denna artikel,

b) det förfarande som tillsynsmyndigheterna ska använda för att informera försäkrings- och återförsäkringsföretagen om de begränsningar eller undantag som avses i denna artikel.

Artikel 35b

Tidsfrister för rapportering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 på årsbasis eller mer sällan senast 16 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 på kvartalsbasis inom fem veckor efter utgången av respektive kvartal.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar in den regelbundna tillsynsrapport som avses i artikel 35.5a inom 18 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.”

17. I artikel 36.2 ska led a ersättas med följande:

”a) Företagsstyrningssystem, inbegripet lämplighetskraven enligt artikel 42 och egenrisk- och solvensbedömningen enligt kapitel IV avsnitt 2.”

18. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”e) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar någon övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd som avses i artiklarna 308c och 308d och samtliga följande villkor är uppfyllda:

i) Företaget skulle inte efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av övergångsbestämmelsen eller övergångsåtgärden.

ii) Företaget har underlåtit att till tillsynsmyndigheten lämna in antingen den ursprungliga infasningsplanen inom den period som anges i artikel 308e andra stycket eller den årliga rapport som krävs enligt tredje stycket i den artikeln.”

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”I de fall som anges i punkt 1 d och e ska kapitaltillägget stå i proportion till de betydande risker som uppstått på grund av den avvikelse respektive den bristande efterlevnad som avses i de leden.”

19. I artikel 40 ska följande stycken läggas till:

”Alla ledamöter i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan ska ha gott anseende och tillsammans ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna utföra sina uppgifter.

Ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan får inte ha dömts för allvarliga eller upprepade brott med anknytning till penningtvätt eller finansiering av terrorism eller andra brott som skulle kunna äventyra deras goda anseende under åtminstone de tio år som föregått det år då de utför eller skulle utföra sitt uppdrag i företaget.”

20. Artikel 41 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Företagsstyrningssystemet ska regelbundet ses över internt. En sådan intern översyn ska inbegripa en bedömning av lämpligheten i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets sammansättning, ändamålsenlighet och interna styrning med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska införa en policy som främjar mångfald i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet, inbegripet fastställande av individuella kvantitativa mål för en jämn könsfördelning.

Eiopa ska utfärda riktlinjer för begreppet mångfald som ska beaktas vid valet av ledamöter till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag utser olika personer att utföra centrala funktioner som riskhanteringsfunktionen, aktuariefunktionen, funktionen för regelefterlevnad och internrevisionsfunktionen och att varje sådan funktion utförs på ett oberoende sätt i förhållande till de andra funktionerna för att undvika intressekonflikter.

Om ett företag har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag enligt artikel 29b eller om ett företag har fått tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande enligt artikel 29d, får personer som ansvarar för centrala funktioner som riskhanteringsfunktionen, aktuariefunktionen och funktionen för regelefterlevnad också utföra andra centrala funktioner än internrevision och andra funktioner eller ingå i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Potentiella intressekonflikter hanteras på ett lämpligt sätt.

b) Kombinationen av funktioner eller kombinationen av en funktion med ett medlemskap i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet äventyrar inte personens förmåga att fullgöra sina uppdrag.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska ha styrdokument för åtminstone riskhantering, internkontroll, internrevision, ersättningar och i tillämpliga fall verksamhet som omfattas av uppdragsavtal. De ska säkerställa att dessa styrdokument följs.

Styrdokumenten ska ses över minst en gång per år. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets förhandsgodkännande ska krävas för styrdokumenten, som ska anpassas när väsentliga förändringar i det berörda systemet eller inom det berörda området inträffar. Små och icke-komplexa företag får göra översynen mer sällan, dock minst vart femte år, såvida inte tillsynsmyndigheten på grundval av de särskilda omständigheterna i det företaget drar slutsatsen att det behövs en mer frekvent översyn.”

21. I artikel 42 ska punkterna 2 och3 ersättas med följande:

”2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska meddela tillsynsmyndigheten varje förändring i fråga om de personer som i praktiken leder företaget eller ansvarar för andra centrala funktioner och därvid uppge skälen till förändringarna och alla uppgifter som är nödvändiga för att kunna bedöma om de nytillkomna medlemmarna av företagsledningen har den lämplighet som krävs.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska meddela sin tillsynsmyndighet om någon av de personer som avses i punkt 1 inte längre uppfyller de krav som avses i punkt 1 eller har ersatts av det skälet.

4. Om en person som i praktiken leder företaget eller utför andra centrala funktioner inte uppfyller kraven i punkt 1, ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att denna person av försäkrings- och återförsäkringsföretaget entledigas från sin befattning.”

22. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led e ska ersättas med följande:

”e) Hantering av operativ risk, inbegripet cybersäkerhet enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 av den 17 april 2019 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) (EUT L 151, 7.6.2019, s. 15).”

ii) Följande stycken ska läggas till:

”Om försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska deras likviditetsplaner beakta användningen av volatilitetsjusteringen och bedöma huruvida likviditetsbegränsningar kan uppstå som inte är förenliga med användningen av volatilitetsjusteringen.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska beakta utsikterna på kort, medellång och lång sikt vid bedömningen av hållbarhetsrisker.

För den bedömning som avses i femte stycket ska tillsynsmyndigheterna säkerställa att företagen som en del av sin riskhantering har strategier, riktlinjer, förfaranden och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av hållbarhetsrisker på kort, medellång och lång sikt.”

b) Punkt 2a ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

1. Led b ska ändras på följande sätt:

– Led i ska ersättas med följande:

”i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbas är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferens (spread) som avses i artikel 77c.1 b,”.

– Led iii ska utgå.

2. Led c ska ersättas med följande:

”c) Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas, hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbas är för förändringar i de ekonomiska förhållandena som skulle påverka den riskkorrigerade spread som avses i artikel 77d.3.”

ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas, ska det styrdokument för riskhantering som avses i artikel 41.3 ta hänsyn till volatilitetsjusteringen.”

c) Följande punkter ska införas:

”2b. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag upprättar och övervakar genomförandet av särskilda planer, som inbegriper kvantifierbara mål och processer för att övervaka och bemöta de finansiella risker som på kort, medellång och lång sikt uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer, inbegripet dem som uppstår till följd av processen med anpassnings- och omställningstrender rörande de relevanta regleringsmålen och rättsakterna på och unions- och medlemsstatsnivå när det gäller hållbarhetsfaktorer, särskilt dem som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119*.

De kvantifierbara målen och processerna för att hantera de hållbarhetsrisker som ingår i de planer som avses i första stycket i denna punkt ska beakta de senaste rapporter och åtgärder som föreskrivs av det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar, särskilt när det gäller uppnåendet av unionens klimatmål. Om företaget offentliggör information om hållbarhetsfrågor i enlighet med direktiv 2013/34/EU, ska de planer som avses i första stycket i denna punkt vara förenliga med de planer som avses i artikel 19a eller artikel 29a i det direktivet och ska särskilt innehålla åtgärder med avseende på företagets affärsmodell och affärsstrategi som är konsekventa mellan de båda planerna. I tillämpliga fall ska de metoder och antaganden som ligger till grund för de mål, åtaganden och strategiska beslut som företagen offentliggör vara förenliga med de metoder och antaganden som ingår i de planer som avses i första stycket i denna punkt.

Målen, förfarandena och åtgärderna för att hantera de hållbarhetsrisker som ingår i planerna, som avses i första stycket i denna punkt, ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos hållbarhetsriskerna i försäkrings- och återförsäkringsföretagens affärsmodell, i enlighet med artikel 29.3.

2c. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera

a) minimistandarderna och referensmetoderna för identifiering, mätning, hantering och övervakning av hållbarhetsrisker,

b) de delar som ska täckas av de planer som ska utarbetas i enlighet med punkterna 2b och 2e i denna artikel, vilka ska innehålla specifika tidsramar och mellanliggande kvantifierbara mål och delmål, i syfte att övervaka och bemöta de finansiella risker som härrör från hållbarhetsfaktorer samt kopplingarna till de krav som fastställs i artiklarna 45 och 45a,

c) tillsynsmetoder för de planer, kvantifierbara mål och förfaranden som avses i punkterna 2b och 2e,

d) de delar av de planer som avses i punkterna 2b och 2e i denna artikel som ska offentliggöras, inbegripet de relevanta kvantifierbara målen, i enlighet med artikel 51.

Eiopa ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den … [tolv månader från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

2d. Företaget ska årligen offentliggöra de kvantifierbara mål som ingår i de planer som avses i punkterna 2b och 2e.

2e. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen är skyldigt att upprätta en plan i enlighet med punkt 2b i denna artikel på gruppnivå, ska medlemsstaterna säkerställa att de försäkrings- och återförsäkringsdotterföretag som täcks av den planen och som omfattas av tillämpningsområdet för grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b undantas från skyldigheten att upprätta en plan på individuell nivå i enlighet med punkt 2b i denna artikel.

---

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).”

23. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket ska följande led läggas till:

”d) Överväganden och analyser av den makroekonomiska situationen och möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna.

e) På motiverad begäran av tillsynsmyndigheten, överväganden och analyser av följande:

i) Förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och som kan påverka företagets specifika riskprofil, godkända risktoleransgränser, affärsstrategi, försäkringsverksamhet eller investeringsbeslut och det totala solvenskrav som avses i led a.

ii) Företagets verksamhet som kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och som kan ge upphov till systemrisk.

f) Företagets samlade förmåga att fullgöra sina finansiella åtaganden gentemot försäkringstagare och andra motparter när de förfaller till betalning, även under stressade förhållanden.”

b) Följande punkter ska införas:

”1a. Vid tillämpning av punkt 1 d och e ska den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna åtminstone inbegripa följande:

a) Nivån på räntesatser och spreadar.

b) Nivån på finansmarknadsindex.

c) Inflation.

d) Sammanlänkning med andra finansmarknadsaktörer.

e) Klimatförändringar, pandemier, andra storskaliga händelser och katastrofer som kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Vid tillämpning av punkt 1 e i ska förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt åtminstone inbegripa rimliga ogynnsamma framtidsscenarier och risker som rör kreditcykeln och konjunkturnedgångar, flockbeteende i fråga om investeringar eller alltför höga exponeringskoncentrationer på sektorsnivå.

1b. Medlemsstaterna ska säkerställa att de analyser som krävs enligt punkt 1 d i denna artikel står i proportion till riskernas art samt omfattningen och komplexiteten hos företagens verksamhet. Medlemsstaterna ska säkerställa att små och icke-komplexa företag och företag som har fått tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande enligt artikel 29d inte är skyldiga att utföra de analyser som avses i punkt 1 e i denna artikel.”

c) Punkt 2a ska ersättas med följande:

”2a. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller en övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd som avses i artiklarna 77a.2, 308c och 308d eller i relevanta fall artikel 111.1 andra stycket och artikel 111.2a ska det utföra den bedömning av efterlevnad av de kapitalkrav som avses i punkt 1 b i denna artikel både genom att beakta och inte beakta de justeringarna, övergångsbestämmelserna eller övergångsåtgärderna.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska dock bedömningskravet för den infasningsmekanism som avses i artikel 77a inte vara tillämplig för en valuta för vilken något av följande gäller:

a) Andelen framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser överstiger inte 5 %.

b) När det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta överstiger den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte 10 %.

2b. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska den bedömning som avses i punkt 1 i den här artikeln dessutom inbegripa hur betydande avvikelsen är mellan det berörda företagets riskprofil och de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen.”

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska genomföra den bedömning som avses i punkt 1 årligen och utan dröjsmål efter varje väsentlig förändring i deras riskprofil.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får försäkrings- och återförsäkringsföretag utföra den bedömning som avses i punkt 1 minst vartannat år och utan dröjsmål efter varje väsentlig förändring i deras riskprofil, såvida inte tillsynsmyndigheten på grundval av de särskilda omständigheterna i företaget drar slutsatsen att det behövs en mer frekvent bedömning, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Företaget är klassificerat som ett litet och icke-komplext företag.

b) Företaget är ett captivebolag för försäkring eller ett captivebolag för återförsäkring som uppfyller samtliga följande kriterier:

i) De försäkrade och förmånstagarna är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.

ii) De försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

Undantaget från kravet på en årlig bedömning ska inte hindra företaget från att fortlöpande identifiera, mäta, hantera, övervaka och rapportera risker.”

e) Följande punkter ska läggas till:

”8. Vid tillämpning av punkt 1 d och e ska medlemsstaterna, om andra myndigheter än tillsynsmyndigheterna har ett makrotillsynsuppdrag, säkerställa att tillsynsmyndigheterna delar resultaten av sina makrotillsynsbedömningar av försäkrings- och återförsäkringsföretags egenrisk- och solvensbedömningar enligt denna artikel med relevanta nationella organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna samarbetar med nationella organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag när det gäller att analysera resultaten och i tillämpliga fall identifiera förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt när det gäller hur företagens verksamhet kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna informerar det berörda företaget om eventuella förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och indataparametrar som är av betydelse för bedömningen.

9. Vid beslut om att begära någon av de analyser som avses i punkt 1 e i denna artikel från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag som omfattas av tillämpningsområdet för grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b ska tillsynsmyndigheten avgöra om någon av dessa analyser utförs på gruppnivå av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med huvudkontor i unionen och täcker det dotterföretagets särdrag.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska årligen till Eiopa och Europeiska systemrisknämnden (ESRB), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010[*] lämna in förteckningen över försäkrings- och återförsäkringsföretag och förteckningen över grupper för vilka de begär ytterligare makrotillsynsåtgärder.

---

[*] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).”

24. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 45a*

Analyser av klimatförändringsscenarier

1. Vid den identifiering och bedömning av risker som avses i artikel 45.2 ska det berörda företaget också bedöma om det har någon väsentlig exponering för klimatförändringsrisker. I den bedömning som avses i artikel 45.1 ska företaget påvisa att dess exponering för klimatförändringsrisker är väsentlig.

2. Om det berörda företaget har en väsentlig exponering för klimatförändringsrisker ska det redogöra för minst två långsiktiga klimatförändringsscenarier, inbegripet följande:

   a) Ett långsiktigt klimatförändringsscenario där den globala temperaturökningen ligger under två grader Celsius.

   b) Ett långsiktigt klimatförändringsscenario där den globala temperaturökningen blir avsevärt högre än två grader Celsius.

3. Den bedömning som avses i artikel 45.1 ska regelbundet innehålla en analys av hur de långsiktiga klimatförändringsscenarier som anges i punkt 2 i denna artikel skulle påverka företagets verksamhet. Hur ofta analysen ska ingå ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende klimatförändringsriskerna i företagets verksamhet, men den ska åtminstone ingå vart tredje år.

4. De långsiktiga klimatförändringsscenarier som avses i punkt 2 ska ses över minst vart tredje år och vid behov uppdateras. Vid översynen av de långsiktiga klimatförändringsscenarierna ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen ta hänsyn till hur de verktyg och principer som använts i tidigare klimatförändringsscenarier har fungerat, för att öka deras ändamålsenlighet.

5. Genom undantag från punkterna 2, 3 och 4 ska små och icke-komplexa företag inte vara skyldiga att redogöra för klimatförändringsscenarier eller bedöma hur de påverkar företagets verksamhet.”

25. Artikel 51 ska ersättas med följande:

”*Artikel 51*
Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: innehåll

”1. Medlemsstaterna ska med beaktande av de uppgifter som krävs enligt artikel 35.3 och principerna som anges i punkt 4 i den artikeln kräva att varje försäkrings- och återförsäkringsföretag årligen offentliggör en rapport beträffande sin solvens och sin finansiella ställning.

Rapporten om solvens och finansiell ställning ska bestå av två delar som tydligt kan identifieras och som offentliggörs tillsammans. Den första delen ska bestå av information särskilt riktad till försäkringstagare och förmånstagare, den andra delen av information riktad till yrkesverksamma på marknaden.

1a. Den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till försäkringstagare och förmånstagare ska innehålla följande information:

a) En kort beskrivning av företagets verksamhet och resultat.

b) En kort beskrivning av företagets kapitalförvaltning och riskprofil, inbegripet i förhållande till hållbarhetsrisker.

c) En förklaring om huruvida företaget offentliggör de planer som avses i artikel 19a eller artikel 29a i direktiv 2013/34/EU.”

1b. Den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden ska innehålla följande information, i fullständig form eller genom hänvisning till information som i fråga om både art och omfattning är likvärdig och som offentliggjorts enligt andra rättsliga eller administrativa krav:

a) En beskrivning av företagets verksamhet och resultat.

b) En beskrivning av företagsstyrningssystemet.

c) En beskrivning, med separat behandling av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder, av de underlag och metoder som använts för värderingen av dessa.

d) En beskrivning av kapitalförvaltningen och riskprofilen, som minst tar upp följande:

i) Kapitalbasens sammansättning och belopp samt kvalitet.

ii) Beloppen för solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.

iii) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som är relevanta för stabiliteten i unionens finansiella system: information om riskkänslighet.

iv) Det alternativ för att beräkna solvenskapitalkravet som anges i artikel 304.

v) Information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som ligger till grund för standardformeln och dem som ligger till grund för den eventuella interna modell som företaget använder vid beräkningen av sitt solvenskapitalkrav.

vi) Storleken på eventuella underskridanden av minimikapitalkravet eller eventuella väsentliga underskridanden av solvenskapitalkravet under rapporteringsperioden, även om dessa senare rättats till, samt en redogörelse för deras orsaker och konsekvenser samt eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits.

e) En uppgift om huruvida företaget har någon väsentlig exponering för klimatförändringsrisker efter den väsentlighetsbedömning som avses i artikel 45a.1 och i förekommande fall om det har vidtagit några åtgärder.

f) En förklaring om huruvida företaget offentliggör de planer som avses i artikel 19a eller artikel 29a i direktiv 2013/34/EU.

g) De delar som avses i artikel 44.2c d.

1c. Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas, ska den beskrivning som avses i punkt 1b c, d i och d ii i denna artikel också innehålla en beskrivning av matchningsjusteringen och den portfölj av förpliktelser och avsatta tillgångar på vilken matchningsjusteringen tillämpas samt en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll skulle få på företagets finansiella ställning.

Den beskrivning som avses i punkt 1b, c och d i och d ii i denna artikel ska också innehålla en förklaring om huruvida företaget använder den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d och, om volatilitetsjustering används, innehålla följande information:

a) En kvantifiering av vilka effekter en ändring av volatilitetsjusteringen till noll skulle få på företagets finansiella ställning.

b) För varje relevant valuta eller i tillämpliga fall land, en volatilitetsjustering som beräknats i enlighet med artikel 77d och motsvarande bästa skattningar av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.

2. Den beskrivning som avses i punkt 1b d i ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en förklaring av eventuella större skillnader i förhållande till värderingen av sådana delar i den finansiella rapporteringen samt en kort beskrivning av i vilken mån kapital kan överföras.

I det offentliggörande av solvenskapitalkravet som avses i punkt 1b d ii i denna artikel ska separat anges det belopp som beräknats enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 2 och 3 och eventuellt kapitaltillägg som ålagts i enlighet med artikel 37 eller effekterna av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska använda i enlighet med artikel 110, tillsammans med kortfattad information om den berörda tillsynsmyndighetens skäl för detta.

Offentliggörandet av solvenskapitalkravet ska i tillämpliga fall åtföljas av en uppgift om att beloppet blir slutgiltigt först efter det att tillsynsmyndigheten gjort sin bedömning.

3. Captivebolag för försäkring ska inte vara skyldiga att offentliggöra den del som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare och ska inte vara skyldiga att i den del som är riktad till yrkesverksamma på marknaden inbegripa annan information än de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56, förutsatt att dessa företag uppfyller följande villkor:

   a) De försäkrade och förmånstagarna är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.

   b) Försäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

4. Captivebolag för återförsäkring ska inte vara skyldiga att offentliggöra den del som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare, och de ska inte vara skyldiga att i den del som är riktad till yrkesverksamma på marknaden inbegripa annan information än de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56, förutsatt att dessa företag uppfyller följande villkor:

   a) De försäkrade och förmånstagarna är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för återförsäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som omfattar dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.

   b) De försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

   c) Lån till moderföretaget eller något annat företag inom gruppen, inbegripet kontantpooler på gruppnivå, överstiger inte 20 % av de totala tillgångar som innehas av captivebolaget för återförsäkring.

   d) Den maximala förlusten till följd av försäkringstekniska avsättningar brutto kan bedömas deterministiskt utan stokastiska metoder.

5. Genom undantag från punkt 1 får återförsäkringsföretag välja att inte offentliggöra den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare.

6. Genom undantag från punkt 1b i denna artikel får små och icke-komplexa företag offentliggöra endast de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56 i den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till andra yrkesverksamma på marknaden, förutsatt att de vart tredje år offentliggör en fullständig rapport som innehåller all den information som krävs enligt denna artikel.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggör och till tillsynsmyndigheten lämnar de uppgifter som avses i denna artikel på årsbasis eller mer sällan senast 18 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.

8. Som en del av den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska försäkrings- och återförsäkringsföretag vara skyldiga att offentliggöra effekterna om man vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningar som fastställs i artikel 77 använder de riskfria räntesatser för relevanta durationer som fastställts utan tillämpning av den övergångsmekanism för extrapolering som avses i artikel 77e.1 aa i stället för de riskfria räntesatserna för relevanta durationer.

Genom undantag från första stycket ska dock kravet på offentliggörande inte gälla en valuta i något av följande fall:

a) Andelen framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser överstiger inte 5 %.

b) När det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta överstiger den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte 10 %.”

26. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 51a*
Rapport om solvens och finansiell ställning: revisionskrav

1. För andra försäkrings- och återförsäkringsföretag än små och icke-komplexa företag, captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring ska den balansräkning som offentliggörs som en del av rapporten om solvens och finansiell ställning i enlighet med artikel 51.1 eller den balansräkning som offentliggörs som en del av den enda rapporten om solvens och finansiell ställning i enlighet med artikel 256.2 b vara föremål för en revision.

2. Genom undantag från artikel 29c får medlemsstaterna utöka det krav som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln till företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag, captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring.

3. Medlemsstaterna får utöka tillämpningsområdet för det revisionskrav som avses i punkt 1 till andra delar av rapporten om solvens och finansiell ställning.

4. Revisionen ska utföras av en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag, i enlighet med tillämpliga revisionsstandarder enligt artikel 26 i direktiv 2006/43/EG. Lagstadgade revisorer och revisionsföretag ska fullgöra sitt uppdrag med iakttagande av de skyldigheter för revisorer som anges i artikel 72 i det här direktivet.

5. I medlemsstater där registrerade aktuarier den … [dagen för ikraftträdande av detta ändringsdirektiv] är auktoriserade enligt nationell rätt att granska försäkringstekniska avsättningar, fordringar enligt återförsäkringsavtal och relaterade poster får dessa registrerade aktuarier fortsätta att utföra sådana revisioner, förutsatt att de utför denna revision i enlighet med bindande standarder som säkerställer en hög kvalitet på revisionen och täcker åtminstone området revisionspraxis, opartiskhet och självständighet och intern kvalitetskontroll och i överensstämmelse med de skyldigheter som avses i artikel 72.

6. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska till tillsynsmyndigheten lämna in en separat rapport med en beskrivning av typen av revision och granskningsresultat som utarbetats av den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget, tillsammans med rapporten om solvens och finansiell ställning.”

27. Artikel 52 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”e) Det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag, uppdelat på små och icke-komplexa företag och andra företag, som använder förenklingar eller proportionalitetsåtgärder och antalet företag som använder vissa proportionalitetsåtgärder.

f) Antalet grupper, uppdelat på små och icke-komplexa grupper och andra grupper, som använder förenklingar eller proportionalitetsåtgärder och antalet företag som använder vissa proportionalitetsåtgärder.”

b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

”f) För varje medlemsstat, antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och antalet grupper, uppdelat på små och icke-komplexa företag respektive grupper och andra företag eller grupper, som använder förenklingar eller proportionalitetsåtgärder och antalet företag eller grupper som använder vissa förenklingar och andra proportionalitetsåtgärder.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Eiopa ska till Europaparlamentet, rådet och kommissionen lämna de uppgifter som avses i punkt 2 tillsammans med en rapport som redogör för graden av enhetlighet i tillsynen mellan de olika medlemsstaternas tillsynsmyndigheter när det gäller användningen av kapitaltillägg och av proportionalitetsåtgärder.

4. Eiopa ska bedöma effekterna av att kriterierna som anges i artikel 29a.1 tillämpas för att identifiera små och icke-komplexa företag och kriterierna som anges i artikel 213a.1 för att identifiera små och icke-komplexa grupper, åtminstone med avseende på målen om skydd av försäkringstagare, finansiell stabilitet och lika villkor. Eiopa ska lämna in en rapport om sina resultat till kommissionen senast den … [tre år från detta ändringsdirektivs datum för tillämpning]. Om så är lämpligt ska rapporten överväga möjligheten att ändra dessa kriterier.”

28. Artikel 53.4 ersättas med följande:

”4. Punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte tillämpas på de uppgifter som avses i artikel 51.1a b och 51.1b d och e.”

29. I artikel 56 ska följande stycke läggas till:

”Eiopa ska utveckla it-lösningar för de förfaranden, format och mallar som avses i andra stycket, inbegripet för instruktioner.”

30. I artikel 58.3 ska leden a och b ersättas med följande:

”a) belägen eller reglerad utanför unionen, eller

b) en fysisk eller juridisk person som inte är föremål för tillsyn enligt det här direktivet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

---

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).”

31. I artikel 60.1 a ska orden ”artikel 1a.2 i direktiv 85/611/EEG” ersättas med orden ”artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG”.

32. I artikel 62 första stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska, i fall då de personer som avses i artikel 57 utövar sitt inflytande på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, kräva att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för det företag i vilket ett kvalificerat innehav innehas, eftersträvas eller utökas vidtar lämpliga åtgärder för att få detta förhållande att upphöra.”

33. I artikel 63 andra stycket ska orden ”direktiv 2004/39/EG” ersättas med orden ”direktiv 2014/65/EU”.

34. I artikel 64 ska följande stycke läggas till:

”Första, andra och tredje styckena i denna artikel ska inte hindra tillsynsmyndigheterna från att offentliggöra resultatet av de stresstest som genomförts i enlighet med artikel 34.4 i detta direktiv eller artikel 32 i förordning (EU) nr 1094/2010 eller från att översända resultatet av stresstesten till Eiopa så att Eiopa kan offentliggöra dessa resultat för hela unionen.”

35. I artikel 68.1 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Artikel 64 första stycket och artikel 67 ska inte hindra utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter och skattemyndigheter i samma medlemsstat i den mån sådant utbyte är tillåtet enligt nationell rätt. När den informationen härrör från en annan medlemsstat får den endast utbytas med uttryckligt medgivande från den myndighet från vilken informationen härrör.”

(36) Artikel 70.1 ska ändras på följande sätt:

a) I led a ska orden ”Europeiska centralbanken (ECB)” ersättas med ordet ”ECB”.

b) I led c ska orden ”Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som etablerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010([1])” ersättas med ordet ”ESRB”.

37. I artikel 72.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska föreskriva åtminstone att auktoriserade personer i den mening som avses i direktiv 2006/43/EG, som i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag utför en lagstadgad revision som avses i artikel 34 eller 35 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller något annat uppdrag föreskrivet i lag, är skyldiga att omgående rapportera till tillsynsmyndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande detta företag som de har fått kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag och som riskerar att få någon av följande konsekvenser:”

38. Artikel 77 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”Om försäkrings- och återförsäkringsföretag värderar bästa skattning och riskmarginal separat, ska riskmarginalen beräknas genom att kostnaden fastställs för att hålla ett belopp av medräkningsbar kapitalbas som motsvarar det tidsjusterade solvenskapitalkravet för att kunna täcka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras återstående ansvars- och avvecklingstid. Justeringen av solvenskapitalkravet består av en exponentiell och tidsberoende del.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”6. Den cost-of-capital-räntesats som avses i punkt 5 ska antas vara lika med 4,75 % från och med den … [detta ändringsdirektivs datum för tillämpning]. Den regelbundna översyn som avses i punkt 5 andra stycket ska genomföras av kommissionen tidigast den … [5 år från detta ändringsdirektivs datum för tillämpning].

7. Om försäkrings- och återförsäkringsavtal innehåller finansiella optioner och garantier, ska de metoder som används vid beräkningen av bästa skattning på lämpligt sätt återspegla att nuvärdet av kassaflöden som uppstår till följd av sådana avtal kan bero både på det förväntade resultatet av framtida händelser och utveckling och på potentiella avvikelser mellan det faktiska resultatet och det förväntade resultatet i vissa scenarier.

8. Utan hinder av punkt 7 får försäkrings- och återförsäkringsföretag som klassificeras som små och icke-komplexa företag och företag som har fått tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande göra en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för livförsäkringsförpliktelser med optioner och garantier som inte anses väsentliga.”

39. Artikel 77a ska ersättas med följande:

”*Artikel 77a*

Extrapolering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

1. Fastställandet av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77.2 ska utnyttja och vara förenligt med information som härleds från relevanta finansiella instrument. Det fastställandet ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för de löptiderna om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta. För löptider utöver den första utjämningspunkten ska de relevanta riskfria räntesatserna extrapoleras i enlighet med tredje stycket. Den första utjämningspunkten för en valuta ska vara den längsta löptid för vilken följande villkor är uppfyllda:

   a) Marknaderna för finansiella instrument med denna löptid är djupa, likvida och transparenta.

b) Procentandelen utestående obligationer med denna eller en längre löptid av alla utestående obligationer uttryckta i denna valuta är tillräckligt hög.

Den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på terminskurser som konvergerar smidigt från den terminskurs som är tillämplig vid den första utjämningspunkten till en slutlig terminskurs.

Den extrapolerade terminskursen ska vara lika med ett vägt genomsnitt av en likvid terminskurs och den slutliga terminskursen. Den likvida terminskursen ska grundas på en eller en uppsättning terminskurser i förhållande till de längsta löptider för vilka det relevanta finansiella instrumentet kan observeras på en djup, likvid och transparent marknad. För löptider som sträcker sig minst 40 år bortom den första utjämningspunkten ska vikten av den slutliga terminskursen vara minst 77,5 %.

Den extrapolerade delen av de relevanta riskfria räntesatserna ska beakta information från andra finansiella instrument än obligationer, om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får efter förhandsgodkännande från sin tillsynsmyndighet tillämpa den infasningsmekanism som anges i andra stycket.

Den infasningsmekanism som avses i första stycket ska bestå av följande:

a) Den … [detta ändringsdirektivs datum för tillämpning] ska de parametrar som bestämmer hastigheten för terminskursernas konvergens mot extrapoleringens slutliga terminskurs fastställas på ett sådant sätt att de riskfria räntesatserna för relevanta durationer är tillräckligt lika de riskfria räntesatser för relevanta durationer som på den dagen fastställs i linje med de regler för extrapolering som är tillämpliga den … [en dag före detta ändringsdirektivs datum för tillämpning].

b) De parametrar som bestämmer hastigheten för terminskursernas konvergens mot extrapoleringens slutliga terminskurs för extrapolering ska minskas linjärt i början av varje kalenderår, så att de slutliga parametrarna för extrapolering tillämpas från och med den 1 januari 2032.

Den infasningsmekanism som avses i första stycket i denna punkt ska inte inverka på fastställandet av finansmarknadernas djup, likviditet och transparens eller den första utjämningspunkt som avses i punkt 1.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar första och andra styckena i denna punkt ska i den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av sådan information riktad till yrkesverksamma på marknaden som avses i artikel 51.1b offentliggöra

a) det faktum att de tillämpar infasningsmekanismen för extrapolering, och

b) en kvantifiering av hur deras finansiella ställning skulle påverkas om infasningsmekanismen inte tillämpades.

3. Utan hinder av punkt 1 ska den första utjämningspunkten för euron den … [den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft] ha en löptid på 20 år.”

40. I artikel 77b.1 ska följande stycke läggas till:

”Vid tillämpning av första stycket i ska ett grupplivavtal betraktas som ett enda avtal.”

41. Artikel 77d ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag får tillämpa en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2 efter förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheterna och om åtminstone följande villkor är uppfyllda:

a) Volatilitetsjusteringen för en viss valuta tillämpas vid beräkningen av bästa skattning av företagets samtliga försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan, om de riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning för dessa förpliktelser inte inbegriper en matchningsjustering enligt artikel 77b.

b) Företaget påvisar på ett för tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt att det har infört lämpliga förfaranden för beräkningen av volatilitetsjusteringen enligt punkterna 3 och 4 i denna artikel.

1a. Utan hinder av punkt 1 i denna artikel får försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpade en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2 före den … [ett år före detta ändringsdirektivs datum för tillämpning] fortsätta att tillämpa en volatilitetsjustering utan förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheten, förutsatt att de efterlever villkoren för förhandsgodkännande enligt punkt 1 i denna artikel från och med den … [detta ändringsdirektivs datum för tillämpning].

1b. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag upphör att tillämpa en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2 om de inte längre uppfyller de villkor för förhandsgodkännande som fastställts genom nationell rätt i enlighet med punkt 1 i denna artikel. När ett företag återställer efterlevnaden av dessa villkor för förhandsgodkännande får det begära ett förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheterna att tillämpa en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av bästa skattning i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

1c. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får efter förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheten tillämpa en företagsspecifik justering av den riskkorrigerade spreaden för den valuta som avses i punkt 3, om

a) den riskkorrigerade spreaden överstigit den riskkorrigerade spreaden beräknad på grundval av företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument för de fyra kvartalsvisa rapporteringsperioderna före rapporteringsdagen, och

b) de uppgifter som avser företagets relevanta tillgångar och som företaget rapporterar i enlighet med artikel 35.1–35.4 är av tillräcklig kvalitet för att möjliggöra en gedigen och tillförlitlig beräkning av den justeringen.

Justeringen ska motsvara det lägre värdet av 105 % och kvoten av den riskkorrigerade spreaden beräknad på grundval av företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument och den riskkorrigerade spreaden beräknad på grundval av referensportföljen för den relevanta valutan. Den riskkorrigerade spreaden på grundval av företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument ska beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade spreaden på grundval av referensportföljen för den relevanta valutan men med hjälp av företagsspecifika data om vikter och genomsnittlig löptid för relevanta underklasser i företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument för den relevanta valutan.

Om justeringen tillämpas, ska volatilitetsjusteringen inte ökas med den makrovolatilitetsjustering som avses i punkt 4.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart upphöra att tillämpa justeringen när den ökar den riskkorrigerade spreaden för en valuta som avses i punkt 3 under två på varandra följande kvartalsvisa rapporteringsperioder.

2. För varje relevant valuta ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer grundas på spreaden mellan den ränta som skulle kunna fås på en referensportfölj av investeringar i skuldinstrument i denna valuta och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer i denna valuta.

Referensportföljen av investeringar i skuldinstrument för en valuta ska vara representativ för de tillgångar som är uttryckta i denna valuta och som försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar i för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i denna valuta.

3. Volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser för en valuta ska beräknas enligt följande:

$$VA_{cu} = 85\ \% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

där

a) VA_{cu} är volatilitetsjusteringen för valutan cu,

b) $CSSR_{cu}$ är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags kreditspreadkänslighet för valutan ***cu***,

c) RCS_{cu} är den riskkorrigerade spreaden för valutan ***cu***.

VA_{cu} ska tillämpas på de riskfria räntesatser för relevanta durationer som inte härleds genom extrapolering i enlighet med artikel 77a. Om den extrapolerade delen av de relevanta riskfria räntesatserna beaktar information från andra finansiella instrument än obligationer enligt artikel 77a.1, ska VA_{cu} också tillämpas på de riskfria räntesatser som härleds från dessa finansiella instrument. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på dessa justerade riskfria räntesatser.

$CSSR_{cu}$ får inte ha ett negativt värde och inte vara högre än ett. Den ska ha värden som är lägre än ett, om känsligheten hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags tillgångar i en viss valuta för förändringar i kreditspreadar är lägre än känsligheten för räntesatsförändringar hos företagets försäkringstekniska avsättningar i samma valuta.

RCS_{cu} ska beräknas som skillnaden mellan den spread som avses i punkt 2 och den andel av denna spread som följer av en realistisk bedömning av förväntade förluster, oförutsedd kreditrisk eller annan risk för tillgångarna.

Den andel av spreaden som följer av en realistisk bedömning av förväntade förluster, oförutsedd kreditrisk eller annan risk ska beräknas som en procentandel av spreadarna. Denna procentandel ska minska i takt med att spreadarna ökar och ska åtminstone differentiera följande tre fall:

a) Om spreadarna inte överstiger sitt långsiktiga genomsnitt.

b) Om spreadarna överstiger sitt långsiktiga genomsnitt men inte överstiger två gånger sitt långsiktiga genomsnitt.

c) Om spreadarna överstiger två gånger sitt långsiktiga genomsnitt.

Riskkorrigeringen får aldrig överstiga en lämplig procentandel av de långsiktiga genomsnittliga spreadarna.

Genom undantag från första stycket ska försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i en medlemsstat med en valuta som är knuten till euron och som uppfyller de detaljerade justeringskriterierna för valutor som är knutna till euron, i syfte att underlätta beräkningen av undergruppen för valutarisk enligt artikel 111.1 p, vid beräkning av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser för den knutna valutan och volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser för euron tillåtas beräkna en gemensam $\boldsymbol{CSSR_{cu}}$ för både sin lokala valuta och euron, genom att beakta tillgångar och skulder uttryckta i euro och deras lokala valuta tillsammans.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1c ska volatilitetsjusteringen för euron ökas genom en makrovolatilitetsjustering. Makrovolatilitetsjusteringen ska beräknas enligt följande:

$$\boldsymbol{VA_{Euro,macro} = 85\ \% \cdot CSSR_{Euro} \cdot max(RCS_{co} - 1{,}3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}}$$

där

a) $\boldsymbol{VA_{Euro,macro}}$ är makrovolatilitetsjusteringen för landet ***co***,

b) $\boldsymbol{CSSR_{Euro}}$ är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags kreditspreadkänslighet för euron,

c) $\boldsymbol{RCS_{co}}$ är den riskkorrigerade spreaden för landet ***co***,

d) RCS_{Euro} är den riskkorrigerade spreaden för euron,

e) ω_{co} är landjusteringsfaktorn för landet ***co***.

$CSSR_{Euro}$ ska beräknas som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags kreditspreadkänslighet för euron i enlighet med punkt 3.

RCS_{co} ska beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade spreaden för euron enligt punkt 3, men på grundval av en referensportfölj som är representativ för de tillgångar som försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar i för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser för produkter som säljs på det landets försäkringsmarknad och är uttryckta i euro.

RCS_{Euro} beräknas som den riskkorrigerade spreaden för euron i enlighet med punkt 3.

Den landjusteringsfaktor som avses i första stycket e ska beräknas enligt följande:

$$\omega_{co} = max(min(((RCS_{co}^{*} - 0{,}6\ \%)/0{,}3\ \%);1);0)$$

där RCS_{co}^{*} är den riskkorrigerade spreaden för landet ***co***, som avses i första stycket c, multiplicerad med procentandelen investeringar i skuldinstrument av de totala tillgångar som innehas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i land ***co***.

4a. Vid beräkningen av den spread som ligger till grund för volatilitetsjusteringen ska för varje valuta och varje land den spread som avses i punkterna 2 och 4 vara den värdeviktade summan av den genomsnittliga valutaspreaden för statsobligationer och den genomsnittliga valutaspreaden för andra obligationer än statsobligationer, lån och värdepapperiseringar. Vid denna beräkning ska respektive vikter utgöras av förhållandet mellan värdet av statsobligationer som ingår i referensportföljen av tillgångar för den valutan eller landet och värdet av alla tillgångar som ingår i den referensportföljen samt förhållandet mellan värdet av andra obligationer än statsobligationer, lån och värdepapperiseringar som ingår i referensportföljen av tillgångar för den valutan eller landet och värdet av alla tillgångar som ingår i den referensportföljen.”

42. Artikel 77e ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

”aa) För offentliggöranden enligt artikel 51.8, riskfria räntesatser för relevanta durationer utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering vilka fastställts utan tillämpning av den infasningsmekanism för extrapolering som avses i artikel 77a.2.

ab) Den uppsättning scenarier som ska användas för en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för livförsäkringsförpliktelser enligt artikel 77.8.”

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) För varje relevant valuta och nationell försäkringsmarknad, en riskkorrigerad spread, som avses i artikel 77d.3 respektive 77d.4.”

iii) Följande led ska läggas till:

”d) För varje relevant medlemsstat, procentandelen investeringar i skuldinstrument av de totala tillgångar som innehas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i landet, som avses i artikel 77d.4.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. För varje relevant valuta och varje löptid, om marknaderna för relevanta finansiella instrument eller obligationer med denna löptid är djupa, likvida och transparenta, ska Eiopa minst en gång om året fastställa och offentliggöra procentandelen obligationer med denna eller en längre löptid av alla de obligationer som är uttryckta i den valutan, som avses i artikel 77a.1.”

c) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”I syfte att säkerställa enhetliga villkor för beräkning av försäkringstekniska avsättningar och primärkapital får kommissionen anta genomförandeakter, i vilka de tekniska uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel och den första utjämningspunkten i enlighet med artikel 77a.1 anges för varje relevant valuta. Dessa genomförandeakter får bygga på de uppgifter som offentliggjorts av Eiopa i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.”

d) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”När det gäller valutor där den riskkorrigerade spread som avses i punkt 1 c inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska ingen volatilitetsjustering tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av bästa skattning. När det gäller medlemsstater som har euron som valuta och där den riskkorrigerade spread som avses i punkt 1 c och den procentandel som avses i punkt 1 d inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska ingen makrovolatilitetsjustering läggas till volatilitetsjusteringen.”

e) Följande punkt ska läggas till:

”4. Vid tillämpning av punkt 2 i denna artikel får den första utjämningspunkt för en valuta som anges i en genomförandeakt inte ändras, såvida inte en bedömning av procentandelarna obligationer med en löptid som är längre än eller lika med en given löptid av alla obligationer som är uttryckta i den valutan tyder på att det under minst två på varandra följande år föreligger en annan första utjämningspunkt enligt artikel 77a.1 och en procentandel som anges i delegerade akter enligt artikel 86.1 b iii.”

43. Artikel 86 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

”aa) Den försiktiga deterministiska värdering som avses i artikel 77.8 samt på vilka villkor denna beräkning får användas för att värdera den bästa skattningen av försäkringstekniska avsättningar med optioner och garantier.”

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) Metoder, principer och tekniker för att fastställa de riskfria räntesatser för relevanta durationer som ska användas vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2, särskilt

i) formeln för den extrapolering som avses i artikel 77a.1, inbegripet de parametrar som bestämmer extrapoleringens konvergenshastighet,

ii) metoden för att fastställa djupet, likviditeten och transparensen hos marknaderna för finansiella instrument enligt artikel 77a.1,

iii) de valutarelaterade procentandelar under vilka andelen obligationer med en löptid som är längre än eller lika med en given löptid av alla obligationer ska anses vara låg vid tillämpningen av artikel 77a.1,

iv) den infasningsmekanism som avses i artikel 77a.2.”

iii) Led i ska ersättas med följande:

”i) Metoder och antaganden för beräkning av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, inbegripet följande:

i) En formel för beräkning av den kreditspreadkänslighet som avses i artikel 77d.3 och 77d.4.

ii) För varje relevant tillgångsklass: den procentandel av spreaden som utgör den andel av spreaden som följer av en realistisk bedömning av förväntade förluster, oförutsedd kreditrisk eller annan risk, som ska beräknas enligt artikel 77d.3; en sådan procentandel ska minska i takt med att spreadarna ökar, med beaktande av åtminstone följande tre fall:

1. Om spreadarna inte överstiger sitt långsiktiga genomsnitt.

2. Om spreadarna överstiger sitt långsiktiga genomsnitt men inte överstiger två gånger sitt långsiktiga genomsnitt.

3. Om spreadarna överstiger två gånger sitt långsiktiga genomsnitt.

Riskkorrigeringen får aldrig överstiga en lämplig procentandel av de långsiktiga genomsnittliga spreadarna.”

b) Följande punkter ska införas:

”1a. Kommissionen får komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att fastställa kriterier för att tillgångar ska kunna räknas med i den portfölj av tillgångar som avses i artikel 77b.1 a.

1b. Om den regelbundna översyn av den cost-of-capital-räntesats som avses i artikel 77.5 visar att det antagna värdet inte längre är lämpligt, får kommissionen anta en delegerad akt om ändring av det antagna värdet av cost-of-capital-räntesatsen som anges i artikel 77.6. Kommissionen får endast fastställa det antagna värdet av cost-of-capital-räntesatsen på en nivå som inte är lägre än 4 % och inte högre än 5 %.”

c) Följande punkt ska införas:

”2a. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 77.8 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar metoden för att fastställa den uppsättning scenarier som ska användas för en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för livförsäkringsförpliktelser enligt den punkten. Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast … [tolv månader från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].

Kommissionen ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt.”

44. I artikel 92 ska punkterna 1a och 2 ersättas med följande:

”1a. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera behandlingen av ägarintressen, i den mening som avses i artikel 212.2 tredje stycket, i finansiella institut och kreditinstitut när det gäller fastställandet av kapitalbasen, inbegripet metoder för hur väsentliga ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut kan dras av från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags primärkapital.

Utan hinder av avdragen av ägarintressen från de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet enligt vad som anges i den delegerade akt som antas enligt första stycket i denna punkt får tillsynsmyndigheterna i syfte att fastställa primärkapitalet, som avses i artikel 88, tillåta att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte drar av värdet av sina ägarintressen i ett kreditinstitut eller finansiellt institut, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget befinner sig i någon av följande omständigheter:

i) Kreditinstitutet eller det finansiella institutet och försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillhör samma grupp enligt definitionen i artikel 212 och grupptillsyn tillämpas på det i enlighet med artikel 213.2 a, b och c, och det anknutna kreditinstitutet eller finansiella institutet omfattas inte av det avdrag som avses i artikel 228.5.

ii) Tillsynsmyndigheterna kräver eller tillåter att försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillämpar tekniska beräkningsmetoder i enlighet med del II i bilaga I till direktiv 2002/87/EG, och kreditinstitutet eller det finansiella institutet omfattas av samma extra tillsyn enligt det direktivet som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

b) Tillsynsmyndigheterna anser att nivån på den samordnade ledningen, riskhanteringen och internkontrollen avseende de företag som omfattas av den grupptillsyn som avses i led a i eller den extra tillsyn som avses i led a ii är tillfredsställande.

c) Ägarintresset i kreditinstitutet eller det finansiella institutet är en strategisk aktieinvestering enligt vad som anges i den delegerade akt som antas enligt artikel 111.1 m.

2. Ägarintressena i finansiella institut och kreditinstitut, som avses i punkt 1a, ska omfatta följande:

a) Ägarintressen som försäkrings- och återförsäkringsföretag har i

i) kreditinstitut och finansiella institut i den mening som avses i artikel 4.1.1 respektive 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013,

ii) värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.

b) Primärkapitaltillskott som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 575/2013 och supplementärkapitalinstrument som avses i artikel 63 i den förordningen samt primärkapitaltillskott och supplementärkapital i den mening som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033*, som försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar i sådana enheter som avses i led a i denna punkt och i vilka de har ett ägarintresse.

---

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).”

45. I artikel 95 ska andra stycket ersättas med följande:

”För detta ändamål ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen i tillämpliga fall referera till den förteckning över kapitalbasposter som avses i artikel 97.1.”

46. I artikel 96 ska första stycket ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 95 och 97.1 ska vid tillämpning av detta direktiv följande klassificeringar gälla:

1. Överskottsmedel enligt artikel 91.2 ska klassificeras som tillhörande nivå 1.

2. Bankkreditiv och garantier som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare och är utfärdade av kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU ska klassificeras som tillhörande nivå 2.

3. Varje framtida fordran som fartygsägares ömsesidiga associationer eller liknande företag med variabla bidrag, vilka endast försäkrar risker inom klasserna 6, 12 och 17 i del A i bilaga I, kan ställa på sina medlemmar efter en infordran av ytterligare bidrag under de kommande tolv månaderna ska klassificeras som tillhörande nivå 2.”

47. I artikel 105 ska följande punkt läggas till:

”7. Kommissionen ges befogenhet att i enlighet med artikel 301a anta delegerade akter som kompletterar detta direktiv för att återspegla den risk som kryptotillgångar utgör i den marknadsriskmodul som avses i punkt 5 i denna artikel och i den motpartsriskmodul som avses i punkt 6 i denna artikel.”

48. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 105a*

Långfristiga aktieinvesteringar

1. Genom undantag från artikel 101.3 och som en del av undergruppen för aktiekursrisk som avses i artikel 105.5 andra stycket b ska medlemsstaterna tillåta att försäkrings- och återförsäkringsföretag som efterlever villkoren i andra stycket i denna punkt tillämpar ett kapitalkrav i enlighet med punkt 4 i den här artikeln på en specifik undergrupp av aktieinvesteringar som innehas med ett långfristigt perspektiv.

   Vid tillämpning av första stycket får en undergrupp av aktieinvesteringar behandlas som långfristiga aktieinvesteringar, om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget på ett för tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt påvisar att samtliga följande villkor är uppfyllda:

   a) Undergruppen av aktieinvesteringar är tydligt identifierad och förvaltas separat från företagets övriga verksamhet.

b) En policy för långfristig investeringsförvaltning upprättas för varje långfristig aktieportfölj och återspeglar företagets åtagande att inneha den sammantagna exponeringen mot aktier i undergruppen av aktieinvesteringar under en period som i genomsnitt överstiger fem år. Företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan ska uttryckligen godkänna policyerna för investeringsförvaltning, policyerna kontrolleras regelbundet mot den faktiska förvaltningen av portföljerna och rapporteras i företagets egenrisk- och solvensbedömning som avses i artikel 45.

c) Undergruppen av aktieinvesteringar består endast av aktier som är noterade i länder som är medlemmar i EES eller i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) eller av onoterade aktier i bolag med huvudkontor i länder som är medlemmar i EES eller OECD.

d) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan påvisa att det fortlöpande och under stressade förhållanden kan undvika tvångsförsäljning av aktieinvesteringar inom undergruppen under fem år.

e) Försäkrings- eller återförsäkringsföretagets policyer för riskhantering, asset-liability management och investeringar återspeglar företagets avsikt att inneha undergruppen av aktieinvesteringar under en period som är förenlig med det krav som anges i led b och företagets förmåga att uppfylla det krav som anges i led d.

f) Undergruppen av aktieinvesteringar är lämpligt diversifierad på ett sådant sätt att man undviker ett alltför stort beroende av en viss emittent eller grupp av företag och en alltför stor ackumulering av risker i portföljen av långfristiga aktieinvesteringar som helhet med samma riskprofil.

g) Undergruppen av aktieinvesteringar omfattar inte ägarintressen.

2. Om aktier innehas i europeiska långsiktiga investeringsfonder eller i vissa typer av företag för kollektiva investeringar, inbegripet alternativa investeringsfonder (AIF-fonder), som i de delegerade akter antagna enligt detta direktiv konstateras ha en lägre riskprofil, får villkoren i punkt 1 bedömas på fondnivå och inte på nivån för de underliggande tillgångar som innehas i dessa fonder.

3. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag som behandlar en undergrupp av aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar i enlighet med punkt 1 får inte återgå till en metod som inte inbegriper långfristiga aktieinvesteringar.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som behandlar en undergrupp av aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar inte längre efterlever villkoren i punkt 1 ska det omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten och vidta nödvändiga åtgärder för att återställa efterlevnaden.

Inom en månad från dagen för det första konstaterandet av bristande efterlevnad av de villkor som fastställs i punkt 1 ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget förse tillsynsmyndigheten med nödvändig information och de åtgärder som företaget ska vidta för att inom sex månader från dagen för det första konstaterandet av bristande efterlevnad, återupprätta efterlevnaden av dessa villkor.

Om företaget inte kan återställa uppfyllelsen inom sex månader från dagen för det första konstaterandet av bristande uppfyllelse, ska det upphöra att klassificera alla aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar i enlighet med denna artikel under en period på två och ett halvt år, eller så länge uppfyllelsen av de villkor som fastställs i punkt 1 inte har återställts, beroende på vilken period som är längst.

4. Kapitalkravet för långfristiga aktieinvesteringar ska motsvara den förlust i primärkapitalet som skulle bli följden av en omedelbar nedgång som motsvarar 22 % av värdet av de investeringar som behandlas som långfristiga aktier.

5. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att komplettera detta direktiv genom att ytterligare specificera

a) de villkor som anges i punkt 1 andra stycket i denna artikel,

b) de typer av företag för kollektiva investeringar som avses i punkt 2 i denna artikel,

c) de uppgifter som ska ingå i den rapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51.1 och i den regelbundna tillsynsrapport som avses i artikel 35.5a.”

49. Artikel 106.3 ska ersättas med följande:

”3. Den symmetriska justering som görs av standardkapitalkravet för aktier och som täcker risker som uppstår till följd av nivåändringar i aktiepriserna får inte leda till användning av ett kapitalkrav för aktier som understiger eller överstiger standardkapitalkravet för aktier med mer än 13 procentenheter.”

50. Artikel 109 ska ersättas med följande:

”*Artikel 109*

Förenklingar av standardformeln

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda en förenklad beräkning för en specifik riskmodul eller undergrupp av en riskmodul om samtliga följande villkor är uppfyllda:

   a) Arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som de står inför motiverar användning av en förenklad beräkning.

   b) Det vore oproportionerligt att kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska tillämpa standardberäkningen.

   c) Felet jämfört med den standardiserade beräkningen leder inte över tid till någon väsentlig felaktighet i solvenskapitalkravet, utom i de fall där den förenklade beräkningen leder till ett solvenskapitalkrav som överstiger det solvenskapitalkrav som följer av standardberäkningen.

Utan hinder av första stycket får små och icke-komplexa företag använda en förenklad beräkning för en specifik riskmodul eller undergrupp av en riskmodul om de på ett för tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt och minst vart femte år kan påvisa att följande villkor är uppfyllda:

a) Varje enskild riskmodul eller undergrupp av en riskmodul för vilken en förenklad beräkning är avsedd att användas utgör utan tillämpning av förenklingen mindre än 2 % av det primära solvenskapitalkravet.

b) Summan av alla riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler för vilka en förenklad beräkning är avsedd att användas utgör, utan tillämpning av förenklingen, mindre än 10 % av det primära solvenskapitalkravet.

Vid tillämpning av denna punkt ska förenklade beräkningar kalibreras i enlighet med artikel 101.3.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag beräknar solvenskapitalkravet och en riskmodul eller undergrupp av en riskmodul inte motsvarar en andel på mer än 5 % av det primära solvenskapitalkravet enligt artikel 103 a får företaget, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel och artikel 102.1, använda en förenklad beräkning för den riskmodulen eller undergruppen av en riskmodul under en period på högst tre år efter denna beräkning av solvenskapitalkravet.

3. Vid tillämpning av punkt 2 får summan av andelarna för varje riskmodul eller undergrupp av en riskmodul för vilka förenklade beräkningar enligt den punkten tillämpas inte överstiga 10 % i förhållande till det primära solvenskapitalkravet.

Den andel som en riskmodul eller undergrupp av en riskmodul motsvarar i förhållande till det primära solvenskapitalkravet och som avses i första stycket i denna punkt ska vara den andel som blev resultatet senaste gången riskmodulen eller undergruppen av en riskmodul beräknades utan en förenklad beräkning enligt punkt 2.”

51. Artikel 111 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Leden l och m ska ersättas med följande:

”l) De förenklade beräkningar för specifika riskmoduler och undergrupper av en riskmodul som avses i artikel 109.1 och för de riskmoduler och undergrupper av en riskmodul med icke-betydande risk som avses i artikel 109.2 samt de kriterier som försäkrings- och återförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring, måste uppfylla för att ha rätt att använda förenklingar enligt artikel 109.1.

m) Den metod som ska användas för kvalificerade innehav i den mening som avses i artikel 13.21 vid beräkningen av solvenskapitalkravet, särskilt beräkningen av den undergrupp för aktiekursrisk som avses i artikel 105.5, med beaktande av den förmodat minskade volatiliteten för värdet på dessa kvalificerade innehav som uppstår till följd av de investeringarnas strategiska natur och det inflytande som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har över dessa investeringsobjekt.”

ii) Följande stycken ska läggas till:

”Vid tillämpning av första stycket c i denna punkt ska metoderna, antagandena och standardparametrarna för undergruppen för ränterisk enligt artikel 105.5 andra stycket a återspegla risken för att räntesatserna kan sjunka ytterligare även om de är låga eller negativa, och beräkningen av undergruppen för ränterisk ska vara förenlig med extrapoleringen av räntesatser i enlighet med artikel 77a. Utan hinder av första meningen i detta stycke ska det vid beräkningen av undergruppen för ränterisk inte krävas att hänsyn tas till risken för att räntorna sjunker till nivåer under ett negativt räntegolv om ett negativt räntegolv fastställs på så sätt att sannolikheten för att räntorna för alla relevanta valutor och löptider inte alltid ligger över det negativa räntegolvet är tillräckligt liten.

Vid tillämpning av första stycket h i denna punkt ska de metoder och justeringar som ska användas för att återspegla det minskade utrymmet för riskdiversifiering för försäkrings- och återförsäkringsföretag när det gäller separata fonder inte tillämpas på portföljer av tillgångar som inte är separata fonder och som är avsatta för att täcka en motsvarande bästa skattning av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser enligt artikel 77b.1 a.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Om kommissionen, enligt punkt 1 första stycket c i denna artikel, antar delegerade akter för att komplettera detta direktiv genom att specificera de metoder, antaganden och standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen för ränterisk enligt artikel 105.5 andra stycket a, i syfte att förbättra kapitalkravens känslighet i linje med ränteutvecklingen, får ändringar av undergruppen för ränterisk fasas in under en övergångsperiod på upp till fem år. En sådan infasning ska vara obligatorisk och vara tillämplig för alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Senast den … [fem år från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft] och därefter vart femte år ska Eiopa göra en bedömning av lämpligheten hos de metoder, antaganden och standardparametrar som används vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet. Eiopa ska ta särskild hänsyn till tillgångsklassernas och de finansiella instrumentens resultat, beteendet hos dem som investerar i dessa tillgångsklasser och finansiella instrument samt utvecklingen när det gäller fastställande av internationella standarder för finansiella tjänster. Granskningen av vissa risker och vissa tillgångsklasser får prioriteras. På grundval av Eiopas bedömning ska kommissionen när så är lämpligt lägga fram förslag till ändringar av detta direktiv eller av delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt detta direktiv.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar den infasning som avses i punkt 2a i denna artikel ska i den del av sin rapport om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden enligt artikel 51.1b offentliggöra

i) det faktum att de tillämpar den infasning som avses i punkt 2a i denna artikel och

ii) en kvantifiering av hur deras finansiella ställning skulle påverkas om den infasning som avses i punkt 2a i denna artikel inte tillämpades.”

52. Artikel 112.7 ska ersättas med följande:

”7. Efter det att tillsynsmyndigheterna givit dem sitt godkännande att använda en intern modell ska försäkrings- och återförsäkringsföretag vartannat år till tillsynsmyndigheterna lämna en skattning av solvenskapitalkravet som utarbetats i enlighet med standardformeln så som anges i underavsnitt 2. Tillsynsmyndigheterna får genom ett motiverat beslut begära mer frekvent rapportering från försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.”

53. I artikel 122 ska följande punkt läggas till:

”5. Medlemsstaterna får tillåta försäkrings- och återförsäkringsföretag att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på den volatilitetsjustering som beräknats i enlighet med artikel 77d i deras interna modell endast om

a) metoden för att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen för en valuta varken tar hänsyn till den företagsspecifika justeringen av den riskkorrigerade spreaden enligt artikel 77d.1c eller, för euro, en eventuell ökning av volatilitetsjusteringen genom en makrovolatilitetsjustering enligt artikel 77d.4,

b) solvenskapitalkravet inte är lägre än något av följande:

i) Ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat som solvenskapitalkravet, med undantag för att effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen beaktas i enlighet med den metod som Eiopa använder för offentliggörandet av tekniska uppgifter enligt artikel 77e.1 c.

ii) Ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med led i i denna punkt, med undantag för att den representativa portfölj för en valuta som avses i artikel 77d.2 andra stycket fastställs på grundval av de tillgångar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget investerar i och inte på grundval av tillgångarna hos alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

Vid tillämpning av första stycket b ska fastställandet av den representativa portföljen för en viss valuta grundas på de av företagets tillgångar som är uttryckta i den valutan och som används för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.”

54. Artikel 132 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 andra stycket ska orden ”direktiv 85/611/EEG” ersättas med orden ”direktiv 2009/65/EG”.

b) Följande punkter ska läggas till:

”5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beakta möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna när de beslutar om sin investeringsstrategi.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska när de beslutar om sin investeringsstrategi också beakta hållbarhetsriskernas effekter på deras investeringar och de potentiella långsiktiga effekterna av deras investeringsbeslut på hållbarhetsfaktorer.

6. På tillsynsmyndighetens begäran ska försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt när de beslutar om sin investeringsstrategi och bedöma i vilken utsträckning deras investeringsstrategi kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och ge upphov till systemrisk, och införliva sådana överväganden i sina investeringsbeslut.

7. Vid tillämpning av punkterna 5 och 6 i denna artikel ska makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna samt förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt ha samma betydelse som i artikel 45.

8. Vid beslut om huruvida en sådan begäran som avses i punkt 6 i denna artikel ska riktas till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag som omfattas av tillämpningsområdet för grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b ska tillsynsmyndigheten avgöra om den bedömning som avses i punkt 6 i denna artikel utförs på gruppnivå av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med huvudkontor i unionen och täcker det dotterföretagets särdrag.”

55. I artikel 133.3 ska orden ”direktiv 85/611/EEG” ersättas med orden ”direktiv 2009/65/EG”.

56. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 136a*

Försämring av solvenssituationen

1. Efter en anmälan enligt artikel 136 eller efter påvisande av försämringar av den finansiella ställningen enligt artikel 36.3, om företagets solvenssituation försämras, ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att åtgärda sådana försämringar.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska stå i proportion till risken och till betydelsen av försämringarna av ställningen. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att vidta åtminstone följande åtgärder:

   a) Krav på att företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan uppdaterar den förebyggande återhämtningsplan som utarbetats i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/…[*+], om omständigheterna skiljer sig från de antaganden som anges i planen.

[+] EUT: Vänligen inför numret för direktivet i PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)) i texten och inför nummer, datum och EUT-hänvisning för det direktivet i fotnoten.

b) Krav på att företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan vidtar de åtgärder som anges i den förebyggande återhämtningsplan som utarbetats i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2024/…[+];om planen uppdateras enligt led a i denna punkt ska de åtgärder som vidtas innehålla eventuella uppdaterade åtgärder.

c) Krav på att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i ett företag som inte har en förebyggande återhämtningsplan som avses i artikel 5 i direktiv (EU) 2024/…[+] anger orsakerna till den bristande efterlevnaden eller sannolika bristande efterlevnaden av lagstadgade krav och fastställer lämpliga åtgärder och en tidsram för genomförandet av dessa lagstadgade krav.

d) Krav på att företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan tillfälligt stoppar eller begränsar rörliga ersättningar och bonusar, utdelningar och utbetalningar på kapitalbasinstrument samt återbetalning eller återköp av kapitalbasposter.

---

[*] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/… av den … om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och, (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2024/…, …, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/…/…/oj).”

[+] EUT: För in numret på direktivet i dokument PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)).

57. Artikel 138.4 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

”Om Eiopa förklarar att det råder exceptionellt svåra förhållanden som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som står för en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser, får tillsynsmyndigheten förlänga den period som anges i punkt 3 andra stycket för berörda företag med högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet de försäkringstekniska avsättningarnas genomsnittliga löptid.”

b) I andra stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Utan att det påverkar Eiopas befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa enligt denna punkt, på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten och vid behov efter samråd med ESRB, förklara att det råder exceptionellt svåra förhållanden.”

58. Artikel 139 ska ersättas med följande:

”*Artikel 139*
Bristande efterlevnad av minimikapitalkravet

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om de konstaterar att minimikapitalkravet inte längre efterlevs eller att det finns en risk för bristande efterlevnad under de närmaste tre månaderna.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska kravet på att underrätta tillsynsmyndigheten vara tillämpliga oavsett om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget konstaterar att minimikapitalkravet inte efterlevs eller att det finns en risk för bristande efterlevnad vid en beräkning av minimikapitalkravet enligt artikel 129.4 eller vid en beräkning av minimikapitalkravet mellan två datum då en sådan beräkning ska rapporteras till tillsynsmyndigheten enligt artikel 129.4.

2. Inom en månad från konstaterandet av att minimikapitalkravet inte efterlevs eller av att det finns en risk för bristande efterlevnad ska det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget överlämna en realistisk kortfristig finansiell saneringsplan till tillsynsmyndigheten för godkännande vars syfte är att inom tre månader från konstaterandet återställa det primärkapital som får medräknas till en nivå som minst motsvarar minimikapitalkravet eller reducera företagets riskprofil för att säkerställa att minimikapitalkravet efterlevs.

3. Om ett likvidationsförfarande inte inleds inom två månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 1 ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten överväga att inskränka eller helt förbjuda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar. Den ska underrätta tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna om alla åtgärder den har vidtagit. På begäran av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska dessa myndigheter vidta samma åtgärder. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska täckas av dessa åtgärder.

4. Eiopa får utarbeta riktlinjer för de åtgärder som tillsynsmyndigheterna bör vidta när de konstaterar bristande efterlevnad av minimikapitalkravet eller en risk för bristande efterlevnad enligt punkt 1.”

59. Artikel 141 ska ersättas med följande:

”*Artikel 141*

Tillsynsmyndighetens befogenheter vid försämringar av finansiell ställning

1. Om tillsynsmyndigheterna anser att någon av de åtgärder som avses i artiklarna 136a, 138 och 139 är ineffektiv eller otillräcklig för att man ska kunna åtgärda försämringen av ett företags solvenssituation, ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkra försäkringstagarnas intressen när det rör sig om försäkringsavtal, eller förpliktelser som uppstår till följd av återförsäkringsavtal.

2. Åtgärderna ska vara proportionella och därmed återspegla graden och varaktigheten av försämringen av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets solvenssituation.”

60. I artikel 144 ska följande punkt läggas till:

”4. Om en auktorisation återkallas ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag fortsätter att omfattas av de allmänna regler och mål för försäkringstillsyn som anges i avdelning I kapitel III åtminstone till dess att ett likvidationsförfarande inleds.”

61. I avdelning I ska följande kapitel införas:

”**Kapitel VIIa**

Makrotillsynsverktyg

Artikel 144a

Likviditetsriskhantering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagens likviditetsriskhantering enligt artikel 44.2 andra stycket d säkerställer att företagen upprätthåller tillräcklig likviditet för att kunna uppfylla sina finansiella åtaganden gentemot försäkringstagare och andra motparter när de förfaller till betalning, även under stressade förhållanden.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag upprättar och uppdaterar en plan för likviditetsriskhantering som täcker likviditetsanalys på kort sikt och där inkommande och utgående kassaflöden beräknas i förhållande till företagens tillgångar och skulder. På begäran av tillsynsmyndigheterna ska försäkrings- och återförsäkringsföretag utvidga planen för likviditetsriskhantering till att även täcka likviditetsanalys på medellång och lång sikt. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag utarbetar och uppdaterar en uppsättning likviditetsriskindikatorer för att identifiera, övervaka och hantera potentiell likviditetsstress.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar in planen för likviditetsriskhantering till tillsynsmyndigheterna som en del av de uppgifter som avses i artikel 35.1.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att små och icke-komplexa företag och företag som har fått tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande enligt artikel 29d inte är skyldiga att upprätta en sådan plan för likviditetsriskhantering som avses i punkt 2 i denna artikel.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b eller den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d får kombinera den plan för likviditetsriskhantering som avses i punkt 2 i denna artikel med den plan som krävs i enlighet med artikel 44.2 fjärde stycket.

Artikel 144b

Tillsynsmyndigheters befogenheter att under exceptionella omständigheter vidta åtgärder för att rätta till en situation med likviditetssvaghet

1. Som en del av den regelbundna samlade tillsynsbedömningen ska tillsynsmyndigheterna övervaka försäkrings- och återförsäkringsföretagens likviditetssituation. Om de identifierar betydande likviditetsrisker ska de informera det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget om detta. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska beskriva hur det avser att hantera dessa likviditetsrisker.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har de befogenheter som behövs för att kräva att företag stärker sin likviditetssituation när betydande likviditetsrisker eller likviditetsbrister identifieras. Sådana befogenheter ska tillämpas om det finns tillräckliga belägg för att det föreligger betydande likviditetsrisker och att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte har vidtagit ändamålsenliga åtgärder.

   De åtgärder som en tillsynsmyndighet vidtar på grundval av denna punkt ska ses över av denna minst var sjätte månad och upphävas när företaget har vidtagit ändamålsenliga åtgärder.

   I förekommande fall ska tillsynsmyndigheten dela beläggen på svaghet i fråga om likviditetsrisker med Eiopa.

3. När det gäller enskilda företag som står inför betydande likviditetsrisker som kan orsaka ett överhängande hot mot skyddet av försäkringstagare eller det finansiella systemets stabilitet ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt

   a) begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

   b) begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

c) begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter,

d) begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning,

e) upphäva livförsäkringstagares inlösenrätt (*inlösenrätt*).

Befogenheten att upphäva inlösenrätten får endast utövas under exceptionella omständigheter som påverkar företaget, som en sista utväg och om detta ligger i det kollektiva intresset för företagets försäkringstagare och förmånstagare. Innan tillsynsmyndigheten utövar denna befogenhet ska den ta hänsyn till potentiella oavsiktliga effekter på finansmarknaderna och på rättigheterna för företagets försäkringstagare och förmånstagare, även i ett gränsöverskridande sammanhang. Tillsynsmyndigheterna ska offentliggöra sina skäl för utövandet av denna befogenhet.

De åtgärder som avses i första stycket ska tillämpas i högst tre månader. Medlemsstaterna ska säkerställa att en åtgärd kan förlängas om de skäl som motiverar den fortfarande föreligger och att den upphör att tillämpas när dessa skäl inte längre föreligger.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 144c.6 ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag, tills tillsynsmyndigheterna har avbrutit upphävandet av inlösenrätten, inte

a) gör några utdelningar eller andra betalningar till aktieägare eller andra efterställda borgenärer,

b) gör aktieåterköp eller återbetalar eller inlöser någon kapitalbaspost, eller

c) betalar ut bonusar eller annan rörlig ersättning till ledamöter i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet, personer som utför centrala funktioner eller den verkställande ledningen.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har nödvändiga befogenheter för att verkställa de krav som avses i fjärde stycket.

Medlemsstaterna ska säkerställa att organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag, om det handlar om andra myndigheter än tillsynsmyndigheterna, utan onödigt dröjsmål vederbörligen informeras om tillsynsmyndighetens avsikt att utöva de befogenheter som avses i denna punkt och involveras i bedömningen av de potentiella oavsiktliga effekter som avses i andra stycket.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna underrättar Eiopa och ESRB närhelst de befogenheter som avses i denna punkt utövas för att hantera en risk för det finansiella systemets stabilitet.

4. Vid tillämpning av de befogenheter som avses i punkt 3 i denna artikel ska tillsynsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till de proportionalitetskriterier som avses i artikel 29.3.

   Om Eiopa, efter samråd med ESRB, anser att den behöriga myndighetens utövande av de befogenheter som avses i punkt 3 är överdrivet ska Eiopa avge ett yttrande till den berörda tillsynsmyndigheten om att den tillsynsmyndighetens beslut bör ses över. Det yttrandet ska inte offentliggöras.

5. Vid tillämpning av de befogenheter som avses i punkt 3 i denna artikel ska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de belägg som framkommit under den samlade tillsynsbedömningen och till en framåtblickande bedömning av de berörda företagens solvens och finansiella ställning, i linje med den bedömning som avses i artikel 45.1 andra stycket a och b.

6. De befogenheter som avses i punkt 3 får utövas med avseende på berörda företag som är verksamma i en viss medlemsstat och om de exceptionella omständigheter som avses i punkt 3 påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden.

   Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska utöva de befogenheter som avses i första stycket.

Om den myndighet som utses inte är densamma som tillsynsmyndigheten ska medlemsstaten säkerställa lämplig samordning och lämpligt informationsutbyte mellan de olika myndigheterna. Alla myndigheter ska i synnerhet vara skyldiga att ha ett nära samarbete och utbyta all information som kan behövas för att den myndighet som utsetts enligt denna punkt ska kunna utföra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den myndighet som avses i punkt 6 andra stycket i god tid underrättar Eiopa om utövandet av de befogenheter som avses i punkt 6 och, om åtgärden vidtas för att ta itu med en risk för det finansiella systemets stabilitet, ESRB.

   Underrättelsen ska innehålla en beskrivning av den åtgärd som vidtagits, dess varaktighet och skälen till utövandet av befogenheten, inbegripet skälen till att åtgärden ansågs vara ändamålsenlig och proportionerlig i förhållande till dess negativa effekter på försäkringstagarna.

8. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa, efter samråd med ESRB, utarbeta riktlinjer som ytterligare specificerar

   a) åtgärderna för att ta itu med brister i likviditetsriskhanteringen samt utformningen, aktiveringen och kalibreringen av de befogenheter som tillsynsmyndigheterna kan utöva för att stärka företagens likviditetssituation om likviditetsrisker identifierats och inte hanteras på lämpligt sätt av dessa företag,

b) när det föreligger exceptionella omständigheter som motiverar ett tillfälligt upphävande av inlösenrätten,

c) villkoren för att säkerställa en konsekvent tillämpning av det tillfälliga upphävandet av inlösenrätten som en sista utväg i hela unionen och de aspekter som bör övervägas för att på ett likvärdigt och lämpligt sätt skydda försäkringstagare i alla hem- och värdjurisdiktioner.

Artikel 144c

Tillsynsåtgärder för att upprätthålla företagens finansiella ställning vid exceptionella sektorsomfattande chocker

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 141 ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att vidta åtgärder för att upprätthålla enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretags finansiella ställning under perioder av exceptionella sektorsomfattande chocker som kan hota det berörda företagets finansiella ställning eller det finansiella systemets stabilitet.

2. Under perioder av exceptionella sektorsomfattande chocker ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att företag med en särskilt sårbar riskprofil vidtar åtminstone följande åtgärder:

a) Att begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer.

b) Att begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer.

c) Att begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter.

d) Att begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

Medlemsstaterna ska säkerställa att relevanta nationella organ och myndigheter med makrotillsynsuppdrag informeras på vederbörligt sätt om den nationella tillsynsmyndighetens avsikt att utöva de befogenheter som föreskrivs i denna artikel och på lämpligt sätt involveras i bedömningen av exceptionella sektorsomfattande chocker i enlighet med denna punkt.

3. Vid utövandet av den befogenhet som avses i punkt 2 i denna artikel ska tillsynsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till de proportionalitetskriterier som avses i artikel 29.3 samt till förekomsten av risktoleransgränser som godkänts av företaget och tröskelvärden i dess riskhanteringssystem.

4. Vid utövandet av den befogenhet som avses i punkt 2 i denna artikel ska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de belägg som framkommit under den samlade tillsynsbedömningen och till en framåtblickande bedömning av de berörda företagens solvens och finansiella ställning, i linje med den bedömning som avses i artikel 45.1 andra stycket a och b.

5. De åtgärder som avses i punkt 2 ska tillämpas så länge de skäl som motiverar åtgärderna kvarstår. Åtgärderna ska ses över minst var tredje månad och upphävas så snart de skäl som motiverade åtgärderna inte längre föreligger.

6. Vid tillämpning av denna artikel ska sådana betydande transaktioner inom gruppen som avses i artikel 245.2, inbegripet utdelning inom gruppen, endast stoppas tillfälligt eller begränsas om de utgör ett hot mot gruppens eller minst ett gruppföretags solvens- eller likviditetssituation. Tillsynsmyndigheterna för de anknutna företagen ska samråda med grupptillsynsmyndigheten innan de tillfälligt stoppar eller begränsar transaktioner med resten av gruppen.

7. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa, efter samråd med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för identifiering av exceptionella sektorsomfattande chocker. Eiopa ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den … [12 månader från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].

   Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

Artikel 144d

Tillämpning av ytterligare makrotillsynsverktyg

1. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av de makrotillsynsverktyg som avses i artiklarna 45.1 e, 132.6 och 144a.2 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om de kriterier som tillsynsmyndigheterna ska beakta när de fastställer vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag och försäkrings- eller återförsäkringsgrupper som ska uppmanas att

   a) utföra de ytterligare makroanalyser som avses i artikel 45.1 e, med beaktande av de omständigheter som avses i punkt 9 i den artikeln,

   b) införliva överväganden som är av relevans ur makrotillsynssynpunkt som en del av den aktsamhetsprincip som avses i artikel 132.6, med beaktande av de omständigheter som avses i punkt 8 i den artikeln,

   c) utarbeta och upprätthålla en plan för likviditetshantering som omfattar likviditetsanalys på medellång och lång sikt i enlighet med artikel 144a.2.

   Eiopa ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den … [12 månader från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

2. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av de makrotillsynsverktyg som avses i artikel 144a.2 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i planerna för likviditetsriskhantering och dessa planers uppdateringsfrekvens, med beaktande av en eventuell kombination av planer enligt punkt 5 i den artikeln. Eiopa ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den … [12 månader från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].

   Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a och b ska de kriterier som ska beaktas stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna och i synnerhet graden av sammanlänkning med finansmarknaderna, den gränsöverskridande karaktären hos försäkrings- och återförsäkringsverksamheten och försäkrings- och återförsäkringsföretagens investeringar.

4. Vid tillämpning av punkt 1 c ska de kriterier som ska beaktas stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna och i synnerhet tillgångs- och skuldportföljernas sammansättning, försäkrings- och återförsäkringsförpliktelsernas art och variabilitet samt de marknadsfluktuationer som det förväntade kassaflödet från tillgångar exponeras för.”

62. I artikel 145 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

”c) Namn på en person som har tillräckliga befogenheter att ingå rättshandlingar som binder försäkringsföretaget i förhållande till tredje part.”.

b) Andra stycket ska utgå.

63. Artikel 149 ska ersättas med följande:

”*Artikel 149*
Ändringar av slaget av risker eller åtaganden

1. Det förfarande som föreskrivs i artiklarna 147 och 148 ska tillämpas på varje ändring som ett försäkringsföretag avser att göra av den information som avses i artikel 147.

2. Om det sker en förändring av den verksamhet som försäkringsföretaget bedriver på grundval av friheten att tillhandahålla tjänster som väsentligt påverkar dess riskprofil eller väsentligt påverkar försäkringsverksamheten i en eller flera värdmedlemsstater, ska försäkringsföretaget omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheterna i de berörda värdmedlemsstaterna.”

64. Rubriken på kapitel VIII avsnitt 2A ska ersättas med följande:

”**Underrättelse, betydande gränsöverskridande verksamhet och samarbetsplattformar**”.

65. I artikel 152a ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten om den konstaterar försämrade finansiella förhållanden eller andra framväxande risker, inbegripet sådana som rör konsumentskyddet, hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver verksamhet grundad på rätten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och som kan ha en gränsöverskridande effekt. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får också underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda hemmedlemsstaten om den hyser allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd. Tillsynsmyndigheterna får hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp om ingen bilateral lösning kan hittas.”

66. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 152aa*

Betydande gränsöverskridande verksamhet

1. Vid tillämpning av detta avsnitt avses med ”betydande gränsöverskridande verksamhet” försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs i en viss värdmedlemsstat med stöd av etableringsfriheten eller rätten att tillhandahålla tjänster av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som inte klassificeras som ett litet och icke-komplext företag och som uppfyller något av följande krav:

   a) De totala årliga tecknade bruttopremieinkomster motsvarande den verksamhet som bedrivs av företaget i den värdmedlemsstaten med stöd av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster överstiger 15 000 000 EUR.

   b) Den verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster anses av tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten vara relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad.

2. Vid tillämpning av punkt 1 b i denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de villkor och kriterier som ska användas vid fastställandet av vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är relevanta när det gäller värdmedlemsstatens marknad.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den … [12 månader från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

3. Vid tillämpning av punkt 1 b ska värdmedlemsstatens tillsynsmyndighet, om den anser att verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsrätten eller av friheten att tillhandahålla tjänster är relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad, anmäla detta till hemmedlemsstatens tillsynsmyndighet och ange skälen till detta.

4. Om hemmedlemsstatens tillsynsmyndighet inte instämmer i att den verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsrätten eller av friheten att tillhandahålla tjänster är relevant ska den anmäla detta till värdmedlemsstatens tillsynsmyndighet inom en månad och ange skälen till detta. I händelse av oenighet om relevansen hos den verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsrätten eller av friheten att tillhandahålla tjänster får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I ett sådant fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom den artikeln.

Artikel 152ab

Förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte mellan hemlandets och värdlandets tillsynsmyndigheter när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet

1. Vid betydande gränsöverskridande verksamhet ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten och tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten samarbeta med varandra för att bedöma om företaget är väl medvetet om de risker som det exponeras för eller kan exponeras för i värdmedlemsstaten och hanterar dem på rätt sätt.

Samarbetet ska stå i proportion till de risker som den betydande gränsöverskridande verksamheten medför och ska omfatta åtminstone följande aspekter:

a) Företagsstyrningssystemet, inbegripet förmåga hos förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet att förstå de gränsöverskridande marknadernas särdrag, riskhanteringsverktyg, befintliga interna kontroller och efterlevnadsrutiner för den gränsöverskridande verksamheten.

b) Uppdragsavtal och distributionspartner.

c) Affärsstrategi och skadereglering.

d) Konsumentskydd.

2. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan onödigt dröjsmål informera tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten om resultatet av sin samlade tillsynsbedömning när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet där potentiella problem med efterlevnaden av tillämpliga bestämmelser i lagar och andra författningar i värd- eller hemmedlemsstaten eller väsentliga problem som rör de aspekter som avses i punkt 1 andra stycket har identifierats och dessa problem påverkar eller sannolikt kommer att påverka utövandet av verksamheten i värdmedlemsstaten.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska minst en gång per år, eller oftare om tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten begär det, lämna följande information till tillsynsmyndigheten i den värdmedlemsstat där företaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet:

a) Solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, enligt försäkrings- eller återförsäkringsföretagets rapportering.

b) Medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla solvenskapitalkravet respektive minimikapitalkravet, enligt försäkrings- eller återförsäkringsföretagets rapportering.

c) Uppgift om potentiella farhågor från tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten när det gäller försäkrings- eller återförsäkringsföretagets beräkning av försäkringstekniska avsättningar samt när det gäller de element som avses i leden a och b.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten i den värdmedlemsstat där företaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet om den konstaterar försämringar av den finansiella ställningen eller en risk för att solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet underskrids inom de närmaste tre månaderna.

Tillsynsmyndigheten i en värdmedlemsstat där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet får rikta en vederbörligen motiverad begäran till tillsynsmyndigheten i det företagets hemmedlemsstat om att få annan information än den som anges i första, andra och tredje styckena, förutsatt att den rör företagets solvens, företagsstyrningssystem eller affärsmodell. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska tillhandahålla denna information utan onödigt dröjsmål.

3. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten inte utan onödigt dröjsmål tillhandahåller den information som avses i punkt 2 i denna artikel får tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet under de följande tre månaderna, får tillsynsmyndigheten i den värdmedlemsstat där företaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet rikta en begäran till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om att en gemensam inspektion ska utföras på plats hos försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, med angivande av skälen till denna begäran.

   Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska godta eller avslå den begäran som avses i första stycket inom en månad från mottagandet.

5. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten går med på att utföra en gemensam inspektion på plats ska den inbjuda Eiopa att delta i den inspektionen.

När den gemensamma inspektionen på plats har genomförts ska de berörda tillsynsmyndigheterna inom två månader komma fram till gemensamma slutsatser, inbegripet om de lämpligaste tillsynsåtgärderna. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska beakta dessa gemensamma slutsatser när den fattar beslut om lämpliga tillsynsåtgärder.

Om tillsynsmyndigheterna inte kan komma fram till en gemensam slutsats om den gemensamma inspektionen på plats får var och en av dem, inom två månader från utgången av den period som avses i andra stycket i denna punkt, och utan att det påverkar de tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter som ska vidtas respektive utövas av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för att hantera underskridandet av solvenskapitalkravet eller underskridandet eller det sannolika underskridandet av minimikapitalkravet, hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att den tvåmånadersperiod som avses i detta stycke har löpt ut eller efter det att tillsynsmyndigheterna har nått en överenskommelse om gemensamma slutsatser i enlighet med andra stycket i denna punkt.

Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tvåmånadersperiod som avses i tredje stycket i denna punkt har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten uppskjuta antagandet av de slutgiltiga slutsatserna av den gemensamma inspektionen på plats och invänta ett beslut som eventuellt fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska anta slutsatserna i enlighet med Eiopas beslut. Alla berörda tillsynsmyndigheter ska betrakta dessa slutsatser som avgörande.

6. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten avslår begäran om en gemensam inspektion på plats ska den skriftligen ange skälen till avslaget för tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten.

Om tillsynsmyndigheterna är oeniga om skälen till avslaget får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom en månad från det att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten meddelat sitt beslut. I ett sådant fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter myndigheten tilldelats genom den artikeln.”

67. Artikel 152b ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska de berörda tillsynsmyndigheterna på Eiopas eller en tillsynsmyndighets begäran i god tid lämna alla de uppgifter som behövs för att samarbetsplattformen ska fungera väl.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”5. Krav på förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte mellan hemlandets och värdlandets tillsynsmyndigheter i enlighet med artikel 152ab ska även tillämpas på tillsynsmyndigheter som deltar i en samarbetsplattform från och med inrättandet av en sådan samarbetsplattform enligt punkt 1 eller 2 i den här artikeln och oavsett om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet. Denna information ska också delas med Eiopa när samarbetsplattformar inrättas enligt punkt 1 i den här artikeln.

6. Om två eller flera relevanta myndigheter på en samarbetsplattform är oeniga om förfarandet för eller innehållet i en åtgärd som ska vidtas, eller om underlåtenhet att vidta åtgärder, när det gäller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, och om det finns allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare, får Eiopa, på begäran av en relevant myndighet, bistå myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) nr 1094/2010.

   Om det finns allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten och tecken på allvarliga brister i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag för vilka inga korrigerande åtgärder eller endast otillräckliga åtgärder har vidtagits av den behöriga tillsynsmyndigheten, får Eiopa begära att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten genomför en inspektion på plats av försäkrings- och återförsäkringsföretaget. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål inleda inspektionen på plats och bjuda in Eiopa och andra berörda tillsynsmyndigheter att delta i den. Artikel 152ab.5 andra, tredje och fjärde styckena ska tillämpas.

7. Om två eller flera relevanta myndigheter på en samarbetsplattform är oeniga om informationsutbytet enligt punkt 4 eller 5 i denna artikel får Eiopa, på begäran av en relevant myndighet, bistå dem med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) nr 1094/2010.

8. Om Eiopa anser det lämpligt mot bakgrund av intresset av att skydda försäkringstagarna eller för ändamål som rör finansiell stabilitet, får Eiopa offentliggöra information om resultat, rekommendationer eller åtgärder som härrör från tillsynsarbetet inom ramen för samarbetsplattformen.

Om Eiopa avser att offentliggöra det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets namn ska myndigheten utan dröjsmål underrätta företaget om denna avsikt och ge företaget tillräckligt med tid för att inkomma med skriftliga synpunkter och lägga fram alla relevanta uppgifter eller argument för Eiopa och andra tillsynsmyndigheter på samarbetsplattformen. Eiopa ska vederbörligen bedöma det berörda företagets ställning och ta vederbörlig hänsyn till denna när beslut fattas om offentliggörande av företagets namn. Eiopa ska inte offentliggöra namnet på det berörda företaget om ett offentliggörande skulle äventyra en pågående utredning eller, i den mån det kan fastställas, skulle orsaka oproportionerligt stor skada för företaget.”

68. Artikel 153 ska ersättas med följande:

”*Artikel 153*

Tidsram och språk för begäran om information

1. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får begära sådan information som den har rätt att begära beträffande den verksamhet som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver på den medlemsstatens territorium från tillsynsmyndigheten i det företagets hemmedlemsstat. Denna information ska lämnas inom 20 arbetsdagar från mottagandet av begäran på värdmedlemsstatens officiella språk eller på ett annat språk som godtas av tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten.

   Genom undantag från första stycket får, i vederbörligen motiverade fall, om den begärda informationen inte är lätt tillgänglig för tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten och om den är komplex att samla in, den tidsfrist som avses i det stycket förlängas med 20 arbetsdagar.

2. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten underlåter att tillhandahålla informationen inom den relevanta tid som avses i punkt 1 får tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten rikta begäran direkt till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget. I så fall ska tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten informera tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om begäran om information innan den riktar begäran till företaget. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska vara skyldigt att tillhandahålla denna information utan dröjsmål.”

69. Artikel 212 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska orden ”artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG” ersättas med ”artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU”.

ii) I led b ska orden ”artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG” ersättas med ”artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU”.

iii) Led c ska ersättas med följande:

”c) *grupp*: en företagsgrupp

i) som består av ett företag med ägarintresse, dess dotterföretag, enheter i vilka företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag har ett innehav, företag som leds av företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i gruppen och företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU samt deras anknutna företag

ii) som baseras på ingående, genom avtal eller på annat sätt, av starka och varaktiga finansiella kopplingar mellan dessa företag, och som kan innehålla ömsesidiga associationer eller liknande företag, under förutsättning att

– ett av dessa företag genom centraliserad samordning utövar ett dominerande inflytande över besluten, inklusive finansiella beslut, i de andra företag som ingår i gruppen, och

– ingående och avbrytande av sådana förbindelser, enligt vad som avses i denna avdelning, kräver ett förhandsgodkännande av grupptillsynsmyndigheten.

Det företag som utövar centraliserad samordning ska betraktas som moderföretag och de andra företagen ska betraktas som dotterföretag, eller

iii) som består av en kombination av leden i och ii.”

iv) Led f ska ersättas med följande:

”f) *försäkringsholdingbolag*: ett företag som uppfyller samtliga följande villkor:

i) Företaget är ett moderföretag.

ii) Företaget är inte ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag, ett värdepappersföretag eller ett tjänstepensionsinstitut.

iii) Företaget är inte ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 4.20 i förordning (EU) nr 575/2013.

iv) Åtminstone ett av dess dotterföretag är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

v) Företagets huvudsakliga verksamhet är något av följande, oavsett vad företaget självt har uppgett som sitt ändamål:

1. Att förvärva och ha ägarintressen i försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

2. Att tillhandahålla anknutna tjänster till ett eller flera anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretags huvudsakliga verksamhet.

3. Att bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i punkterna 2–12 och punkt 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, eller att utföra en eller flera av de tjänster eller bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i avsnitt B i bilaga I till direktiv 2014/65/EU med avseende på finansiella instrument som förtecknas i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.

vi) Mer än 50 % av åtminstone en av följande indikatorer har en fast anknytning till dotterföretag som är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag, holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster till den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag i gruppen, samt till verksamhet som bedrivs av företaget självt och som inte har anknytning till förvärv eller innehav av ägarintressen i dotterföretag som är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, om denna verksamhet är av samma art som den som bedrivs av försäkrings- eller återförsäkringsföretag:

1. Företagets egna kapital på grundval av dess konsoliderade ställning.

2. Företagets tillgångar på grundval av dess konsoliderade ställning.

3. Företagets intäkter på grundval av dess konsoliderade ställning.

4. Företagets personal på grundval av dess konsoliderade ställning.

5. Varje annan indikator som den nationella tillsynsmyndigheten anser vara relevant.”

v) Följande led ska införas:

”fa) *holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG och vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintressen i dotterföretag, om dotterföretagen enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland,”.

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Vid tillämpning av denna avdelning ska tillsynsmyndigheterna även betrakta varje företag som enligt deras uppfattning i praktiken utövar ett dominerande inflytande över ett annat företag som ett moderföretag, inbegripet om detta inflytande utövas genom centraliserad samordning av det andra företagets beslut.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”3. Vid tillämpning av denna avdelning ska tillsynsmyndigheterna också anse att två eller flera företag utgör en grupp i den mening som avses i punkt 1 c, om tillsynsmyndigheterna anser att dessa står under gemensam ledning.

Om inte alla de företag som avses i första stycket i denna punkt har huvudkontor i samma medlemsstat ska medlemsstaterna säkerställa att endast den tillsynsmyndighet som agerar grupptillsynsmyndighet enligt artikel 247, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, får fastställa att sådana företag utgör en grupp om den anser att dessa företag står under gemensam ledning.

4. Vid identifiering av ett förhållande mellan minst två företag som avses i punkterna 2 och 3 ska tillsynsmyndigheterna beakta samtliga följande faktorer:

a) En fysisk persons eller ett företags kontroll över eller förmåga att påverka beslut, även finansiella beslut, i ett företag, i synnerhet om det är en följd av innehav av kapital eller rösträtter, representation i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller därför att personen är en av de personer som i praktiken leder ett företag eller som har andra centrala, kritiska eller viktiga funktioner.

b) Ett företags starka beroende av ett annat företag eller en annan juridisk eller fysisk person, på grund av förekomsten av väsentliga finansiella eller icke-finansiella transaktioner eller väsentlig finansiell eller icke-finansiell verksamhet, inbegripet uppdragsavtal och gemensam personal mellan företag.

c) Belägg för att finansiella beslut eller investeringsbeslut, inbegripet gemensamma investeringar i anknutna företag, samordnas mellan två eller flera företag.

d) Belägg för samordnade och konsekventa strategier, verksamheter eller processer mellan två eller flera företag, inbegripet i samband med försäkringsdistributionskanaler, försäkringsprodukter eller försäkringsvarumärken, kommunikation eller marknadsföring.

5. Om en grupp identifieras på grundval av punkt 2 eller 3 i denna artikel ska den tillsynsmyndighet som agerar grupptillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247 till det företag som utsetts till moderföretag i enlighet med artikel 214.5 eller 214.6 och till de berörda tillsynsmyndigheterna tillhandahålla en ingående redogörelse för de faktorer som ligger till grund för en sådan identifiering.

I syfte att säkerställa konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att komplettera eller ytterligare specificera de faktorer som tillsynsmyndigheterna ska beakta för att identifiera ett förhållande mellan minst två företag som avses i punkterna 2 och 3. Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den … [12 månader från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i denna punkt.”

70. Artikel 213 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska säkerställa att grupptillsyn tillämpas när en grupp omfattar något av följande:

a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 218–258.

b) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med säte inom unionen enligt artiklarna 218–258.

c) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med säte i ett tredjeland eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 260–263.

d) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt artikel 265.”

b) I punkt 5 ska orden ”direktiv 2006/48/EG” ersättas med orden ”direktiv 2013/36/EU”.

71. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 213a*

Användning av proportionalitetsåtgärder på gruppnivå

1. Grupper i den mening som avses i artikel 212 och som omfattas av grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b ska av sin grupptillsynsmyndighet klassificeras som små och icke-komplexa grupper enligt det förfarande som anges i punkt 2 i denna artikel, om de uppfyller samtliga följande kriterier på gruppnivå för de två senaste räkenskapsåren direkt före en sådan klassificering:

   a) Om minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som räknas in i gruppen inte är ett skadeförsäkringsföretag ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:

      i) Undergruppen ränterisk som avses i artikel 105.5 andra stycket a, beräknad med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger inte 5 % av gruppens sammanställda försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, undantaget företag på vilka metod 2, som fastställs i artikel 233, tillämpas.

      ii) Gruppens totala sammanställda försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamhet brutto inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag överstiger inte 1 000 000 000 EUR.

b) Om minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som räknas in i gruppen inte är ett livförsäkringsföretag ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:

i) Den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste räkenskapsåren är mindre än 100 %.

ii) Gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 100 000 000 EUR.

iii) Summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i del A i bilaga I överstiger inte 30 % av gruppens totala årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet.

c) Årliga tecknade bruttopremieinkomster från försäkringar som utfärdas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen och vars huvudkontor är beläget i andra medlemsstater än grupptillsynsmyndighetens medlemsstat är lägre än något av följande tröskelvärden:

i) 20 000 000 EUR.

ii) 10 % av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

d) Årliga tecknade bruttopremieinkomster från försäkringar som utfärdas av gruppen i andra medlemsstater än grupptillsynsmyndighetens medlemsstat är lägre än något av följande tröskelvärden:

i) 20 000 000 EUR.

ii) 10 % av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

e) Summan av följande är högst 20 % av de totala investeringarna, beräknad med utgångspunkt i sammanställda data:

i) Den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5.

ii) Den del av motpartsriskmodulen som avses i artikel 105.6 och som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk.

iii) Alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.

f) Mottagen återförsäkring i företag inom gruppen svarar inte för mer än 50 % av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

g) Den skillnad som avses i artikel 230.1 om metod 1 används, i artikel 233.1 om metod 2 används, eller i artikel 233a.1 om en kombination av metoder används, är positiv.

h) Om metod 2 eller en kombination av metoderna 1 och 2 används är varje företag på vilket metod 2 tillämpas ett litet och icke-komplext företag.

De kriterier som fastställs i första stycket leden a i och e ska inte tillämpas på gruppen om endast metod 2 används.

2. Artikel 29b ska i tillämpliga delar tillämpas på nivån för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag som har det yttersta ägarintresset.

3. Grupper som omfattats av grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b i mindre än två år ska endast beakta det senaste räkenskapsåret när de bedömer om de uppfyller kriterierna i punkt 1 i denna artikel.

4. Följande grupper ska aldrig klassificeras som små och icke-komplexa grupper:

a) Grupper som är finansiella konglomerat i den mening som avses i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG.

b) Grupper där minst ett dotterföretag är ett företag som avses i artikel 228.1.

c) Grupper som använder en godkänd partiell eller fullständig intern modell för att beräkna sitt solvenskapitalkrav på gruppnivå.

5. Artiklarna 29c, 29d och 29e ska gälla i tillämpliga delar.

6. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera

a) de kriterier som fastställs i punkt 1, inbegripet metoden för att beräkna den summa som avses i första stycket e i den punkten,

b) den metod som ska användas för att klassificera grupper som små och icke-komplexa grupper, och

c) villkoren för att bevilja eller dra tillbaka tillsynsmyndighetens godkännande för proportionalitetsåtgärder som ska användas av grupper som inte klassificeras som små och icke-komplexa grupper.

Artikel 213b

Hinder för grupptillsyn

1. I de fall som avses i artikel 213.2 b ska försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget säkerställa följande:

   a) Gruppens interna arrangemang och ansvarsfördelning är tillräckliga för att efterleva denna avdelning och i synnerhet ändamålsenliga när det gäller att

      i) samordna alla dotterföretag till försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan dessa företag,

      ii) förebygga eller hantera konflikter inom gruppen, och

      iii) se till att de styrdokument på gruppnivå som har fastställts av försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget efterlevs i hela gruppen.

b) Organisationsstrukturen för den grupp som försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i motverkar inte och hindrar inte på annat sätt en ändamålsenlig tillsyn över gruppen och dess försäkringsdotter- och återförsäkringsdotterföretag, med särskilt beaktande av

i) försäkringsholdingbolagets eller det blandade finansiella holdingföretagets placering inom en grupp med flera nivåer,

ii) aktieägarstrukturen, och

iii) den roll som försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.

2. Om de villkor som anges i punkt 1 a inte är uppfyllda ska grupptillsynsmyndigheten ha befogenhet att kräva att försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ändrar de interna arrangemangen och ansvarsfördelningen inom gruppen.

Om de villkor som anges i punkt 1 b i denna artikel inte är uppfyllda ska försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder från grupptillsynsmyndighetens sida i syfte att säkerställa eller, i tillämpliga fall, återställa kontinuiteten och integriteten i grupptillsynen och efterlevnaden av kraven i denna avdelning. I synnerhet ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna, när de agerar grupptillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, har befogenhet att kräva att försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag organiserar gruppen på ett sätt som gör det möjligt för den berörda tillsynsmyndigheten att utöva en ändamålsenlig grupptillsyn. Tillsynsmyndigheterna ska endast utöva denna befogenhet under exceptionella omständigheter och efter samråd med Eiopa och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter, och ska ge försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget en motivering till detta.

3. I de fall som avses i artikel 213.2 a och b i detta direktiv och om organisationsstrukturen för en grupp bestående av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU och deras anknutna företag, eller som identifieras på grundval av artikel 212.3 i det här direktivet, är sådan att den motverkar eller hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen eller hindrar gruppen från att efterleva denna avdelning, ska gruppen bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa eller, i tillämpliga fall, återställa kontinuiteten och integriteten i grupptillsynen och efterlevnaden av denna avdelning. I synnerhet ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna, när de agerar grupptillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247 i det här direktivet, har befogenhet att kräva etablering av ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen, eller etablering av ett företag i unionen som genom centraliserad samordning i praktiken utövar ett dominerande inflytande över de beslut, inbegripet finansiella beslut, som fattas av de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i gruppen. I sådana fall ska försäkringsholdingbolaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller det företag som i praktiken utövar centraliserad samordning ansvara för att denna avdelning efterlevs.”

72. Artikel 214 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Att grupptillsyn utövas i enlighet med artikel 213 ska inte innebära något krav på tillsynsmyndigheterna att utföra en tillsynsuppgift i fråga om det enskilda försäkringsföretaget i tredjeland, det enskilda återförsäkringsföretaget i tredjeland eller det enskilda försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet.

Endast i syfte att säkerställa efterlevnad av denna avdelning får utövande av grupptillsyn innebära direkt tillsyn och utövande av tillsynsbefogenheter över försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag av tillsynsmyndigheter.”

b) I punkt 2 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Vid bedömningen av huruvida ett företag är av ringa intresse med hänsyn till grupptillsynens syfte enligt första stycket b ska grupptillsynsmyndigheten säkerställa att följande villkor är uppfyllda:

a) Företaget är litet sett till totala tillgångar och försäkringstekniska avsättningar i förhållande till andra företag i gruppen och gruppen som helhet.

b) Ett undantagande av företaget från grupptillsyn skulle inte ha någon väsentlig inverkan på solvensen på gruppnivå.

c) De kvalitativa och kvantitativa risker, inbegripet risker som härrör från transaktioner inom gruppen, som företaget utgör eller kan utgöra för hela gruppen är oväsentliga.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”3. Om undantagandet av ett eller flera företag från grupptillsyn i enlighet med punkt 2 i denna artikel skulle leda till ett fall som inte skulle utlösa tillämpningen av grupptillsyn enligt artikel 213.2 a, b och c, ska grupptillsynsmyndigheten samråda med Eiopa och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar beslut om undantagande. Ett sådant beslut får endast fattas under exceptionella omständigheter och ska motiveras på vederbörligt sätt för Eiopa och, i tillämpliga fall, för övriga berörda tillsynsmyndigheter. Grupptillsynsmyndigheten ska åtminstone årligen ompröva huruvida dess beslut fortfarande är lämpligt. Om så inte längre är fallet ska grupptillsynsmyndigheten underrätta Eiopa och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter om att den kommer att börja utöva grupptillsyn.

Innan ett moderföretag med det yttersta ägarintresset undantas från grupptillsyn enligt punkt 2 första stycket b ska grupptillsynsmyndigheten samråda med Eiopa och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter, och ska bedöma effekterna av att utöva grupptillsyn på nivån för ett mellanliggande företag med ägarintresse på gruppens solvenssituation. I synnerhet ska ett sådant undantagande inte vara möjligt om det skulle leda till en väsentlig förbättring av gruppens solvenssituation.

För att säkerställa en sammanhängande och konsekvent tillämpning av denna punkt ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera de exceptionella omständigheter som avses i första stycket i denna punkt eller de fall då det kan vara motiverat att undanta ett moderföretag med det yttersta ägarintresset, inbegripet försäkringsholdingbolag, från att omfattas av grupptillsyn.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3 i denna artikel, ska omfattningen av den grupp som omfattas av grupptillsyn enligt artikel 213.2 fastställas i enlighet med artikel 212.

Om en grupp som omfattas av grupptillsyn enligt artikel 213.2 a, b och c identifieras i enlighet med artikel 212.2 och 212.3 och om ett moderföretag eller dotterföretag i den gruppen också är ett företag med det yttersta ägarintresset i en annan grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c, ska den andra gruppen anses ingå i den grupp som identifierats i enlighet med artikel 212.2 och 212.3.

Tillsynsmyndigheterna får tillämpa artikel 212.2 och 212.3 för att utvidga omfattningen av en grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c.

5. Om en grupp som identifieras i enlighet med artikel 212.3 omfattas av grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c ska gruppen utse ett av de företag som står under gemensam ledning till moderföretag, vilket ska ansvara för efterlevnaden av denna avdelning. Övriga företag som avses i artikel 212.3 första stycket ska betraktas som dotterföretag.

6. Om utseendet av moderföretag i enlighet med punkt 5 i denna artikel skulle innebära väsentliga hinder för utövandet av grupptillsyn, särskilt i fall då företagets huvudkontor inte är etablerat på territoriet för den medlemsstat vars tillsynsmyndighet agerar grupptillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, eller om utseendet skulle leda till att gruppen i praktiken inte skulle kunna efterleva denna avdelning, ska medlemsstaterna säkerställa att den tillsynsmyndighet som agerar grupptillsynsmyndighet har befogenhet att, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, kräva att ett annat moderföretag utses. Beslutet att utse ett annat moderföretag ska vederbörligen motiveras för gruppen och övriga berörda tillsynsmyndigheter av den tillsynsmyndighet som agerar grupptillsynsmyndighet.

Om en grupp som identifieras i enlighet med artikel 212.3, och som omfattas av grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c, underlåter att utse ett moderföretag i enlighet med punkt 5 i den här artikeln ska den tillsynsmyndighet som agerar grupptillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, utse ett moderföretag som ska ansvara för efterlevnaden av denna avdelning. Övriga företag i denna grupp ska betraktas som dotterföretag.

När ett moderföretag utses i enlighet med första eller andra stycket i denna punkt ska den tillsynsmyndighet som agerar grupptillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247 beakta följande faktorer:

a) Storleken på de försäkringstekniska avsättningarna i respektive företag.

b) Årliga tecknade bruttopremieinkomster för respektive företag.

c) Antalet anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag till respektive företag.

Tillsynsmyndigheterna ska åtminstone årligen bedöma om det moderföretag som utsetts fortfarande är lämpligt. Om så inte är fallet ska den tillsynsmyndighet som agerar grupptillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, utse ett annat moderföretag. Detta andra moderföretag ska då ansvara för att denna avdelning efterlevs.”

73. Artikel 220 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska orden ”i artiklarna 221–233” ersättas med orden ”i artiklarna 221–233a”.

b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter, om de tar på sig uppgiften att vara grupptillsynsmyndighet för en viss grupp, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen beslutar att på denna grupp tillämpa metod 2 i enlighet med artiklarna 233 och 234 eller, om en tillämpning uteslutande av metod 1 inte skulle vara lämplig, en kombination av metoderna 1 och 2 i enlighet med artiklarna 233a och 234.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”3. Utan att det påverkar behandlingen av de företag som avses i artikel 228.1 får tillsynsmyndigheterna besluta att tillämpa metod 2 enligt punkt 2 andra stycket bara på försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag, blandade finansiella holdingföretag och holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland.”

74. Artikel 221 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och endast vid tillämpning av artikel 228, oavsett om metod 1 eller metod 2 används, ska med *proportionell andel* avses den andel av det tecknade bolagskapitalet som direkt eller indirekt innehas av företaget med ägarintresse i det anknutna företaget.”

b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

”d) När en tillsynsmyndighet har fastställt att två eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag utgör en grupp enligt artikel 212.3 eftersom de står under gemensam ledning.”

75. Artikel 222 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Summan av de poster i kapitalbasen som avses i punkterna 2 och 3 får inte överstiga det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagets bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”6. Vid tillämpningen av artiklarna 230.1, 233.2 och 233a.1 a ska en kapitalbaspost som emitterats av ett företag med ägarintresse inte anses vara fri från belastningar i den mening som avses i artikel 93.2 andra stycket c, om återbetalning av denna post inte kan vägras dess innehavare när ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag träder i likvidation.”

76. Artikel 226 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”*Mellanliggande holdingföretag*”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland också betraktas som försäkrings- eller återförsäkringsföretag.”

77. I artikel 227.1 första stycket ska orden ”och artikel 233a” införas efter orden ”artikel 233”.

78. Artikel 228 ska ersättas med följande:

”*Artikel 228*

Behandling av specifika anknutna företag inom andra finansiella sektorer

1. Oberoende av vilken metod som används i enlighet med artikel 220 i detta direktiv ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse vid beräkningen av solvensen på gruppnivå ta hänsyn till följande företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas och till solvenskapitalkravet på gruppnivå:

   a) Kreditinstitut i den mening som avses i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 eller värdepappersföretag i den mening som aves i artikel 4.1.2 i den förordningen.

   b) Förvaltningsbolag för fondföretag i den mening som avses i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG och investeringsbolag som auktoriserats i enlighet med artikel 27 i det direktivet, förutsatt att de inte har utsett något förvaltningsbolag i enlighet med det direktivet.

   c) Förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) i den mening som avses i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU*.

d) Andra företag än reglerade företag som bedriver en eller flera av de verksamheter som avses i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, om dessa verksamheter utgör en betydande del av deras samlade verksamhet.

e) Tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv (EU) 2016/2341.

2. Bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från de företag som avses i punkt 1 i denna artikel ska beräknas som summan av de proportionella andelarna av respektive företags kapitalbas, när denna kapitalbas beräknas på följande sätt:

a) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 a i denna artikel, i enlighet med de relevanta särreglerna enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG.

b) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 b i denna artikel, i enlighet med artikel 2.1 l i direktiv 2009/65/EG.

c) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 c i denna artikel, i enlighet med artikel 4.1 ad i direktiv 2011/61/EU.

d) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 d i denna artikel, i enlighet med de relevanta särreglerna enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG, om de var reglerade enheter i den mening som avses i artikel 2.4 i det direktivet.

e) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 e i denna artikel, den disponibla solvensmarginalen beräknad i enlighet med artikel 16 i direktiv (EU) 2016/2341.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska det belopp för kapitalbasen i varje anknutet företag som motsvarar icke utdelningsbara reserver och andra poster som av grupptillsynsmyndigheten fastställts ha en minskad förlusttäckningskapacitet samt preferensaktier, efterställda medlemskonton, efterställda skulder och uppskjutna skattefordringar, som ingår i den kapitalbas som överstiger de kapitalkrav som beräknats i enlighet med punkt 3, inte beaktas, såvida inte försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse på ett för grupptillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt kan styrka att dessa poster kan göras tillgängliga för att täcka solvenskapitalkravet på gruppnivå. Vid fastställandet av sammansättningen av den överskjutande kapitalbasen ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse beakta att vissa krav för vissa anknutna företag endast får uppfyllas med kärnprimärkapital eller övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål i den mening som avses i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Bidraget till solvenskapitalkravet på gruppnivå från de anknutna företag som avses i punkt 1 ska beräknas som summan av den proportionella andelen av kapitalkravet eller det teoretiska kapitalkravet för varje anknutet företag. Detta kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav ska beräknas enligt följande:

a) För anknutna företag som avses i punkt 1 a i denna artikel, i enlighet med följande:

i) För varje värdepappersföretag som omfattas av kapitalbaskrav i enlighet med förordning (EU) 2019/2033, summan av det krav som anges i artikel 11 i den förordningen, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034** eller de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer.

ii) För varje kreditinstitut, det högsta av följande:

1. Summan av det krav som anges i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet de åtgärder som avses i artiklarna 458 och 459 i den förordningen, de särskilda kapitalbaskrav för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i artikel 128.6 i det direktivet eller de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer.

2. Summan av de krav som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet de åtgärder som avses i artiklarna 458 och 459 i den förordningen, de särskilda kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det krav på bruttosoliditetsbuffert som anges i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 eller de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer, i den mån dessa krav ska täckas med primärkapital.

b) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 b i denna artikel, i enlighet med artikel 7.1 a i direktiv 2009/65/EG.

c) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 c i denna artikel, i enlighet med artikel 9 i direktiv 2011/61/EU.

d) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 d i denna artikel, det kapitalkrav som det anknutna företaget skulle behöva efterleva i enlighet med de relevanta särreglerna enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG, om det var en reglerad enhet i den mening som avses i artikel 2.4 i det direktivet.

e) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 e i denna artikel, det högsta av den föreskrivna solvensmarginalen beräknad i enlighet med artikel 17 i direktiv (EU) 2016/2341 och de totala kapitalkrav som åläggs enligt nationell rätt i de medlemsstater där det anknutna företaget är registrerat eller auktoriserat.

4. Om flera anknutna företag som avses i punkt 1 i denna artikel utgör en undergrupp som omfattas av ett sammanställt kapitalkrav i enlighet med ett direktiv eller en förordning som avses i punkt 3 i denna artikel, inbegripet om ett finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett blandat finansiellt holdingföretag är ett dotterföretag i en grupp, får grupptillsynsmyndigheten kräva att dessa anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas beräknas som den proportionella andelen av undergruppens kapitalbas i stället för att punkt 2 a–e i denna artikel tillämpas för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen. I sådana fall ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse även beräkna bidraget från dessa anknutna företag till solvenskapitalkravet på gruppnivå som den proportionella andelen av undergruppens kapitalkrav i stället för att tillämpa punkt 3 a–e i denna artikel för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen. Alla finansiella institut i den mening som avses i artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013 och anknutna företag i den mening som avses i led 18 i den punkten vilka omfattas av undergruppen ska inbegripas i beräkningen av undergruppens kapitalbas och kapitalkrav.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska punkterna 2 och 3 i denna artikel tillämpas på den specifika undergruppen, på grundval av dess konsoliderade situation i den mening som avses i artikel 4.1.47 i förordning (EU) nr 575/2013 eller artikel 4.1.11 i förordning (EU) 2019/2033, eller på grundval av dess konsoliderade ställning, beroende på vad som är lämpligt.

5. Utan hinder av punkterna 1–4 ska medlemsstaterna tillåta att deras tillsynsmyndigheter, om de tar på sig uppgiften att vara grupptillsynsmyndighet för en viss grupp, på begäran av företaget med ägarintresse eller på eget initiativ beslutar att dra av varje sådant ägarintresse som avses i punkt 1 a–d från de kapitalbasmedel som får medräknas vid fastställandet av solvensen på gruppnivå.

---

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1)

** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64).”

79. I artikel 229 ska följande stycke läggas till:

”Om det avdrag som avses i första stycket skulle förbättra gruppens solvenssituation jämfört med situationen om företaget fortsatt tas med i beräkningen av solvensen på gruppnivå ska avdraget inte tillämpas.”.

80. I avdelning III kapitel II avsnitt I underavsnitt 3 ska följande artikel läggas till:

”*Artikel 229a*
Förenklade beräkningar

1. Vid tillämpning av artikel 230 får grupptillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter tillåta att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse tillämpar en förenklad metod för ägarintressen i anknutna företag som är oväsentliga.

Tillämpningen av den förenklade metod som avses i första stycket på ett eller flera anknutna företag ska på vederbörligt sätt motiveras av företaget med ägarintresse för grupptillsynsmyndigheten, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i det eller de anknutna företagen.

Medlemsstaterna ska kräva att företaget med ägarintresse årligen bedömer om det fortfarande är motiverat att använda den förenklade metoden och i sin rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i artikel 256.1 offentliggör en förteckning över de anknutna företag som omfattas av den förenklade metoden och deras storlek.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse på ett för grupptillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt påvisa att tillämpningen av den förenklade metoden på ägarintressen i ett eller flera anknutna företag är tillräckligt försiktig för att undvika en underskattning av risker som härrör från det företaget eller dessa företag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

   När den förenklade metoden tillämpas på ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som har sitt huvudkontor i ett land som inte är likvärdigt eller tillfälligt likvärdigt i den mening som avses i artikel 227, får den förenklade metoden inte leda till att det anknutna företagets bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå är lägre än det kapitalkrav för det relaterade företaget som fastställts av det berörda tredjelandet.

   Den förenklade metoden får inte tillämpas på ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse inte har någon tillförlitlig information om kapitalkravet i det tredjelandet.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska anknutna företag anses vara oväsentliga om det bokförda värdet av vart och ett av dem motsvarar mindre än 0,2 % av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data och summan av de bokförda värdena för alla sådana företag motsvarar mindre än 0,5 % av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data.”

81. Artikel 230 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Beräkningen av solvensen på gruppnivå för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse ska göras med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen.

Solvensen på gruppnivå för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse utgörs av skillnaden mellan följande:

a) Summan av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknad med utgångspunkt i sammanställda data, och bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.2 eller 228.4.

b) Summan av solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknad med utgångspunkt i sammanställda data, och bidraget till solvenskapitalkravet på gruppnivå från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.3 eller 228.4.

Vid tillämpning av andra stycket i denna punkt ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 228.1 inte inbegripas i de sammanställda data.

Avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3 och avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 ska vara tillämpligt vid beräkningen av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet och av solvenskapitalkravet på gruppnivå med utgångspunkt i sammanställda data.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I andra stycket ska följande led läggas till:

”c) Den proportionella andel av de lokala kapitalkrav under vilka auktorisationen skulle återkallas för anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Om de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte efterlevs, ska artikel 138.1–138.4 gälla i tillämpliga delar, medan artikel 139.1 och 139.2 inte ska tillämpas. Vid tillämpning av detta stycke ska hänvisningen till *solvenskapitalkrav* i artikel 138 tolkas som en hänvisning till *minsta sammanställda solvenskapitalkrav på gruppnivå*.”

82. I artikel 232 första stycket den inledande frasen ska orden ”som avses i artikel 37.1 a–d” ersättas med orden ”som avses i artikel 37.1 a–e”.

83. Artikel 233 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

”b) Det värde som de anknutna företag som avses i artiklarna 220.3 och 228.1 representerar i redovisningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse plus det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt punkt 3 i den här artikeln.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

”b) Den proportionella andel som tillkommer försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos varje enskilt anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet.”

ii) Följande led ska läggas till:

”c) Bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.2 eller 228.4.”

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

”b) Den proportionella andelen av solvenskapitalkravet för varje enskilt anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag.”

ii) Följande led ska läggas till:

”c) Bidraget till solvenskapitalkravet på gruppnivå från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.3 eller artikel 228.4.”

84. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 233a*

Kombination av metoderna 1 och 2

1. Solvensen på gruppnivå för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan följande:

a) Summan av

i) för företag på vilka metod 1 tillämpas, de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data,

ii) för varje anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket metod 2 tillämpas, den proportionella andel som tillkommer försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagets solvenskapitalkrav,

iii) bidraget från anknutna företag som avses i artikel 228.1, beräknat i enlighet med artikel 228.2 eller artikel 228.4.

b) Summan av

i) för företag på vilka metod 1 tillämpas, det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat i enlighet med artikel 230.2 med utgångspunkt i sammanställda data,

ii) för varje anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket metod 2 tillämpas, den proportionella andelen av dess solvenskapitalkrav,

iii) bidraget från anknutna företag som avses i artikel 228.1, beräknat i enlighet med artikel 228.3 eller artikel 228.4.

2. Vid tillämpning av punkt 1 a i och b i) i denna artikel ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 228.1 inte inkluderas i sammanställda data.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a i och b i) i denna artikel ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas inte inkluderas i sammanställda data.

Vid tillämpning av punkt 1 b i) i denna artikel ska värdet av innehav i företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas, som överstiger den proportionella andelen av deras eget solvenskapitalkrav, inbegripas i de sammanställda data vid beräkning av tillgångars och skulders känslighet för förändringar i valutakursers nivå eller volatilitet (valutarisk). Värdet av dessa innehav ska dock antas inte vara känsligt för förändringar i nivåerna på marknadspriserna för aktier eller dessas volatilitet (aktiekursrisk).

4. Artikel 233.4 ska i tillämpliga delar gälla vid tillämpning av punkt 1 a ii och b ii i denna artikel.

5. Artikel 231 ska i tillämpliga delar gälla vid en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkravet för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen med en intern modell, där ansökan lämnats in av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag.

6. Det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska beräknas i enlighet med artikel 230.2.

Det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska täckas av det medräkningsbara primärkapital som fastställts i enlighet med artikel 98.4, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data. Vid denna beräkning ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 228.1 inte inbegripas i de sammanställda data.

Vid fastställandet av huruvida sådana kapitalbasmedel får medräknas för täckning av det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska principerna i artiklarna 221–229a gälla i tillämpliga delar. Artikel 139.1 och 139.2 ska gälla i tillämpliga delar.

Om de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte efterlevs, ska artikel 138.1–138.4 tillämpas i tillämpliga delar, medan artikel 139.1 och 139.2 inte ska tillämpas. Vid tillämpning av detta stycke ska hänvisningen till *solvenskapitalkrav* i artikel 138 tolkas som en hänvisning till *minsta sammanställda solvenskapitalkrav på gruppnivå.*

7. Vid fastställandet av huruvida det belopp som beräknats enligt punkt 1 b ii i denna artikel på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil när det gäller företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas, ska de berörda tillsynsmyndigheterna särskilt uppmärksamma de eventuella specifika risker på gruppnivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning, eftersom de är svåra att kvantifiera.

   Om gruppens riskprofil när det gäller företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt artikel 233.3, får ett kapitaltillägg utöver det belopp som beräknas enligt punkt 1 b ii i denna artikel fastställas för gruppen.

   Artikel 37.1–37.5 ska tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antas i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8 gälla i tillämpliga delar.

Artikel 233b
Långfristiga aktier på gruppnivå

Om metod 1 eller en kombination av metoder används, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag tillåtas att tillämpa artikel 105a på en undergrupp av aktieinvesteringar.

Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera

a) den metod som ska användas vid bedömning av efterlevnaden av de villkor som avses i artikel 105a.1 och vid beräkning av beloppet för aktier som behandlas som långfristiga aktieinvesteringar om metod 1 eller en kombination av metoder används,

b) de uppgifter som ska ingå i rapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i artikel 256.1 eller den enda rapporten om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 256.2 och i den regelbundna tillsynsrapporten på gruppnivå som avses i artikel 256b.1 eller den enda regelbundna tillsynsrapporten som avses i artikel 256b.2.”

85. Artikel 234 ska ersättas med följande:

”*Artikel 234*
Delegerade akter för tekniska principer och metoder som anges i artiklarna 220–229, för den förenklade metoden som anges i artikel 229a och för tillämpningen av artiklarna 230–233a

Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera

a) de försäkringstekniska principer och metoder som anges i artiklarna 220–229,

b) de tekniska detaljerna i den förenklade metod som anges i artikel 229a.1 samt de kriterier på grundval av vilka tillsynsmyndigheterna får godkänna användningen av den förenklade metoden,

c) tillämpningen av artiklarna 230–233a, med beaktande av den ekonomiska karaktären hos vissa legala strukturer.

Kommissionen får komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera de kriterier på grundval av vilka grupptillsynsmyndigheten får godkänna tillämpningen av den förenklade metod som anges i artikel 229a.2.”

86. I artikel 244.3 ska tredje stycket ersättas med följande:

”För att närmare ange vilka väsentliga riskkoncentrationer som ska rapporteras ska grupptillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen föreskriva lämpliga tröskelvärden på grundval av solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar, medräkningsbar kapitalbas och andra kvantitativa eller kvalitativa riskbaserade kriterier som anses lämpliga, eller en kombination av dessa.”

87. Artikel 245 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska orden ”punkterna 2 och 3” ersättas med orden ”punkterna 2, 3 och 3a”.

b) Följande punkt ska införas:

”3a. Utöver transaktioner inom gruppen i den mening som avses i artikel 13.19 får tillsynsmyndigheterna vid tillämpning av punkterna 2 och 3 i den här artikeln, om så är motiverat, kräva att grupper också rapporterar transaktioner inom gruppen som inbegriper andra företag än försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag.”

88. Artikel 246 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kraven i avdelning I kapitel IV avsnitt 2 ska i tillämpliga delar gälla på gruppnivå. Gruppens företagsstyrningssystem ska omfatta försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag som utgör moderföretag samt alla anknutna företag som räknas in i gruppen i den mening som avses i artikel 212 och som är föremål för grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c. Gruppens företagsstyrningssystem ska också täcka alla företag som leds av företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i samma grupp.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket i denna punkt ska systemen för riskhantering och internkontroll samt rapporteringsrutiner genomföras konsekvent i alla företag som omfattas av tillämpningsområdet för grupptillsyn enligt artikel 213.2 a och b, så att dessa system och rapporteringsrutiner kan kontrolleras på gruppnivå.

Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag som utgör moderföretaget med det yttersta ägarintresset och som har sitt huvudkontor i unionen eller det moderföretag som utsetts i enlighet med artikel 214.5 eller 214.6 har det yttersta ansvaret för att den grupp på vilken grupptillsyn tillämpas i enlighet med artikel 213.2 a, b och c följer de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i varje försäkrings- och återförsäkringsföretag inom gruppen ska förbli ansvarigt för företagets egen efterlevnad av samtliga krav enligt vad som anges i artikel 40 och artikel 213.1 andra stycket.

Riskhanteringssystemet ska täcka åtminstone all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen samt väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Det ska också täcka de risker härrörande från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.”

b) I punkt 2 ska följande stycken läggas till:

”Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ska regelbundet övervaka verksamheten i sina anknutna företag, inbegripet anknutna företag som avses i artikel 228.1 och icke-reglerade företag. Denna övervakning ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som de anknutna företagen genererar eller kan generera på gruppnivå.

Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ska ha styrdokument på gruppnivå och ska säkerställa samstämmigheten mellan styrdokumenten för alla reglerade företag som räknas in i gruppen och styrdokumentet på gruppnivå. Det ska också säkerställa att styrdokumentet på gruppnivå genomförs på ett konsekvent sätt av alla reglerade företag som räknas in i gruppen.”

c) I punkt 4 första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Den egenrisk- och solvensbedömning som utförs på gruppnivå ska täcka åtminstone all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen samt väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Den ska också täcka de risker härrörande från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa. Den ska bli föremål för tillsynsbedömning av grupptillsynsmyndigheten i enlighet med kapitel III.”

d) Följande punkt ska läggas till:

”5. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget säkerställer att gruppen har robusta styrningsarrangemang som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och åtskillnad mellan funktioner inom gruppen. Gruppens företagsstyrningssystem ska sträva efter att förebygga intressekonflikter eller, om detta inte är möjligt, hantera dem.

De personer som i praktiken leder en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp ska anses vara de personer som i praktiken leder det moderföretag som avses i punkt 1 tredje stycket.

Medlemsstaterna ska kräva att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingbolag eller det blandade finansiella holdingföretaget identifierar de personer som ansvarar för andra centrala funktioner inom en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp som är föremål för grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c. Det förvaltnings-, ledningseller tillsynsorgan som avses i punkt 1 tredje stycket i denna artikel ska ansvara för den verksamhet som utförs av dessa personer.

Om de personer som i praktiken leder en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp eller ansvarar för andra centrala funktioner också är de personer som i praktiken leder ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller andra anknutna företag eller ansvarar för andra centrala funktioner inom något av dessa företag, ska företaget med ägarintresse säkerställa att roller och ansvarsområden på gruppnivå är tydligt åtskilda från de roller och ansvarsområden som gäller på nivån för varje enskilt företag.”

89. I avdelning III ska följande kapitel införas:

”**Kapitel IIa**

Makrotillsynsregler på gruppnivå

Artikel 246a

Likviditetsriskhantering på gruppnivå

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag upprättar och uppdaterar en plan för likviditetsriskhantering på gruppnivå som täcker likviditetsanalys på kort sikt och, om grupptillsynsmyndigheten så begär, även likviditetsanalys på medellång och lång sikt. Artikel 144a ska gälla i tillämpliga delar.

2. Genom undantag från artikel 144a ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag som omfattas av tillämpningsområdet för grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b undantas från skyldigheten att upprätta och uppdatera en plan för likviditetsriskhantering på individuell nivå närhelst den plan för likviditetsriskhantering som avses i punkt 1 i denna artikel täcker de berörda dotterföretagens likviditetshantering och likviditetsbehov.

   Medlemsstaterna ska kräva att varje enskilt försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av undantaget enligt första stycket till sin tillsynsmyndighet lämnar in de delar av likviditetsriskhanteringsplanen som omfattar hela gruppens situation och deras egen situation.

3. Utan hinder av punkt 2 får tillsynsmyndigheterna kräva att ett försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag upprättar och uppdaterar en plan för likviditetsriskhantering på individuell nivå närhelst de upptäcker en specifik likviditetssvaghet eller om planen för likviditetsriskhantering på gruppnivå inte innehåller lämplig information som den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget kräver att jämförbara företag tillhandahåller för övervakning av deras likviditetsposition.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera innehållet i och hur ofta planen för likviditetsriskhantering på gruppnivå ska uppdateras. Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den … [tolv månader från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

Artikel 246b
Andra makrotillsynsregler

Artiklarna 144b och 144c ska i tillämpliga delar gälla på nivån för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.”

90. I artikel 252 första stycket ska orden ”ett kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2006/48/EG eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG” ersättas med orden ”ett kreditinstitut enligt definitionen i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU”.

91. I artikel 254 ska följande punkt läggas till:

”3. Försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget och det blandade finansiella holdingföretaget ska årligen lämna den information som avses i denna artikel till grupptillsynsmyndigheten senast 22 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår och, när den information som avses i denna artikel krävs kvartalsvis, senast 11 veckor efter utgången av varje kvartal.”

92. Artikel 256 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag årligen offentliggör en rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Denna rapport ska innehålla information om gruppen som riktar sig till andra yrkesverksamma, enligt artikel 51.1b. Artiklarna 51, 53, 54 och 55 ska gälla i tillämpliga delar.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagen med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget offentliggör den information som avses i denna artikel senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.”

b) I punkt 2 ska led b ersättas med följande:

”b) Uppgifter om alla dotterföretag inom gruppen, som ska kunna identifieras per företag, inbegripet båda delarna av rapporten om solvens och finansiell ställning, och som måste offentliggöras i enlighet med artiklarna 51, 53, 54 och 55.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska offentliggöras i den enda rapport om solvens och finansiell ställning som avses i punkt 2 i denna artikel och i den rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i punkt 1 i denna artikel.”

93. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 256b*

Regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag årligen lämnar in en regelbunden tillsynsrapport till grupptillsynsmyndigheten. Artikel 35.5a första stycket och andra stycket a ska gälla i tillämpliga delar.

   Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar de uppgifter som avses i denna artikel på årsbasis eller mer sällan senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.

2. Ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag får, om grupptillsynsmyndigheten godkänner detta, lämna in en enda regelbunden tillsynsrapport, som ska innehålla följande:

   a) Den information på gruppnivå som ska rapporteras i enlighet med punkt 1.

b) Information om alla dotterföretag inom gruppen, som ska kunna identifieras per företag och som ska rapporteras i enlighet med artikel 35.5a, vilket inte får leda till att mindre information lämnas än den som skulle lämnas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som lämnar in en regelbunden tillsynsrapport i enlighet med artikel 35.5a.

Innan grupptillsynsmyndigheten ger sitt godkännande enligt första stycket ska den samråda med medlemmarna i tillsynskollegiet och ta vederbörlig hänsyn till deras synpunkter och reservationer. Om de berörda nationella tillsynsmyndigheterna inte ger sitt godkännande ska detta motiveras på vederbörligt sätt. Om tillsynskollegiet godkänner den enda regelbundna tillsynsrapporten i enlighet med denna punkt, ska varje enskilt försäkrings- och återförsäkringsföretag lämna in den enda regelbundna tillsynsrapporten till sin tillsynsmyndighet. Varje tillsynsmyndighet ska ha befogenhet att utöva tillsyn över den del av den enda regelbundna tillsynsrapporten som specifikt avser det berörda dotterföretaget.

3. Om den enda regelbundna tillsynsrapport som lämnas in inte är tillfredsställande för de nationella tillsynsmyndigheterna, får det godkännande som avses i punkt 2 återkallas.

4. Om den rapport som avses i punkt 2 inte innehåller information som den tillsynsmyndighet som auktoriserat ett dotterföretag inom gruppen kräver att jämförbara företag ska lämna och detta utelämnande är av väsentlig betydelse, ska den berörda tillsynsmyndigheten ha befogenhet att kräva att dotterföretaget i fråga rapporterar nödvändig ytterligare information.

5. Om den tillsynsmyndighet som auktoriserat ett dotterföretag inom gruppen konstaterar bristande efterlevnad av artikel 35.5a eller begär ändringar eller förtydliganden avseende den enda regelbundna tillsynsrapporten ska den också informera tillsynskollegiet, och grupptillsynsmyndigheten ska lämna in samma begäran till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

6. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att ytterligare specificera den information som avses i denna artikel och som ska rapporteras.

Artikel 256c

Rapport om solvens och finansiell ställning: revisionskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i en grupp omfattas av ett revisionskrav för den gruppbalansräkning som offentliggörs som en del av rapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i artikel 256.1 eller som en del av den enda rapporten om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 256.2.

2. En separat rapport, med uppgift om typen av revisionsutlåtande och granskningsresultat, som utarbetats av revisionsföretaget ska lämnas in till grupptillsynsmyndigheten tillsammans med den rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i artikel 256.1 eller den enda rapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 256.2 som lämnas in av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

3. Om det finns en enda rapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 256.2, ska revisionskraven för ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag efterlevas och den rapport som avses i artikel 51a.6 lämnas in till tillsynsmyndigheten för det företaget av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

4. Artikel 51a ska gälla i tillämpliga delar.”

94. Artikel 257 ska ersättas med följande:

”*Artikel 257*

Lämplighetskrav för personer som i praktiken leder ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag eller som har andra centrala funktioner

Medlemsstaterna ska kräva att de personer som i praktiken leder försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och i tillämpliga fall de personer som ansvarar för andra centrala funktioner uppfyller de lämplighetskrav som är nödvändiga för att de ska kunna utföra sina uppdrag.

Artikel 42 ska gälla i tillämpliga delar.”

95. Artikel 258 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Tillsynsmyndigheterna ska ges alla tillsynsbefogenheter som de behöver för att vidta de åtgärder när det gäller försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som krävs för att säkerställa att grupper som omfattas av grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c efterlever alla krav som fastställs i denna avdelning. Dessa befogenheter ska inbegripa de allmänna tillsynsbefogenheter som avses i artikel 34.

Utan att det påverkar tillämpningen av nationella straffrättsliga bestämmelser ska medlemsstaterna säkerställa att sanktioner eller andra åtgärder kan åläggas försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag eller personer som i praktiken leder dessa bolag, om de överträder lagar och andra författningar som satts i kraft för att införliva bestämmelserna i denna avdelning. Tillsynsmyndigheterna ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att sådana sanktioner eller åtgärder är effektiva, särskilt när den centrala förvaltningen eller det huvudsakliga etableringsstället för ett försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag inte finns i samma medlemsstat som dess säte.”

b) Följande punkter ska införas:

”2a. Om grupptillsynsmyndigheten har fastställt att villkoren i artikel 213b.1 inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda, ska försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder i syfte att säkerställa eller, i tillämpliga fall, återställa kontinuiteten och integriteten i grupptillsynen och säkerställa efterlevnaden av kraven i denna avdelning. När det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag ska tillsynsåtgärderna särskilt beakta effekterna på det finansiella konglomeratet som helhet samt på dess anknutna reglerade företag.

2b. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2a i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att de tillsynsåtgärder som får tillämpas på försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag åtminstone omfattar följande:

a) Upphävande av rösträtter som är knutna till de aktier i försäkringsdotter- eller återförsäkringsdotterföretagen som innehas av försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

b) Utfärdande av föreläggganden, sanktioner eller påföljder mot försäkringsholdingbolaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i dessa bolag.

c) Utfärdande av instruktioner eller anvisningar till försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget om att till sina aktieägare överföra ägarintressena i sina försäkringsdotter- eller återförsäkringsdotterföretag.

d) Utseende på tillfällig basis av ett annat försäkringsholdingbolag, blandat finansiellt holdingföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa att kraven i denna avdelning efterlevs.

e) Begränsning av eller förbud mot utdelningar eller räntebetalningar till aktieägare.

f) Krav på att försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag avyttrar eller minskar innehav i försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller andra anknutna företag som avses i artikel 228.1.

g) Krav på att försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag ska lägga fram en plan för hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.

Grupptillsynsmyndigheten ska samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter och Eiopa innan någon av de åtgärder som avses i första stycket vidtas, om dessa åtgärder påverkar företag med säte i mer än en medlemsstat.”

96. Artikel 262 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 första stycket ska ersättas med följande:

”1. Om en likvärdig tillsyn enligt artikel 260 inte föreligger eller om en medlemsstat inte tillämpar artikel 261 i samband med tillfällig likvärdighet enligt artikel 260.7, ska den medlemsstaten på försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp i den mening som avses i artikel 212 och på vilka grupptillsyn tillämpas i enlighet med artikel 213.2 c tillämpa något av följande:

a) Artiklarna 218–235 och artiklarna 244–258 i tillämpliga delar.

b) En av de metoder som fastställs i punkt 3.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter tillämpar andra metoder som säkerställer lämplig tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp i den mening som avses i artikel 212 och på vilka grupptillsyn tillämpas i enlighet med artikel 213.2 c. Dessa metoder ska ha godkänts av den grupptillsynsmyndighet som fastställts i enlighet med artikel 247 efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter.

De metoder som avses i första stycket ska göra det möjligt att uppnå de mål för grupptillsynen som anges i denna avdelning. Dessa mål ska innefatta följande:

a) Att bevara försäkrings- och återförsäkringsföretagens kapitalallokering och sammansättningen av deras kapitalbas och förhindra ett väsentligt skapande av kapital inom gruppen om ett sådant skapande av kapital inom gruppen finansieras med inkomster från skuldinstrument eller andra finansiella instrument som inte räknas som kapitalbasposter av moderföretaget.

b) Att bedöma och övervaka risker som härrör från företag både inom och utanför unionen och begränsa risken för spridning från dessa företag och från andra icke-reglerade företag till försäkrings- och återförsäkringsföretag inom gruppen och till en undergrupp där moderföretaget med det yttersta ägarintresset är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen, som avses i artikel 215, om en sådan undergrupp finns.

De metoder som avses i första stycket ska motiveras på lämpligt sätt, dokumenteras och anmälas till övriga berörda tillsynsmyndigheter, Eiopa och kommissionen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”3. Vid tillämpning av punkt 2 i denna artikel får de berörda tillsynsmyndigheterna särskilt tillämpa en eller flera av följande metoder på försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som ingår i en grupp som är föremål för grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 c:

a) Utseende av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ansvarigt för att kraven i denna avdelning efterlevs, om de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen inte har ett gemensamt moderföretag i unionen.

b) Krav på etablering av ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor i unionen eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen, om de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen inte har ett gemensamt moderföretag i unionen, och tillämpar denna avdelning på försäkrings- och återförsäkringsföretagen i den grupp som leds av det försäkringsholdingbolaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

c) Om flera försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen utgör en undergrupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i unionen, utöver tillämpning av denna avdelning på denna undergrupp, vidtagande av ytterligare åtgärder eller införande av ytterligare krav, inbegripet krav som avses i leden d, e och f i detta stycke, och skärpt tillsyn över riskkoncentrationer i den mening som avses i artikel 244 och över transaktioner inom gruppen i den mening som avses i artikel 245, i syfte att uppnå det mål som avses i punkt 2 andra stycket b i denna artikel.

d) Krav på att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för moderföretaget med det yttersta ägarintresset i unionen ska vara oberoende av moderföretaget med det yttersta ägarintresset utanför unionen.

e) Förbud mot, begränsning, inskränkning eller övervakning av eller krav på förhandsanmälan av transaktioner, inbegripet utdelningar och kupongutbetalningar på efterställda skulder, om sådana transaktioner utgör eller skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella ställningen eller solvenssituationen hos försäkrings- och återförsäkringsföretag inom gruppen och involverar å ena sidan ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor i unionen eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen och å andra sidan ett företag som ingår i gruppen och som har sitt huvudkontor utanför unionen. Om grupptillsynsmyndigheten i unionen inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag har sitt huvudkontor ska grupptillsynsmyndigheten i unionen underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta lämpliga åtgärder.

f) Krav på information om solvens och finansiell ställning, riskprofil och risktoleransgränser för moderföretag med huvudkontor utanför unionen, i tillämpliga fall inbegripet rapporter om dessa frågor som lämnas in till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller tillsynsmyndigheterna för dessa moderföretag i tredjeland.”

97. I artikel 265 ska följande punkt införas:

”1a. Om moderföretaget till ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett finansiellt institut, ett förvaltningsbolag för fondföretag, en AIF-förvaltare, ett tjänstepensionsinstitut eller ett icke reglerat företag som bedriver en eller flera av de verksamheter som avses i bilaga I till direktiv 2013/36/EU och om dessa verksamheter utgör en betydande del av deras samlade verksamhet, ska medlemsstaterna särskilt säkerställa att tillsynsmyndigheterna med ansvar för tillsynen över dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag utövar allmän tillsyn över transaktioner mellan dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag och moderföretaget och dess anknutna företag.”

98. I artikel 267 ska följande stycken läggas till:

”Vid tillämpning av direktiv (EU) 2024/…[+] ska vid tillämpning av de resolutionsverktyg som avses i artikel 26.3 i det direktivet och vid utövande av de resolutionsbefogenheter som avses i avdelning III kapitel IV i det direktivet bestämmelserna i kapitlen I, II och IV i denna avdelning tillämpas på återförsäkringsföretag och de enheter som avses i artikel 1.1 b–e i det direktivet.

Artiklarna 270 och 272 i det här direktivet ska inte tillämpas när artikel 63 i direktiv (EU) 2024/…[+] tillämpas.”

[+] EUT: För in numret på direktivet i dokument PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)).

99. Artikel 268.1 första stycket ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) *behöriga myndigheter*: antingen de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden eller en resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.12 i direktiv (EU) 2024/…[+] med avseende på rekonstruktionsåtgärder som vidtas enligt det direktivet.”

b) Led c ska ersättas med följande:

”c) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som medför ingripande av behöriga myndigheter och som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning och som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget, inbegripet inställande av betalningar eller verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar, tillämpning av de resolutionsverktyg som avses i artikel 26.3 i direktiv (EU) 2024/…[+] och utövande av de resolutionsbefogenheter som avses i avdelning III kapitel IV i det direktivet.”

[+] EUT: För in numret på direktivet i dokument PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)).

100. Artikel 301a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 29, 105, 105a, 213a, 233b, 256b och 304e ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den … [den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].”

ii) Följande stycken ska läggas till:

”Den delegering av befogenhet som avses i första och andra styckena ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader före utgången av varje fyraårsperiod.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260, 304e och 308b får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artikel 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260eller 308b ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

5a. En delegerad akt som antas enligt artikel 304e ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på en månad från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

101. Artikel 304.2 ska ersättas med följande:

”2. Från och med den … [detta ändringsdirektivs datum för tillämpning] får livförsäkringsföretag fortsätta att tillämpa den metod som avses i punkt 1 endast med avseende på tillgångar och skulder för vilka tillsynsmyndigheterna godkänt tillämpningen av undergruppen för durationsbaserade aktiekursrisker före den … [detta ändringsdirektivs datum för tillämpning].”

102. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 304c*

Rapport avseende hållbarhetsrisker

1. Eiopa ska efter samråd med ESRB på grundval av tillgängliga data och slutsatser från den plattform för hållbar finansiering som avses i artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852[*] och EBA inom ramen för dess arbete enligt det mandat som anges i artikel 501c.1 i förordning (EU) nr 575/2013 bedöma huruvida en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med anknytning till tillgångar eller verksamheter som i väsentlig grad är förknippade med miljörelaterade eller sociala mål skulle vara motiverad. Eiopa ska särskilt bedöma de potentiella effekterna av en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med anknytning till tillgångar och verksamheter som i väsentlig grad är förknippade med miljörelaterade eller sociala mål eller som i väsentlig grad är förknippade med skada för sådana mål på skyddet av försäkringstagare och den finansiella stabiliteten i unionen, inbegripet fossilbränslerelaterade tillgångar.

Eiopa ska lämna in en rapport om sina resultat till kommissionen senast den … [datum en månad från detta ändringsdirektivs ikraftträdande]. Om det är lämpligt ska rapporten överväga en möjlig riskbaserad tillsynsbehandling av exponeringar med anknytning till tillgångar och verksamheter som i väsentlig grad är förknippade med miljörelaterade eller sociala mål eller som i väsentlig grad är förknippade med skada för sådana mål. Rapporten ska åtföljas av en bedömning av effekterna på försäkrings- och återförsäkringsföretag av den möjliga riskbaserade tillsynsbehandlingen av sådana exponeringar.

2. När det gäller naturkatastrofrisk ska Eiopa minst vart femte år se över omfattningen och kalibreringen av standardparametrarna för den undergrupp för katastrofrisker inom skadeförsäkring med avseende på solvenskapitalkravet som avses i artikel 105.2 tredje stycket b. Vid dessa översyner ska Eiopa beakta den senaste tillgängliga relevanta bevisningen från klimatvetenskap och riskernas relevans när det gäller de risker som täcks av försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder standardformeln för beräkning av undergruppen för katastrofrisker inom undergruppen för skadeförsäkring med avseende på solvenskapitalkravet.

Den första översynen enligt första stycket ska vara avslutad senast den … [två år från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].

Om Eiopa vid en översyn enligt första stycket konstaterar att det på grund av omfattningen eller kalibreringen av standardparametrarna för undergruppen för katastrofrisker inom skadeförsäkring finns en betydande diskrepans mellan den del av solvenskapitalkravet som avser naturkatastrofer och den faktiska naturkatastrofrisk som försäkrings- och återförsäkringsföretag står inför, ska Eiopa lämna in ett yttrande om naturkatastrofrisk till kommissionen.

Ett yttrande om naturkatastrofrisk som lämnas in till kommissionen enligt tredje stycket ska behandla omfattningen eller kalibreringen av standardparametrarna för undergruppen för katastrofrisker inom skadeförsäkring med avseende på solvenskapitalkravet i syfte att åtgärda den konstaterade diskrepansen och åtföljas av en bedömning av de föreslagna ändringarnas effekter på försäkrings- och återförsäkringsföretag.

3. Eiopa ska utvärdera om och i vilken utsträckning försäkrings- och återförsäkringsföretag bedömer sin väsentliga exponering för risker avseende förlust av biologisk mångfald som en del av den bedömning som avses i artikel 45.1. Därefter ska Eiopa bedöma vilka åtgärder som ska vidtas för att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag tar vederbörlig hänsyn till dessa risker. Eiopa ska lämna in en rapport med sina resultat till kommissionen senast den 30 juni 2025.

EBA, Eiopa och Esma ska genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 utarbeta riktlinjer för att säkerställa att samstämmighet, långsiktiga överväganden och gemensamma standarder för bedömningsmetoder integreras i stresstesterna av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker. Den gemensamma kommittén ska offentliggöra dessa riktlinjer senast den 10 januari 2026. EBA, Eiopa och Esma ska genom denna gemensamma kommitté undersöka hur sociala och styrningsrelaterade risker kan integreras i stresstesterna.

Artikel 304d

Översyn av åtskillnaden mellan liv- och skadeförsäkringsverksamhet och kapitalbuffertar

1. Eiopa ska bedöma huruvida det krav på åtskillnad mellan livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet som avses i artikel 73.1 fortfarande är motiverat. Eiopa ska särskilt bedöma effekterna av att upprätthålla och de potentiella effekterna av att häva förbudet mot blandad verksamhet, åtminstone när det gäller skydd av försäkringstagare, potentiell korssubventionering mellan livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet, marknadseffektivitet och konkurrenskraft. Vid bedömningen ska Eiopa ta hänsyn till tillsynserfarenheten av företag med blandad verksamhet. Eiopa ska lämna in en rapport med sina resultat till kommissionen senast den … [ett år från detta ändringsdirektivs datum för tillämpning].

2. Eiopa ska till och med den … [fem år från detta ändringsdirektivs datum för tillämpning] övervaka det bidrag till solvenskapitalkraven på gruppnivå som avses i artikel 228.3 a ii) i detta direktiv från det kombinerade buffertkravet för anknutna kreditinstitut enligt definitionen i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU. För detta ändamål ska Eiopa samverka med EBA och rapportera alla resultat till kommissionen.

Artikel 304e

Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter

1. I händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse ska Eiopa på eget initiativ eller på begäran av en eller flera tillsynsmyndigheter eller av kommissionen bedöma huruvida en sådan exceptionell hälsokris, naturkatastrof eller annan extrem händelse är sådan att den väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkrings- och återförsäkringsföretag och hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister som anges i artiklarna 35b.1, 35b.2 och 35b.3, 51.7, 254.3, 256.1 och 256b.1. Eiopa ska vid genomförandet av denna bedömning ha ett nära samarbete med de relevanta tillsynsmyndigheterna för att fastställa hur den extrema händelsen påverkar förmågan att lämna information inom de tidsfrister som anges i dessa bestämmelser.

   Eiopa ska lämna in sin bedömning till kommissionen utan onödigt dröjsmål och senast en vecka efter det att den begäran som avses i första stycket har mottagits.

Om Eiopa anser att en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkrings- och återförsäkringsföretag och hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister som anges i artiklarna 35b.1, 35b.2 och 35b.3, 51.7, 254.3, 256.1 och 256b.1 ska Eiopa och de relevanta tillsynsmyndigheterna offentliggöra denna information på sina respektive webbplatser.

Kommissionen får förlänga dessa tidsfrister genom en delegerad akt som antas i enlighet med denna artikel.

2. För att säkerställa lika villkor vid tillämpningen av punkt 1 får kommissionen komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för enskilda extrema händelser i vilka den

   a) fastställer tillämpningsområdet för förlängningen av tidsfrister med beaktande av de försäkrings- och återförsäkringsföretag som påverkas av händelsen,

   b) fastställer exceptionella förlängda tidsfrister för rapportering, vilka får vara upp till tio veckor längre än de som anges i artiklarna 35b.1, 35b.2 och35b.3, 51.7, 254.3, 256.1 och 256b.1, och

c) anger vilken information enligt artiklarna 35b.1, 35b.2 och35b.3, 51.7, 254.3, 256.1 och 256b.1 som ska rapporteras inom sådana förlängda tidsfrister.

Om Eiopa inte har lämnat in en bedömning i enlighet med punkt 1 ska kommissionen i förekommande fall inhämta Eiopas synpunkter innan den antar en delegerad akt i enlighet med denna artikel.

---

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).”

103. I artikel 305 ska punkterna 2 och 3 utgå.

104. Artikel 308a ska utgå.

105. Artikel 308b ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 5–8 ska utgå.

b) Punkt 12 ska ersättas med följande:

”12. Utan hinder av artiklarna 100, 101.3 och 104 ska medlemsstaterna säkerställa att de standardparametrar som ska användas vid beräkning av undergrupperna för marknadsriskkoncentrationer och för spreadrisk i enlighet med standardformeln är desamma för exponeringar mot medlemsstaters nationella regeringar eller centralbanker som uppstått före den 1 januari 2023 och som uttrycks och finansieras i vilken medlemsstats som helst nationella valuta som för sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i deras nationella valuta.”

c) I punkt 17 ska första stycket ersättas med följande:

”Utan hinder av artikel 218.2 och 218.3 ska de övergångsbestämmelser som avses i punkterna 9–12 och 15 i denna artikel och övergångsbestämmelserna och övergångsåtgärderna i artiklarna 308c, 308d och 308e gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Om en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp eller något av dess försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag tillämpar den övergångsbestämmelse för riskfria räntesatser som avses i artikel 308c eller den övergångsåtgärd för försäkringstekniska avsättningar som avses i artikel 308d, ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget som en del av sin rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå, som avses i artikel 256, och utöver de offentliggöranden som avses i artiklarna 308c.4 c och 308d.5 c offentliggöra kvantifieringen av effekterna på dess finansiella ställning av antagandet att de kapitalbasmedel som härrör från tillämpningen av denna övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd i praktiken inte kan göras tillgängliga för täckning av solvenskapitalkravet för det företag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas.

Om en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp i väsentlig grad förlitar sig på att använda den övergångsbestämmelse eller den övergångsåtgärd som avses i artiklarna 308c respektive 308d på ett sådant sätt att det ger en felaktig bild av gruppens faktiska solvenssituation, även om solvenskapitalkravet på gruppnivå skulle efterlevas utan användning av denna övergångsbestämmelse eller denna övergångsåtgärd, ska grupptillsynsmyndigheten ha befogenhet att vidta lämpliga åtgärder, inbegripet möjligheten att minska det belopp av kapitalbasen som härrör från användningen av denna övergångsbestämmelse eller denna övergångsåtgärd och som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet på gruppnivå.”

106. Artikel 308c ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Efter den … [detta ändringsdirektivs datum för tillämpning] ska tillsynsmyndigheterna endast godkänna en tillfällig justering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i följande fall:

a) Under en period på 18 månader före godkännandet blev reglerna i detta direktiv för första gången tillämpliga på det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt ett godkännande efter att ha varit undantaget från detta direktivs tillämpningsområde enligt artikel 4.

b) Under en period på sex månader före godkännandet erhöll det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt godkännandet auktorisation att acceptera en portfölj av försäkrings- eller återförsäkringsavtal, om det överlåtande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpade den tillfälliga justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för den portföljen av avtal före överlåtelsen.”

b) I punkt 4 ska led c ersättas med följande:

”c) i den del av sin rapport om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden enligt artikel 51.1b offentliggöra allt av följande:

i) Det faktum att de tillämpar den tillfälliga anpassningen till riskfria räntesatser för relevanta durationer.

ii) En kvantifiering av hur deras finansiella ställning skulle påverkas om denna övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd inte tillämpades.

iii) Om företaget skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av denna övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd, skälen till att tillämpa den.

iv) En bedömning av företagets beroende av denna övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd och i tillämpliga fall en beskrivning av de åtgärder som företaget vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet.”

107. Artikel 308d ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Efter den … [detta ändringsdirektivs datum för tillämpning] ska tillsynsmyndigheterna endast godkänna ett tillfälligt avdrag för försäkringstekniska avsättningar i följande fall:

a) Under en period på 18 månader före godkännandet blev reglerna i detta direktiv för första gången tillämpliga på det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt ett godkännande efter att ha varit undantaget från detta direktivs tillämpningsområde enligt artikel 4.

b) Under en period på sex månader före godkännandet accepterade det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt godkännandet en portfölj av försäkrings- och återförsäkringsavtal, om det överlåtande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpade den tillfälliga justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för den portföljen av avtal före överlåtelsen.”

b) I punkt 5 ska led c ersättas med följande:

”c) i den del av sin rapport om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden enligt artikel 51.1b offentliggöra allt av följande:

i) Det faktum att de tillämpar det tillfälliga avdraget för försäkringstekniska avsättningar.

ii) En kvantifiering av hur deras finansiella ställning skulle påverkas om detta tillfälliga avdrag inte tillämpades.

iii) Om företaget skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av detta tillfälliga avdrag, skälen till att tillämpa det.

iv) En bedömning av företagets beroende av detta tillfälliga avdrag och i tillämpliga fall en beskrivning av de åtgärder som företaget vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet.”

108. Artikel 308e första stycket ska ersättas med följande:

”Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar de övergångsbestämmelser eller övergångsåtgärder som avses i artikel 77a.2, 111.1 andra stycket, 308c eller 308d ska informera tillsynsmyndigheten så snart de konstaterar att de inte skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsbestämmelser eller övergångsåtgärder. Tillsynsmyndigheten ska kräva att de berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa efterlevnad av solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden.”

109. Följande artikel ska läggas till:

”*Artikel 308f*

I den del som riktas till yrkesverksamma i rapporten om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51.1 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra vilka kombinerade effekter det skulle få på deras finansiella ställning om de infasnings- och övergångsbestämmelser eller övergångsåtgärder som anges i artiklarna 77a.2, 308c och 308d och i förekommande fall artikel 111.1 andra stycket inte tillämpades.”

110. I artikel 309.1 ska fjärde stycket utgå.

111. I artikel 311 ska andra stycket utgå.

112. Bilaga III ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Ändring av direktiv 2013/34/EU

I artikel 19a i direktiv 2013/34/EU ska punkt 6 ersättas med följande:

”6. Genom undantag från punkterna 2–4 i denna artikel och utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 9–10 i denna artikel får små och medelstora företag som avses i punkt 1 i denna artikel, små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013, captivebolag för försäkring enligt definitionen i artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG*, captivebolag för återförsäkring enligt definitionen i artikel 13.5 i det direktivet och små och icke-komplexa företag enligt definitionen i artikel 13.10a i det direktivet begränsa sin hållbarhetsrapportering till följande:

a) En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi.

b) En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.

c) Företagets huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan på hållbarhetsfrågor och alla åtgärder som vidtagits för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa eller avhjälpa sådan faktisk eller potentiell negativ inverkan.

d) De huvudsakliga riskerna för företaget relaterade till hållbarhetsfrågor och hur företaget hanterar dessa risker.

e) Centrala indikatorer som är nödvändiga för de upplysningar som avses i leden a–d.

Små och medelstora företag, små och icke-komplexa institut, captivebolag för försäkring och återförsäkring och små och icke-komplexa företag som utnyttjar det undantag som avses i första stycket i denna punkt ska rapportera i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som avses i artikel 29c.

---

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).”

Artikel 3

Ändring av direktiv 2002/87/EG

I artikel 31 i direktiv 2002/87/EG ska följande punkt läggas till:

”3. Senast den 31 december 2027 ska kommissionen i en rapport till Europaparlamentet och rådet bedöma hur detta direktiv och direktiv 2009/138/EG fungerar i fråga om de aspekter som anges nedan, särskilt med beaktande av tillsynsbehandlingen av sektorsövergripande innehav av ägarintressen i enlighet med särregler, när det gäller lika villkor:

a) Huruvida det faktum att det finns företag som tillhandahåller finansiella tjänster och som är föremål för finansiell tillsyn enligt särregler men som inte räknas till någon av de finansiella sektorer som anges i detta direktiv skapar ojämlika konkurrensvillkor mellan finansiella konglomerat.

b) Huruvida alla finansiella konglomerat på ett konsekvent sätt tillämpar reglerna för kapitaltäckningskrav, inbegripet dem som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 342/2014[*], och huruvida dessa regler ålägger jämförbara övergripande kvantitativa krav för finansiella konglomerat, oavsett om det finansiella konglomeratets huvudsakliga finansiella sektor är banksektorn, försäkringssektorn eller värdepapperssektorn.

c) Huruvida tillsynsförfarandena och fördelningen av mandat och verkställighetsbefogenheter mellan samordnare och sektorsvisa tillsynsmyndigheter, särskilt när det gäller kapitaltäckningskrav, är tillräckligt tydliga och harmoniserade för att säkerställa att kapitaltäckningskraven faktiskt verkställs på ett konsekvent sätt i hela unionen, oberoende av den huvudsakliga finansiella sektor inom vilken ett finansiellt konglomerat är verksamt.

d) Huruvida det faktum att inget företag identifieras som ytterst ansvarigt för att följa detta direktiv medför problem när det gäller att säkerställa lika villkor.

---

* Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 342/2014 av den 21 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska standarder för tillsyn av användningen av beräkningsmetoder för kapitaltäckningskraven för finansiella konglomerat (EUT L 100, 3.4.2014, s. 1).”

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den … [24 månader från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

   De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den … [24 månader och en dag från den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft].

   När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den …

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

Bilaga III till direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. I avsnitt A (Företagsformer för skadeförsäkringsföretag) ska punkt 27 utgå.

2. I avsnitt B (Företagsformer för livförsäkringsföretag) ska punkt 27 utgå.

3. I avsnitt C (Former för återförsäkringsföretag) ska punkt 27 utgå.